

Diari Oficial del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 15/2022

Sessió ordinària celebrada el dia 9 de juny del 2022

El dia 9 de juny del 2022, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicycle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 77/2022, que és el següent:

- 1. Examen i votació del Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra (COOOA).**
- 2. Examen i votació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general, corresponents a l'exercici del 2020.**
- 3. Examen i votació del Projecte de Llei reguladora de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, de modificació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, i de modificació de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.**
- 4. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig.**
- 5. Examen i votació del Projecte de Llei d'estacions de muntanya.**
- 6. Examen i votació del Projecte de Llei de mesures per a la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació.**
- 7. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra.**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a

comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallón Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

També hi són presents els M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés

Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Albert Font Massip, ministre de Salut; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Trini Marín González, ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 17.08h)

La Sra. síndica general:

Punt número 1. Examen i votació del Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra (COOOA).

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 54/2022, del 27 d'abril i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? Senyor Josep Maria Rossell, teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies, senyora síndica.

El projecte de llei que avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta cambra té per objecte la creació d'un col·legi professional —en concret el Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra— amb la finalitat de regular i ordenar l'exercici de l'activitat professional, així com la salvaguarda i l'observança dels seus principis ètics, deontològics i jurídics.

La professió d'òptic optometrista, que és un professional de l'àmbit sanitari, requereix ser emmarcada en una organització col·legial que permeti garantir els principis deontològics i jurídics en l'exercici de la professió esmentada. És per aquest motiu que s'ha promogut aquest projecte de llei, el qual s'estructura de forma similar a altres lleis de creació de col·legis professionals aprovades. Així, els sis articles en què es divideix el projecte de llei creen el Col·legi com a entitat amb personalitat jurídica pròpia i amb plena capacitat d'obrar i fer complir les seves finalitats; defineixen l'objecte professional en el qual s'emmarca el Col·legi i que he esmentat anteriorment; estableixen l'àmbit territorial d'actuació del Col·legi al Principat d'Andorra; regulen la titulació de què han de disposar els professionals; estableix l'estructura i el funcionament del Col·legi i la relació d'aquesta amb les administracions públiques; i, així mateix, el projecte de llei incorpora quatre disposicions transitòries.

Així doncs, d'acord amb l'exposat, senyores i senyors consellers generals, sol·licito el seu vot favorable per al projecte de llei de creació del Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra. Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Iniciem les intervencions.

Senyora Montaner, consellera general no adscrita, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Quasi sempre, la creació d'un col·legi professional s'ha pogut fer gràcies a la gran feina i la tenacitat dels professionals del sector d'activitat i gràcies al suport del Consell General per intentar desencallar el procés burocràtic. Recordem l'any 2015, l'episodi del cas del Col·legi Oficial de Podòlegs, que va ser objecte d'una pregunta parlamentària que vaig formular el juny del 2015. Gràcies a la bona predisposició del ministre de l'Interior de la legislatura passada, es va aprovar al ple la creació del Col·legi Oficial de Podòlegs el 24 de setembre del 2015.

Recordem també la lluita burocràtica dels cent deu tècnics de cures auxiliars d'infermeria, també objecte d'una pregunta parlamentària meua formulada al juliol del 2020: després de més de dos anys d'espera, el juny del 2021 van aconseguir la inscripció al Registre d'Associacions.

Ara es sotmet a votació el text de creació oficial d'Optometristes d'Andorra que regula la professió. Gràcies a la feina del col·lectiu —a la feina proactiva— i també al suport dels consellers i conselleres generals i la bona predisposició del ministre de l'Interior, s'ha pogut presentar avui aquest text legislatiu. I evidentment, donaré el meu suport; votaré en favor d'aquest text, com no pot ser d'una altra manera.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora Montaner.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Joan Carles Camp. Sí, pot fer-ho des del lloc.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies senyora síndica.

El nostre grup parlamentari Terceravia donarà suport al Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra. I vull aprofitar des d'aquí de desitjar-los molts encerts en el futur.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Camp.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Susanna Vela, teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies, senyora síndica.

El passat 27 d'abril entrava a tràmit parlamentari el Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra. Aquest és un text que els seus promotors portaven treballant durant molt de temps i que respon a la necessitat legítima d'organitzar-se de forma col·legiada per integrar tots els professionals que, amb la titulació específica, exerceixin les funcions que els són pròpies. I així ens ho van venir a explicar fa relativament pocs mesos.

Compartim amb ells la necessitat de garantir que l'exercici professional s'adeqüi a la normativa, la deontologia i a les bones pràctiques, i que respectin els drets i els interessos de les persones destinatàries de la seva actuació, oferint així a la societat les garanties suficients de qualitat i competència. Com a col·legi representen i defensen també la professió i els interessos professionals de les persones col·legiades.

Vam rebre amb satisfacció la presentació per part del Govern d'aquest projecte de Llei, atenant al treball realitzat pels seus promotors, que no ha estat exempt d'alguna altra dificultat en la seva presentació davant de l'administració competent. Un text que és conforme al que estableix la legislació relativa a l'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals no ha de ser tan difícil d'acceptar. Un projecte que ja avanço que compta amb el suport del nostre grup parlamentari.

Dit això, voldria aprofitar la meua intervenció per reflexionar sobre els mecanismes relatius a l'exercici de les professions titulades, perquè creiem que haurien de ser més àgils i més eficients. L'Administració ha de ser més facilitadora, ja que la regulació positiva d'una activitat professional i, en concret, la configuració d'un col·legi professional, redunda en l'ordenació del sistema econòmic, mercantil i laboral, possibilitant així el desenvolupament equilibrat de la societat i del benestar en general. Aquesta qüestió segurament serà abordada en el treball parlamentari d'anàlisi de la modificació de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions titulades de col·legis professionals i associacions professionals.

No vull acabar la meua intervenció sense felicitar els promotors d'aquesta Llei i desitjar-los tots els encerts en aquest camí que emprenen de nou.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Bernadeta Coma.

La Sra. Bernadeta Coma:

Gràcies, senyora síndica.

La Llei del 15 de maig del 2008 de l'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, en el seu article 15, estableix que la creació dels col·legis s'ha de fer per llei. En compliment d'aquest text legal, avui se sotmet a ple l'aprovació del Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes d'Andorra.

En la darrera dècada, el Consell General ha aprovat la creació de diferents col·legis professionals com el d'enginyers, el d'economistes, el de farmacèutics, el de fisioterapeutes o el de psicòlegs, entre altres. Aquest fet ha permès regular les professions donant-los seguretat jurídica i aportant-los una eina legal que els permeti dur a terme la seva tasca en les millors condicions. El projecte de llei que ens ocupa avui atorga al Col·legi d'Òptics Optometristes la personalitat jurídica necessària per al desenvolupament de les seves funcions. A més, defineix l'objecte professional, l'àmbit territorial d'actuació, els requisits per a la col·legiació i les bases legals de funcionament i les de la seva estructura interna.

Els grups parlamentaris de la coalició volem felicitar l'impuls del sector per crear un col·legi que els representi. Si bé ja són presents al nostre país des de fa anys, a partir d'ara podran consolidar-se a través de la regulació i ordenació de manera vinculant de l'exercici de la seva activitat. De fet, a finals del mes de març vam rebre el col·lectiu dels òptics optometristes al grup parlamentari, i va ser llavors quan ens van expressar que calia impulsar la llei de creació del seu col·legi. Ens vam comprometre a donar-los suport i a posar els mitjans per a què fos possible. Avui, pocs mesos després, queda palès aquest compromís.

El Col·legi d'Òptics Optometristes tindrà com a finalitat vetllar perquè l'actuació professional dels col·legiats s'adeqüi a la normativa, la deontologia i les bones pràctiques. També vetllarà perquè es respectin els drets i els interessos de les persones destinatàries de la seva actuació professional. A la vegada, permetrà integrar tots els professionals que, amb la titulació específica, exerceixen aquesta professió. De la mateixa manera, el Col·legi ordenarà i regularà la representació i defensa de la professió, així com els interessos professionals dels seus col·legiats. Un cop entri en vigor la llei, el Col·legi d'Òptics Optometristes podrà aprovar els seus estatuts i escollir les persones que formaran part dels òrgans de govern de la institució. A més, tal com disposa la llei, tindran sis mesos per entrar al col·legi de manera obligatòria tots els professionals òptics optometristes.

A la vegada, el projecte de llei esdevindrà un instrument per evitar l'intrusisme; suposarà una garantia per als professionals i per als ciutadans; i evitarà posar en perill la reputació del sector i dels òptics optometristes que segueixen escrupolosament la normativa existent. Per tant, aprovar aquesta llei és un pas necessari per a l'organització del col·lectiu i també

un pas endavant en la dignificació i reconeixement de la seva professió. No hi ha cap dubte que la llei aporta nombrosos beneficis al sector, però també a la societat andorrana, perquè se'n podrà beneficiar amb més garanties. Per tot l'exposat, els grups parlamentaris de la majoria donarem suport al projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Alguna intervenció més?

Senyor Rossell, pel Govern, teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies, senyora síndica.

Molt breument. Agrair el suport i el vot favorable al projecte de llei de tots els grups parlamentaris, i evidentment, desitjar molts encerts a tots els seus promotors.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

Alguna altra intervenció?

Acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del projecte de llei per assentiment. Declaro aprovat el projecte de llei.

Punt número 2. Examen i votació de les liquidacions de comptes al Consell General dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques o de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general corresponents a l'exercici del 2020.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació amb les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2020, ha estat publicat en el Butlletí número 67/2022, del 20 de maig.

Intervé per exposar els informes de la Comissió el senyor Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit:

Gràcies, senyora síndica.

La creació del Tribunal de Comptes l'any 2000 va comportar que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost rebés l'encàrrec de la Junta de Presidents d'elaborar i presentar un informe aquí, a la Casa de la Vall, al Consell General, de la memòria anual i dels informes en relació amb les fiscalitzacions dutes a terme per aquest tribunal. El dia 5 de maig, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent de l'informe de la Comissió amb relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2020. Com a resultat de les reunions mantingudes en comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, ha estat elaborat un informe que, a dia d'avui, em pertoca presentar en nom de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost. Com sigui que aquest informe ja ha estat publicat al Butlletí del Consell número 67/2022, em permetreu, doncs, que només posi de manifest breument alguns punts que la Comissió ha considerat més rellevants.

Pel que fa a la liquidació anual dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de les societats públiques i de les subvencionades, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost insta a tots i cadascun dels organismes fiscalitzats que, en el termini més breu possible, procedixin a les regularitzacions necessàries, d'acord amb les observacions i amb les recomanacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal. No obstant això, la Comissió és conscient que algunes de les situacions només podran ser regularitzades —i d'això ja n'hem parlat altres anys— amb l'aprovació de les modificacions legislatives pertinents. Per això, des del Consell General demanem al Govern la modificació de la legislació corresponent d'acord amb aquestes anotacions que fa el Tribunal de Comptes en el seu informe de fiscalització de l'exercici 2020.

Quant a aquest exercici, el 2020, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes per cada una de les entitats fiscalitzades, la Comissió aprova, amb el vot en contra del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, les liquidacions dels comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de les societats públiques i de les subvencionades, a excepció del Consell Superior de la Justícia, del Fòrum Nacional de la Joventut, de Ramaders d'Andorra, SA i de la Fundació privada del sector públic Oficina Cimera Iberoamericana Andorra 2020, ja que les liquidacions de comptes d'aquestes entitats que acabo de mencionar es van presentar durant el maig i juliol del 2021, respectivament. Aquesta circumstància ha comportat, doncs, que el Tribunal no hagi pogut incloure en aquesta memòria que avui votem aquestes fiscalitzacions.

Així mateix, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Consell General que, fent les seves remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern, juntament amb les observacions i recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la Comissió Legislativa i la del Consell General expressada en el present document.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Iniciem les intervencions.

Senyora Montaner, consellera general no adscrita, desitja intervenir?

La Sra. Carine Montaner:

Votarem a favor, senyora síndica. Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents. Senyor Pintat, és el seu torn.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Avui es sotmet a ple el tràmit de la votació de la liquidació de comptes de l'any 2020. I segurament aquesta serà l'última liquidació que aquesta cambra efectuarà abans de la seva dissolució. En concret, en aquesta legislatura s'ha examinat i votat les liquidacions dels exercicis 2017, 18, 19 i avui la del 2020, totes acompanyades en diferents informes emesos pel Tribunal de Comptes. Al llarg d'aquests anys, el Tribunal de Comptes ha emès les seves recomanacions, així com les seves observacions, i també com les seves notes. Sempre els he recordat, com és el cas de l'AREB, que pel fet de no lliurar els comptes de BPA, aquest fet, per si sol, ja és un incompliment normatiu: és un clar obstacle, com diu el Tribunal de Comptes, per conèixer els impactes sobre els comptes de l'AREB i, alhora, sobre l'Estat.

Amb la liquidació de l'any 2020, que es presenta avui, la tònica és la mateixa: es continuen amagant els comptes de BPA. La Llei del Tribunal de Comptes del 13 d'abril de 2000 diu: "El Tribunal de Comptes, vinculat orgànicament al Consell General, és un òrgan tècnic independent que fiscalitza la despesa pública i que, a més de verificar la transparència de la gestió econòmica, financera i comptable de l'Administració pública, controla que aquest s'adeqüi a tota la normativa legal vigent. També emet informes i dictàmens sobre la comptabilitat i la gestió econòmica financera de l'administració pública andorrana". En el títol IV de la mateixa Llei, intitulat "Relacions entre el Tribunal de Comptes i el Consell General", i en concret en l'article 31, punt 3, en el seu paràgraf 1er, és diu, i cito: "En les seves resolucions, el Consell General instarà els òrgans de l'Administració a implementar les mesures de gestió proposades i dictarà les disposicions necessàries per al seu acompliment".

El Tribunal de Comptes en els informes de fiscalització dels anys 17, 18, 19 i avui, 2020, ens diu textualment en la seva pàgina 19: "L'AREB ostenta la totalitat del capital social de BPA. Contràriament al que disposa l'article 12.1 del decret legislatiu del 27-9-2017 de publicació del text refós de la Llei del Tribunal de Comptes, del 13 d'abril del 2000, els comptes de BPA, SAU de l'exercici i els d'exercicis anteriors no han estat lliurats al Tribunal de Comptes quan, atenent al que disposa l'article 8 d'aquesta Llei, en combinació amb el que disposa l'article 4 de la Llei general de les finances públiques, era procedent fer-ho. La

manca de lliurament dels comptes de la societat indicada, a més de representar l'incompliment normatiu esmentat, impedeix al Tribunal conèixer i avaluar possibles riscos i passius, contingències o responsabilitats que puguin tenir incidència directa en els comptes de l'AREB i, indirectament, en els comptes de l'Estat; comportant una limitació del treball al seu abast". Les preguntes són clares: què ha fet el Consell General per instar els òrgans de l'Administració a implementar les mesures de gestió proposades, ja que cada any ens ho van recordant? Per què es permet aquesta situació en detriment de la transparència de la gestió econòmica, financera i comptable de l'Administració pública any rere any? Per què es permet? En definitiva, torno a repetir-ho: que s'està amagant?

És més, el Tribunal de Comptes, en l'informe de fiscalització del Molt Il·lustre Govern, en la pàgina 48 *Enregistrament de contingències com a provisions*, estableix que "el Govern té litigis oberts per imports, almenys, de 440.677.484 euros dels quals atorga alguna probabilitat de resolució desfavorable a litigis per import de 279.395 euros i qualifica possible de resolució desfavorable litigis per import de 12.178.705 euros i molt possible litigis per import de 29.000 euros. Amb tot, Govern ha estimat la provisió de responsabilitats, a 31 de desembre de 2020 per l'import total dels litigis que atorga alguna probabilitat o possibilitat de resolució desfavorable, 12.487.100 euros. Així mateix ha informat aquest import en la nota 25.b) de les notes explicatives la qual hauria d'incloure la informació relativa a les contingències. S'observa, per tant, que el criteri seguit pel Govern no s'ajusta estrictament a les normes comptables pel que es recomana que es diferenciï entre provisions i contingències, que es reconegui el passiu derivat de les primeres i s'inclouï a les notes els estats financers el detall de la informació que requereixen les normes comptables del sector públic". Això diu el Tribunal de Comptes.

La resposta del Govern en les seves al·legacions a la pàgina 99 ens diu: "El Govern enregistra la provisió per responsabilitat corresponent als litigis pendents de resolució en data de tancament de l'exercici, tenint en compte la resposta del gabinet jurídic en què manifesta la probabilitat de risc d'obligacions que generin una sortida de recursos del Govern. Seguint les recomanacions del Tribunal de Comptes i d'acord amb les normes NIC, i en concret la 19, en exercicis futurs es dotarà de provisió, en cas de litigis oberts amb probables resolucions desfavorables i s'informarà a les notes financeres en el cas de possibles contingents".

Em sorprèn que aquesta nota del Tribunal de Comptes era rebutjada pel Govern. I al·legacions. I el tribunal no les admetia. En concret, el Govern deia en els comptes del 2019 i cito; pàgina 86: "El Govern no està d'acord amb l'observació del Tribunal de Comptes, en què manifesta que s'inclouï en les notes dels estats financers informació sobre les contingències donat que, a criteri del gabinet jurídic, la possibilitat de flux de sortida de recursos és remot i en aquest cas, la norma NIC número dinou no requereix informar en els comptes". Què ha passat amb aquest criteri? Per dir-ho clarament: creuen que es perdrà el pla de la BPA i tocarà pagar? Són... preguntes... Miri, nosaltres no ho sabem, ja li contesto. La justícia decidirà. Però vostès, en tot cas, aprovisionin i deixin d'amagar els comptes.

Terceravia recolza l'opinió del Tribunal de Comptes, és a dir, l'opinió del fiscalitzador, que va ser creat i nomenat pel mateix Consell General. No en el cas dels òrgans fiscalitzats —

AREB i Govern—, que tot el que hagin de dir, ja ho han dit en les seves al·legacions i aquestes han estat rebutjades pel Tribunal de Comptes. I aquí faig una excepció de cara al Govern amb els comptes. Algunes ja han estat corregides: és per a la venda de Vall Banc. Terceravia... I hem posat en evidència —després ja en parlarem— unes de noves, que ja no serà tant un tema, diguem-ne, de notes, sinó d'aspectes més polítics... Terceravia comparteix plenament les conclusions del Tribunal de Comptes en la seva memòria i en concret, en el seu informe complementari. I aquestes bàsicament són: els procediments de gestió han de complir els requeriments normatius de la Llei de finances públiques. Alhora s'han d'evitar canvis normatius que excloguin d'aquestes obligacions. En resum: s'ha d'evitar deixar sense efecte la norma pressupostària i, per tant, la gestió dels diners públics s'està allunyant dels objectius constitucionals. Ho diu el Tribunal, no ho dic jo, senyor Jover.

Això és el que evidència endarrere els informes de fiscalització i, a més, ho suggereix recomanacions. I, com he dit, de moment ho deixaré aquí.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, Senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Joaquim Miró, teniu la paraula.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Miri, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata voldríem d'entrada agrair...

La Sra. síndica general:

Senyor Miró, parli al micro, si us plau.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, si em poso massa lluny, allavontes no hi veig. Esperí... Un segon, un segon, gràcies. Gràcies, senyora síndica, de nou.

Deia que des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata voldríem agrair la tasca de fiscalització que cada any efectua el Tribunal de Comptes, tasca que hem d'admetre que aquests darrers anys ha estat bastant més complicada, tenint en compte que la pandèmia ha dificultat el seguiment de les entitats fiscalitzades. Però davant de les fiscalitzacions emeses pel Tribunal, ens adonem que, any rere any, ens trobem davant les mateixes queixes i reserves per part d'aquest Tribunal. Ara el senyor Pintat ens n'ha fet una bona colla.

No els faré un llistat de tots els greuges que surten cada any en aquest informe, però sí que els anunciaré només els més importants o els més recurrents que hem trobat. Resumint-los: trobem que moltes entitats incompleixen sistemàticament la Llei de finances públiques

de manera reiterada, tot i saber que hi estan sotmesos. Moltes entitats no donen compliment o, com es diu vulgarment, "passen" de donar compliment a les reserves... a les reserves, perdó, Formulades pel Tribunal. Moltes entitats no regularitzen les situacions en els terminis formulats pel Tribunal. Moltes d'aquestes entitats públiques continuen amb les normes anteriors al desembre del 2016 i no segueixen les normes internacionals de comptabilitat del sector públic, que estan en vigor des del 2017. Algunes entitats continuen fent pagaments amb targetes de crèdit sense regularitzar o fent-ho *a posteriori*. Moltes tampoc respecten el principi de mancomunitat. Finalment, moltes tampoc respecten el principi de publicitat i concurrència.

És a dir, i sent clars, per moltes entitats les recomanacions, greuges o mandats del Tribunal de Comptes no són vinculants i, com he dit abans, vulgarment "passen" que així sigui. No és normal que les recomanacions d'un tribunal no es compleixin per part de les entitats i, sobretot, les entitats públiques. A què serveix, doncs, fiscalitzar les entitats si aquestes no en fan míser cas? Tornem a un debat que fa anys que se'n parla: si el Tribunal de Comptes ha de tenir un poder sancionador o no. Creiem sincerament des del nostre grup parlamentari que sí, i segons es desprèn de l'informe, de l'últim informe que el senyor Carles Naudi ens ha presentat, la mateixa Comissió de Finances, i cito, diu— i diuen els castellans "*ojalá sea así*"—, diu: "En aquest sentit, els presidents dels grups parlamentaris del Consell General s'han posat en contacte amb una sèrie d'experts per tal d'establir una proposta d'actualització de les atribucions del Tribunal de Comptes, en concret pel que fa a les seves atribucions sancionadores", cosa que, avui en dia, no tenim. El Tribunal de Comptes, com ens deia ara el senyor Pintat, es va crear l'any 2000; ja seria hora de modificar i rectificar, dotant aquesta institució de les eines necessàries.

I miri, com ha fet el senyor Pintat ara fa un moment, donant uns exemples, nosaltres li hem posat els dos exemples que després hem demanat, que es fes una votació per separat, que eren les liquidacions tant pel que fa a l'AREB —el senyor Pintat ens ho ha explicat bé— i de l'Autoritat Financera Andorrana. Referent a l'AREB: ja no sé les vegades que al senyor... (*se sent una rialla*) Ja riu... al senyor Jover hem demanat per activa i per passiva, per carta, per informació, per pregunta... que ens lliurés, o que lliurés, ja no solament al Consell General o al nostre grup parlamentari, els comptes de BPA al Tribunal. Ara el senyor Pintat ens estava reclamant el mateix. Per això, conjuntament amb Terceravia i a petició reiterada —i dic: a petició reiterada— des de fa anys, el Tribunal de Comptes demana, una vegada més, que l'AREB lliuri al Tribunal de Comptes l'entitat bancària intervinguda.

Els cito l'informe del Tribunal i els diuen "ves, l'informe del Tribunal; no ho diu ni el senyor Pintat, ni la Terceravia, ni el Grup Parlamentari Socialdemòcrata". Però jo crec, i ell abans n'ha fet referència, que això ja és un advertiment, perquè l'advertiment ens diu: "El Tribunal de Comptes indica en el seu informe de fiscalització que no han estat lliurats els comptes de la societat BPA ni de l'exercici 2020 ni dels exercicis anteriors" —i aquí ve l'advertiment— "fet que, a més de comportar un incompliment de l'article 12.1 de la Llei del Tribunal de Comptes, impedeix a aquest avaluar l'existència de passius, contingències, riscos o responsabilitats que poguessin tenir incidència directa en els comptes de l'AREB i, indirectament, en els comptes de l'Estat". El senyor Pintat també els ha recordat aquesta matèria (*se senten veus de fons*). Si no els queda clar, i torno a repetir, senyors de Govern,

estiguin ben tranquils perquè d'aquí a final de legislatura continuarem demanant reiteradament que es lliurin aquests comptes.

Pel que fa referència a l'Autoritat Financera Andorrana, ara fa dos mesos vam entrar un seguit de preguntes al Govern per tal d'esclarir una situació denunciada una vegada més pel Tribunal de Comptes. Una, referent a per què els assalariats i el consell d'administració no havien procedit a la reducció del seu salari, tal com indicava la Llei 9/2020 de les mesures de racionalització econòmica, i l'altra, sobre l'augment salarial del director. Recordem que tots en aquesta cambra, igual que moltíssims altres càrrecs públics, hi van procedir i ho van fer. Les respostes publicades al Butlletí del Consell demostren, una vegada més, que algunes de les institucions públiques van per lliure. I els cito aquestes respostes encara que estiguessin en el Butlletí, perquè no tenen, crec jo, pèrdua. A la primera —sobre la reducció— ens diu, molt sintèticament, que l'Associació Financera... l'Autoritat Financera Andorrana és una institució pública amb autonomia financera i pressupostària i que no s'aplica, ja que aquesta Autoritat Financera no té cap mena, perdó, no fa cap mena d'ús de recursos del sector públic. Ens diuen que no serien recursos públics, la qual cosa no veig; no entenem perquè al final hauria d'estar sota la fiscalització del Tribunal de Comptes. Si no són o no utilitzant recursos públics, ja directament ja no cal, ja no cal que ho facin.

I pel que fa a la segona —sobre l'augment salarial d'un dels dos directors— se'n respon: "En aquest punt també es vol fer referència a l'exposat al punt anterior, en el sentit que l'AFA és una institució pública amb autonomia financera i pressupostària i al fet que els seus empleats no tenen la consideració de funcionaris", és a dir, que poden fer una vegada més el que volen, per més mandat que tinguin del Tribunal de fer tot el contrari. Vostès mateixos poden treure les conclusions. Nosaltres les conclusions seran el nostre vot contrari a les liquidacions d'aquestes dues institucions.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor David Montané, teniu la paraula.

El Sr. David Montané:

Gràcies, senyora síndica.

Abans de començar, i tal com hem fet cada any, en primer lloc voldria agrair, en nom dels grups parlamentaris de la majoria, la feina feta pel Tribunal de Comptes i del seu personal en la realització de la memòria que recull les diferents activitats dutes a terme, en aquest cas del 2021. Agrair també al Tribunal la presentació d'aquesta memòria en el si de la Comissió de Finances i Pressupost. La memòria anual que redacta el Tribunal de Comptes està estructurada en cinc apartats. Faré una mica de divulgació, perquè tots en siguem conscients, en què està formada la memòria anual. El primer apartat fa referència al pla de treball per al 2021. L'abast d'informes i documents que conté la memòria són d'una magnitud important. Estem parlant de més de dos mil folis i més de cinquanta informes.

L'abast a auditar s'entén amb gran nombre d'entitats i organismes. A la memòria hi trobem, per tant, un ampli volum de contingut.

El segon apartat està dedicat a les activitat de fiscalització. Destacar que durant el 2021 ha estat difícil per part del Tribunal fiscalitzar els comptes sobre el terreny a causa que encara, amb els efectes de la pandèmia, no s'ha pogut organitzar-se i ho ha hagut de fer-ho a distància. Els treballs de fiscalització que corresponen a l'exercici 2020 representen el quart any d'aplicació de les normes internacionals de comptabilitat del sector públic. Els informes de fiscalització s'han abordat sota el prisma de continuïtat amb el realitzats els exercicis anteriors. S'han utilitzat unes guies de fiscalització que el propi Tribunal elabora. Com a novetat per a aquest exercici, s'ha afegit una àrea de treball concreta per fer el seguiment i control de les diferents mesures excepcionals aplicades a fer front a la situació viscuda arran de la Covid. El tercer apartat fa referència a la funció sancionadora que el senyor Quim ja... el senyor Miró, perdó, ja ha comentat. A la llei qualificada dels partits polítics i finançament electoral es va atribuir competències al Tribunal per incoar, tramitar i resoldre expedients sancionadors. En aquest punt, a la Comissió Legislativa s'ha debatut, i també en el si d'aquesta cambra, que caldria una revisió de la normativa vigent per dotar de més funció sancionadora i també ampliar les facultats de fiscalització del Tribunal de Comptes.

El quart apartat de l'informe tracta sobre l'orientació estratègica del Tribunal. En concret, tracta sobre els Objectius de Desenvolupament Sostenible, l'anàlisi de la utilització dels recursos disponibles amb criteris d'eficiència i d'eficàcia i l'adaptació dels recursos del Tribunal de Comptes al nous reptes digitals.

Finalment, el cinquè apartat fa referència a les relacions institucionals. En l'àmbit internacional, el Tribunal ha participat en diferents congressos relacionats amb les competències que desenvolupa. En l'àmbit intern, ha mantingut contactes amb les Molt Il·lustres Senyores, síndica i subsíndica, per tractar sobre el funcionament del Tribunal. I tal com he comentat al principi, el Tribunal va comparèixer davant de la Comissió de Finances i Pressupost. Fins aquí un breu resum dels diferents apartats de la memòria del 2021. La seva elaboració i contingut responen a la necessitat d'informar anualment en aquesta cambra, així com també als nostres ciutadans, de les activitats dutes al Tribunal.

Senyores i senyors consellers, com ja hem comentat els darrers anys, també voldríem destacar la inclusió com un annex d'un informe complementari del Tribunal on fa recomanacions i millora proposades de revisió, normativa i informació sobre el conjunt del sector públic. El senyor Miró ja n'ha comentat alguna però aquí, bàsicament, no hi entraré pas en detall en aquest aspecte. Aquest informe ens ofereix una visió transversal de totes les administracions. La revisió i els estudis dels punts destacats en aquest annex permetria reduir de forma considerable el nombre d'observacions que anualment fa el Tribunal de Comptes.

I, com a resum, ressaltar que la majoria de les entitats fiscalitzades han complert de forma raonable amb la legislació bàsica relativa a l'administració i control dels fons públics. També volem remarcar que any rere any s'aprecia una tendència de reducció significativa del nombre d'observacions i recomanacions. Així ho posa de manifest el mateix Tribunal de Comptes i ho destaca també en les seves compareixences en el si de la Comissió. I sobre la base de tot l'exposat, i tal com es proposa a l'informe de la Comissió, els grups de la

majoria donarem suport a l'aprovació de la liquidació dels comptes presentats en aquesta cambra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Alguna intervenció per part del govern? Senyor Jover, teniu una paraula.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies, senyora síndica.

Deixeu-me començar per agrair la tasca del Tribunal de Comptes, i no tan sols amb els elements que avui fiscalitzem i que la cambra votarà l'aprovació o no, sinó també amb l'altra tasca que potser no és tan present en el dia a dia, com pot ser la coordinació per l'aprovació dels objectius pressupostaris o la validació dels plans d'equilibri financer que, malauradament, a aquesta legislatura els ha tocat molta més feina del que podia ser previst i sempre han estat molt rigorosos amb la tasca desenvolupada, com també han estat especialment diligents.

Evidentment, no entraré a detallar les diferents —a nivell de detall, com a mínim— les diferents observacions que es fan des del Tribunal de Comptes de l'Administració general, sinó que el que faré és algunes observacions generals i remarcaré algunes de les observacions que se'ns han fet, que segurament poden servir d'exemple i, si després els grups ho consideren oportú, podríem entrar en el detall d'alguna d'elles.

Per començar, estem valorant la fiscalització que ha fet el Tribunal de Comptes de l'any 2020. I crec que és important aturar-nos un moment en l'any: 2020. Què vol dir això? Que obligatòriament, per la tipologia de feina que estem fent, doncs hi ha un decalatge entre l'exercici que està en funcionament i l'exercici de què el Tribunal de Comptes pot portar l'informe tancat de la seva fiscalització, rebre les al·legacions per part de les administracions fiscalitzades i portar-lo aquí, al Consell General. Això vol dir que, obligatòriament, algunes de les observacions, independentment de la voluntat de les institucions fiscalitzades, triem que surtin dels informes del Tribunal de Comptes. I us donaré un exemple: una de les observacions que es fa el 2020 sobre l'Administració general és que els pressupostos que presentem són agregats, i no consolidats com preveu la norma. Per fer els pressupostos consolidats hem hagut de canviar tota l'eina informàtica, tot el mòdul economicofinancer del Govern d'Andorra, i ja ho hem fet; ho vam poder fer per l'elaboració del pressupost 2022. Però evidentment aquesta observació a l'informe del 2021 tornarà a sortir; tornarà reiterar una mancança per part de l'Administració general, tot i que ja haurem fet totes les accions necessàries per poder corregir aquest element.

També us haig de dir que hem de valorar la tipologia d'observacions que es fan des del Tribunal de Comptes i comentar que la majoria d'elles, per no dir totes elles, són tècniques i moltes d'elles són de forma, però que, en cap cas, cap de les observacions que es fa no indiquen, ni per part del Govern ni de les altres administracions fiscalitzades, una sospita

d'un ús incorrecte dels recursos públics. Així doncs, crec que també és important que comentem aquest element.

També vull mostrar el compromís clar del Govern, com ho hem anat fent tots aquests exercicis, en anar disminuint el nombre d'observacions, en anar poc a poc fent les correccions necessàries per complir amb els requeriments que se'ns marquen des del Tribunal de Comptes. També us hem de dir que el nombre d'observacions que fa el Tribunal de Comptes, amb regla general com ha dit el conseller Montané, doncs va baixant. Però també la tasca del Tribunal de Comptes va canviant d'exercici en exercici, en el sentit que fixen més el focus en una temàtica o en una altra, entren més en el detall en algun aspecte, i això provoca que apareguin algunes observacions, fins i tot per pràctiques que es feien habitualment i històricament, que de cop apareixen i ens toca, doncs, revisar-les, les al·legacions corresponents i, si escau, corregir-les. És a dir, que diria que no arribarem mai a tenir un informe sense observacions, sinó que el que hem de fer és, a mesura que el Tribunal de Comptes apunti punts de millora, doncs nosaltres hem d'anar seguint aquest camí de millora contínua. I de fet crec que és necessari i és important que el Tribunal de Comptes vagi eixamplant la seva òptica, el seu punt de mira, per poder-nos ajudar a les institucions públiques, a millorar.

Els grups parlamentaris, i hi han fet esment diferents consellers, teniu la voluntat de modificar la Llei del Tribunal de Comptes —segurament és oportú— i algunes de les coses que voleu fer és donar més protagonisme a aquesta institució, i fins i tot introduir un règim sancionador. Des del Govern hi estem d'acord, però també creiem que s'han de tocar altres mancances, com per exemple hauríem de tenir un mecanisme, una altra instància, que ens permeti un arbitratge en cas que hi hagi una opinió diferent entre la institució fiscalitzada i el Tribunal de Comptes. Perquè, per tot i la molt bona feina feta per aquesta institució, doncs, com no pot ser d'una altra manera, també s'equivoquen en les seves observacions.

I així doncs, és important que puguem tenir un altre punt de vista per poder valorar justament aquests elements. I us donaré algun exemple: hem fet esment diferents consellers a l'AREB. Doncs una observació que tenim a l'Administració general de manera recurrent sobre l'AREB era que un crèdit que tenia l'AREB amb Govern —d'uns 16 milions d'euros— l'havíem de donar com a pèrdues. Repetidament, el Govern va argumentar que, vist que hi havia un contracte vigent, vist que hi havia unes condicions que permetien recuperar a l'administració pública aquest crèdit, no consideràvem oportú doncs, dotar-lo com a pèrdues, perquè pensàvem que era completament viable recuperar aquests diners.

Els grups parlamentaris, en diverses ocasions, van apuntar aquest element com un incompliment més de l'Administració general. Bé, el 2020 —l'exercici que avui estem fiscalitzant— l'observació ha caigut, tot i que es va presentar inicialment per les al·legacions al Govern. Les al·legacions són exactament les mateixes que vam estar fent tots els diferents anys, però hem acabat amb una petita clàusula final. Deia: "escolteu, la venda ja s'ha fet el 2022; ja s'han recuperat aquests diners". És a dir, no em digui que és una pèrdua probable el 2020, quan ja li estem demostrant que no ho era.

També li donaré un altre exemple associat —i aquí ja no és un error, sinó la necessitat, segurament, d'emprar criteris més homologables internacionalment i que no prestin a confusió, per començar, a la mateixa cambra— i un element amb què hem debatut de

manera bastant habitual amb el senyor Pintat, que és el concepte d'estalvi net. El Tribunal de Comptes fa una valoració de l'estalvi net que té l'Administració general i arriba a una conclusió que tenim un estalvi net pressupostari negatiu. I, de fet, les xifres que aporta cada any són extremadament negatives. I us donaré les que surten al darrer exercici: són, per a l'exercici 2020, 412 milions negatius. Es podria potser arribar a entendre, vist que ha estat un any molt especial associat a la pandèmia, però si fem referència al valor que donen per al 2019, l'estalvi net de l'Administració general seria de menys 297 milions d'euros. La definició que s'utilitza per arribar a aquest càlcul no es pot retrobar en cap normativa comptable; tampoc no es pot retrobar en cap estudi comparatiu de la legislació. Llavors nosaltres hem fet la feina, vist que la interpretació que es feia des dels grups parlamentaris era esbiaixada i portava a una conclusió que creiem que no podia ser bona de cap manera pel mateix Tribunal de Comptes, és de fer el càlcul de manera diferent, i no de tenir en consideració un element molt crític, que és el capítol 9, que és l'endeutament que refinancem: treure el moment on hi ha un venciment, perquè si no fa que en aquest estalvi net hi hagi unes fluctuacions brutals, i no tenen res a veure, no volen dir res sobre la capacitat o no del Govern d'anar, per exemple, a finançar inversions sense haver de recórrer, any rere any, a nou endeutament.

I de fet, si fem aquest càlcul, el 2020 doncs tenim un estalvi net negatiu, de menys 40, gairebé menys 48 milions d'euros. Però en canvi, si anem enrere, el que trobem és: el 2017 31 milions en positiu; el 2018, 28 milions en positiu; i el 2019, 50 milions en positiu. Que és el normal. El Govern té capacitat d'anar fent inversió any rere any, a uns nivells que podem discutir als diferents grups parlamentaris si són suficients o no, si hauríem d'incrementar o no... Però el càlcul d'estalvi net que s'està fent des del Tribunal de Comptes l'únic que aporta és confusió i no ens pot ajudar.

L'últim exemple d'error que s'aporta des del Tribunal de Comptes —i he agafat alguns exemples, i que consti que no estic criticant l'actuació d'aquesta institució, sinó que els criteris són complexes d'aplicació i el que haurem de fer, doncs, és trobar aquest element d'arbitratge quan tenim un punt en què no estem d'acord— és: apareix una nova observació associada a les provisions de retribucions a llarg termini del personal, on el que es comenta són els complements de jubilació que té l'administració pública que posen en risc els resultats pressupostaris a futur i que hauríem d'aprovisionar el global de les necessitats que tenim per pagar aquests complements de jubilació que, per primera vegada, nosaltres hem avaluat i que serien al voltant d'uns 500 milions d'euros. Això tampoc no segueix cap criteri de fer les provisions sobre la totalitat, sinó el que hem de trobar és la capacitat de tenir en consideració aquesta quantitat i d'anar assumint les conseqüències any rere any, que és el que estem fent. I de fet, aquest Govern, encara que no en faci esment el Tribunal de Comptes, vam fer provisions que es van incrementant any rere any i ara estan ja a 19 milions d'euros, a banda d'anar pagant el contingent que tenim anualment.

Finalment, m'agradaria demanar també al Tribunal de Comptes... Sé que s'hi esforcen molt, però segurament encara hem de fer un pas més amb la pedagogia al voltant de les observacions que fan a les institucions perquè, si no, també poden portar a una certa incomprensió per part del lector, ja sigui de la cambra o qualsevol ciutadà que vulgui estudiar aquests punts. Per exemple, en l'informe d'enguany trobem un apartat associat a les adjudicacions directes sense justificació, o justificació no adequada a la Llei de

contractació pública. I aquí trobem tota una sèrie d'elements de contractes d'assegurances del Govern d'Andorra per imports, a més a més, molt importants. El que s'està dient és que hem fet una adjudicació directa sense cap mena de marc legal. I tenen raó. I és normal que surti aquesta observació. Què hem de dir? Aquesta pràctica es porta fent des del 2002. Els contractes d'assegurança de l'administració és un element extremadament complex. El ministre Cinca va començar a treballar el plec de bases del nou concurs públic. El vam desenvolupar durant el 2019 i en el 2020, que és l'any que estem tractant avui, el volem poder tenir l'adjudicació feta i vam poder estar en funcionament a partir del mes de maig. Jo crec que era rellevant que el Tribunal de Comptes, vist que tenia accés a tota la documentació, a tota la informació, informés al lector que s'havia fet una adjudicació per quatre mesos; que era una adjudicació directa que no responia a la Llei de contractació pública, però que al mateix temps, en aquell mateix exercici, el Govern havia fet una cosa que no s'havia fet en els vint anys anteriors, que és fer una concurrència pública; aconseguir-la —d'una manera molt complexa en el món de les assegurances per la complexitat dels propis contractes i que aquesta observació, evidentment, ja no apareixerà en el futur.

Tindrè ocasió en properes intervencions d'entrar en alguns dels elements que ha tocat el senyor Pintat referent a l'AREB i a què també el senyor Quim Miró ha fet referència.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Jover.

Iniciem el segon torn d'intervencions.

Senyor Pintat, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, tal com he dit anteriorment, voldria fer un conjunt de reflexions, aquestes en un altre àmbit, més... potser més econòmic i més polític, i una mica en l'àmbit que ha tocat el ministre. Quan diu que el Tribunal ja ha admès al·legacions, sí, ja li he dit, i aquestes que ja heu comentat ja les he vist. Jo em referiré a punts que, al llarg d'aquest 2017, amb aquestes liquidacions de compte, ens porten elements que poden ser de reflexió i que valdria la pena poder fer-ho i centrar-nos potser d'una altra manera, no tant sobre les notes i les observacions. Una, precisament, és sobre l'estalvi net de què ens acaba de parlar el ministre. A mi, totes les fórmules de càlcul que es vulguin fer, com hi hagi diferents versions per poder-les mirar, poden estar bé. De totes maneres, el Tribunal té la seva i no la canvia.

Aquí el que sí que posa en reflexió que és on voldria anar perquè té certa importància, més que la forma del càlcul, és amb les amortitzacions, quan arriben a venciment, que això impacta ja. Amb l'emissió dels bons verds, això a llarg termini, fins a llarg termini, és possible aquest efecte que les amortitzacions no hi seran i es reconduirà sol amb el càlcul que sigui. I això no vol dir que l'any 2030, quan vencin aquests bons i que estiguin en funció de la

diversificació, hi hagi una situació diferent o unes obligacions que tingui l'Estat a fer-hi front tot de cop. Això és un tema a parlar-ne, que en vam començar a parlar un dia —no hem aprofundit més—, però crec que és una reflexió en un àmbit econòmic.

L'altre que també és fruit d'aquestes anàlisis i que es fa al Tribunal de Comptes i que està a l'alçada dels indicadors finals de les últimes pàgines [i en seguiment 00:54:45] de Govern, és entorn de l'autonomia fiscal, que és la capacitat que té el Govern avui dia amb els seus impostos per finançar les despeses que té degut a la pandèmia, i que és un any atípic, perquè ha estat el que ha estat, doncs el 2020 se situa en un 34 % i el 2019, sense la pandèmia, en un 50 %. I aquest també crec que és un tema que val una reflexió juntament amb l'anterior. Com es fa? Sé que es va crear la taula aquesta del marc fiscal amb els comuns, però crec que aquí mereix una reflexió molt enfocada i que en l'anterior punt de l'ordre, o en el primer punt, o en l'altre sessió del Consell de les mesures d'extrema urgència i necessitat ja les hem començat a apuntar, però que són elements que surten de l'anàlisi.

Un altre punt que tampoc és menor, i que veig que aquest any el Tribunal s'hi focalitza més, és el valor actuarial de les obligacions dels fons de pensió del personal de l'administració, que se situa a l'entorn de 502 milions d'euros, i el Tribunal conclou que el Govern no té recursos ni disposa d'actius per atendre'l. I el Govern, en les seves al·legacions, ajunta tota la fórmula de càlcul que ha fet de com ho anirà aprovisionant —em sembla molt bé— i que aquest procés, l'ha començat. Però bé, entre el procés que ha començat el Govern i el que diu el Tribunal i el que ha dit anteriorment, crec que val la pena que s'analitzi. Jo, el que no compartiré, és la reflexió l'altre dia que va fer en el nivell de la comissió de pensions de la CASS, que és disposar dels diners del fons de reserva; el que s'han de buscar altres solucions. I crec que amb aquest tema d'aquesta comissió —poder dur a terme una reforma de les pensions— nosaltres, quan ens arribi la documentació que se'ns ha facilitat, podem dir més la nostra. Crec que és un camí. I això, ho suggereixo com a reflexió també, perquè això sí que impactarà realment en el que pugui ser la resiliència i el futur d'aquest país.

Després, en aquests aspectes... bé, jo crec que ho he anat comentat una mica tot, però m'he volgut cenyir a les principals magnituds, perquè això afecten a l'economia; a la resiliència. Crec que s'ha de fer una reflexió i crec que aquest és un altre valor que malauradament, degut a totes les observacions que hi ha hagut any rere any a l'informe del Tribunal de Comptes, s'ha focalitzat més en la part de si es compleix i no compleix, que en el que hauria de ser una pròpia política de control, de liquidació d'un pressupost, que hauria tingut potser un altre sentit més polític, que també [..... 00:57:42] però clar, les observacions són el que són i estem on estem.

I només concloure que no votarem a favor d'aquests comptes. Ja ho ha dit el senyor Naudi a l'informe del ponent. I ja està.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Pintat.

El Grup Socialdemòcrata desitja intervenir. Senyor Miró, teniu la paraula.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies, senyora síndica. Miri, ja sé que no estem en una, avui, en una sessió de preguntes o de control al Govern. I bé, vagi per endavant, senyor Jover, que ja estem satisfets si ens diu vostè avui que s'haurà de dotar o que es dotarà en un futur al Tribunal de més atribucions i d'un règim sancionador. El que vostè ens ha dit després, per això, que no he acabat d'entendre, "si mai hi hagués algun conflicte", perquè jo crec que si hi hagués algun conflicte hi ha el tribunal administratiu per regular tots aquests conflictes que hi pugui haver, i més entre administracions.

Però vostè també ens ha manifestat que cada any tenen menys observacions, el Tribunal de Comptes; ja està bé si és així. I jo crec que no és que n'hi hagi menys: jo crec que les que hi ha continuen sent tan importants i aquestes són reiteratives, com he dit abans. I no solament es paren aquí, sinó que moltes vegades veiem que algunes d'elles són realment bastant inadmissibles perquè quan el Tribunal de Comptes —i no citaré que si és un Comú o és Govern o és una altra institució— va dient que aquestes entitats no compleixen les normes de la llei qualificada, dius home, hauríem d'intentar que sí, que sí que ho fessin, ja és... Crec que és una cosa normal que les administracions i totes aquestes entitats segueixin un pla normatiu que ve dictat des de la llei i des del Tribunal de Comptes.

Ja li dic: cada any vostè ens diu que tenen menys observacions; ja seria una mica perillós que no en tinguessin cap, d'observació, perquè això voldria dir que no estem gaire, o no estaríem en un sistema massa transparent. El que sí que al final —potser no l'he entès bé— però ens ha, o a mi m'ha sobtat, i he parlat un moment amb el senyor López, quan vostè ens ha parlat dels errors del Tribunal. Em sembla —no ho sé, i no estem en una sessió de preguntes— però em sembla, senyor Jover, que és al revés: vostè, que ens ha vingut aquí una mica a fiscalitzar i a parlar-nos de com de malament que ho fa de vegades el Tribunal de Comptes. Jo crec que això ho hauríem de deixar, potser, per un altre debat. I jo crec que aquí el Tribunal de Comptes el que fa és al revés, és venir a fiscalitzar i a sancionar en el seu cas, si així es pogués fer, la tasca de totes les administracions, però sobretot la de Govern.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Grup Demòcrata no desitja intervenir.

Pel Govern, senyor Jover, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Potser començant pel darrer punt: home, jo crec que sí, que nosaltres podem valorar la tasca que està fent el Tribunal de Comptes i podem valorar les observacions que us fan arribar, perquè al final aquestes observacions també són aquelles que us porten a vosaltres

a votar a favor o en contra de les liquidacions de comptes que s'han presentat. Així doncs, jo crec que tots hem d'exigir el màxim nivell de responsabilitat, i el Tribunal de Comptes tampoc no se n'escapa. Evidentment que agraeixo moltíssim la feina; crec que ho he fet en la meua intervenció. Crec que és molt majoritàriament satisfactòria, molt majoritàriament, però com no pot ser d'una altra manera, i com ens passa a tots, ja sigui per les nostres responsabilitats polítiques o professionals, doncs podem cometre errors i el Tribunal de Comptes també en pot cometre. I a més a més, en matèries tan complexes com les que tracta el Tribunal de Comptes. Així doncs, no em vulgui interpretar com una crítica destructiva cap a aquesta institució que valoro molt i que, a més a més, ha cooperat molt bé amb el Govern per ajudar-nos a tirar endavant els projectes que hem hagut de desenvolupar conjuntament.

I aquí vaig una miqueta en la línia del que ha comentat el senyor Pintat, on... Ha comentat que segurament el que hauríem de parlar és d'altres coses, i no tan sols de si hi ha observacions que es compleixen o no. I crec que té tota la raó, i crec que segurament en aquesta revisió que esteu impulsant des del Consell General del Tribunal de Comptes, una de les coses que heu de pensar és, aquestes atribucions, com les enfoqueu. De fet, hi ha alguna llei del Consell que ja ens indica un pelet aquesta línia. Per exemple, la Llei de sostenibilitat de les finances públiques ja atribueix un rol al Tribunal de Comptes molt més d'acompanyar en el procés d'evolució del país i les institucions i d'argumentació, de treball de reflexió que ens pugui ajudar a tots a tirar endavant els nostres projectes. Així doncs, crec que és una línia de treball que és força interessant.

Vostè comentava, senyor Miró, associat de... bé, si hi ha una dificultat, si hem d'anar cap als tribunals o no. No ho sé; això haurem de fer una reflexió, o haureu de fer una reflexió des del Consell General si volem anar directament als tribunals o si el que hauríem de fer és trobar un pas mig abans d'arribar als tribunals. No sé quina és la millor fórmula. El que sí que sé és que, com no pot ser d'una altra manera, no pot ser una instància final el Tribunal de Comptes, sinó que hem de tenir la capacitat de trobar un cert arbitratge. No sé si ha de ser la via judicial o hem de trobar una altra manera.

S'ha comentat l'element de les provisions, associats amb els complements de jubilació de l'administració pública. Bé, jo crec que aquí és important destacar que la informació que hem aportat amb l'al·legació no és una informació que hem generat per respondre a l'al·legació, sinó que ja vam informar al Tribunal de Comptes que nosaltres havíem fet un estudi actuarial de quins compromisos estàvem assumint amb els complements de jubilació. Uns compromisos que, per cert, venen de molt enllà i que, de fet, el 2014 es va, amb la modificació que va impulsar el senyor Cinca, es van fer ja una miqueta més sostenibles, i que el que teniu a les taules són les obligacions concretes que estan calculades pels diferents exercicis. Així doncs, en aquests diferents exercicis haurem de suportar una sortida de capital d'x milions d'euros. Dues opcions de fer-ho: assumir-ho amb el mateix pressupost —el que és factible, vist que... veient les tipologies d'ingressos i despeses, fins i tot en l'any de més punta ho podríem assumir— o bé anar-ho provisionant per evitar que hi hagi puntes de sortides de capital de l'Estat. De fet, el que hem començat a fer des del Govern és l'opció d'anar provisionant —ja, com li he comentat, tenim més de 19 milions d'euros per poder suavitzar una miqueta aquestes vies—.

I, per no fugir d'estudi, comentar-los els comptes de BPA; els famosos comptes de BPA. Sí, senyor Miró, ens ho ha preguntat per activa i per passiva i, malauradament, li hem contestat sempre de la mateixa manera. Les argumentacions que ens fa arribar l'AREB ens semblen sòlides. Són les que traslladem a les nostres respostes associats a la mateixa legislació de resolució de les entitats bancàries. En concret la 8/2015, que després va estar derogada per la 7/2021; diuen exactament les dues el mateix. I és que la naturalesa jurídica de l'entitat en via de resolució no canvia pel fet d'estar en via de resolució. Així doncs, és una entitat privada i continua sent una entitat privada i, així doncs, els seus comptes no passen per la fiscalització del Tribunal de Comptes.

I, a més a més, tenim una altra clàusula que crec que és important, que són informacions reservades, i fins i tot aquestes informacions reservades, que estan previstes a la mateixa Llei de resolució, ja tenim jurisprudència andorrana donant-hi suport i dient que aquesta tipologia d'informació, fins i tot en via judicial, no es pot transmetre si, evidentment, no hi ha un acord de la mateixa batllia. I en aquest sentit, les sentències judicials el que deien és que el dret constitucional a tenir tota la informació per protegir-se per part de les persones que es troben inculpades o que es troben en un procés judicial, doncs la informació aquesta, en ser reservada, era el mateix jutge qui en feia la interpretació necessària per no deixar desprotegida la persona que estava en seu judicial. Així doncs, ja tenim sentències en aquest sentit i ho continuarem defensant.

Lligant-ho amb un comentari que ha fet el senyor Pintat al principi —un canvi d'interpretació que hem fet de l'element de litigis, contingències i provisions i que donem raó al Tribunal de Comptes, i diem que en els propers exercicis ja ho farem—, no té res a veure amb el litigi de BPA; el tranquil·litzo completament. Aquí, l'únic que farem és aportar la informació necessària de les diferents contingències que hi ha, però no canviarà la valoració de les provisions que estem desenvolupant. És a dir, és un element molt tècnic, però que ja li puc assegurar que no té estrictament res a veure amb la BPA.

Vostè ha comentat, relatiu a l'estalvi net, l'efecte que tindrà les emissions dels bons verds, i té tota la raó, i és un dels elements que ens fa pensar que la metodologia proposada pel Tribunal de Comptes no és l'adequada. De fet, en els propers anys l'estalvi net sortirà segurament força positiu perquè no hi ha venciments. I, en canvi, l'any que hi hagi un venciment l'estalvi net sortirà molt negatiu, quan de fet la voluntat —i així ho explicitava el Tribunal de Comptes amb l'explicació dels resultats— era una voluntat més estructural de veure quines capacitats tenia l'Estat. No es retroba aquesta voluntat de veure quina situació estructural té l'Estat amb el càlcul que ens computen. I de fet, si apliquéssim la fórmula que ens proposen els estats veïns, per exemple, històricament i des de fa molts, molts, molts anys, sempre haurien estat amb estalvis nets negatius, i són estats que han demostrat que tenen capacitat de desenvolupar noves inversions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Senyor Pintat, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

No, l'única cosa que vull fer és una de les precisions, potser perquè no m'he explicat prou bé pel que diu el ministre. Quan parlava amb el tema de les al·legacions, jo li he dit que les al·legacions hi són. Jo, en tot cas, no he dit que l'aportació d'al·legacions que ha fet el Govern referent al fons de pensió sigui per donar compliment al Tribunal, al contrari, li he dit que trobava bé que portés aquest càlcul actuarial. I que, tot i portar aquest càlcul actuarial i les diferents provisions, el Tribunal continua insistint que potser no serà suficient i que el que vol és traslladar un neguit que pot ser-hi; res més. Jo no dic que hagueu fet això per... només faltaria! Si no també us ho diria, però no crec que sigui el cas, i m'estranya que hagi pensat això.

També ens ha dit —que també és una apreciació—: "tenim 19 milions d'euros". Bé... ja sap què diu l'informe: hi són i no. Estaran al Govern però no estan allà, al fons de pensions. Potser més endavant ho haguessin fet, però un informe diu això.

En quant al romanent de tresoreria, també hi ha unes correccions que són importants que el transformen en negatiu i... l'any 2020. I és clar, estem al 2022, i potser en aquell moment que parlàvem dels comptes del 2021, quan parlava que tenia aquell coixí el Tribunal diu que no.

I en quant al tema de l'estalvi... les fórmules de càlcul, totes estan bé, són formes de mirar-ho i poden donar magnituds... però realment és que quan arribin a tota aquesta situació és degut als venciments, i que el que s'ha de valorar i parlar —i ho torno a relacionar amb el tema de l'autonomia fiscal— és tenir la capacitat de retorn, tenint present la situació que ens trobem i les conjuntures que visquem. És aquest l'àmbit de reflexions en què volia entrar, en fer, no res més. El que havia de dir, ja ho he dit en la primera intervenció.

Mercès.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Alguna altra intervenció? D'acord.

Acabades les intervencions, i vista la demanda dels M. I. Srs. consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata de procedir a la votació separada de les liquidacions de comptes corresponents a l'exercici 2020 en dues agrupacions, a saber: primer grup, les liquidacions de comptes de l'AFA i de l'AREB; i segon grup, les liquidacions de comptes de la resta d'organismes i entitats, procediríem, doncs, a la votació de la primera agrupació. Recordo que són les liquidacions de comptes de l'AFA i de l'AREB corresponents a l'exercici 2020. S'obre un breu període de temps per votar.

Senyora secretària, si vol procedir a donar lectura dels resultats, si us plau.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies, senyora síndica.

18 vots a favor, 10 en contra i 0 abstencions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovades les liquidacions de comptes de l'AFA i de l'AREB corresponents a l'exercici 2020.

Seguim amb la votació de la segona agrupació. Recordo que són les liquidacions de comptes de la resta d'organismes i entitats corresponents a l'exercici 2020 segons figura en l'informe de la Comissió, amb les excepcions que s'hi contenen, és a dir, no s'aproven els comptes del Consell Superior de la Justícia, del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra, de Ramaders d'Andorra, S.A. i de la Fundació privada del sector públic Oficina Cimera Iberoamericana Andorra 2020, no inclosos en l'informe del Tribunal de Comptes per haver-se presentat fora de termini.

S'obre un breu termini de temps per votar.

Senyora secretària, si vol procedir a donar lectura dels resultats.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies, senyora síndica.

18 vots a favor, 3 en contra i 7 abstencions.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovades les liquidacions de comptes de la resta d'organismes i entitats corresponents a l'exercici 2020 segons figura en l'informe de la Comissió.

Farem una pausa de deu minuts i els prego que arribin a l'hora que he marcat perquè ens queden molts temes.

Gràcies.

(A les 18.20 h se suspèn la sessió)

(A les 18.36 h es reprèn la sessió)

Reprenem la sessió.

Punt número 3. Examen i votació del Projecte de Llei reguladora de l'impost sobre les estades en allotjaments turístics, de modificació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic i de modificació de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 76/2022 del 2 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el M. I. Sr. Marc Magallon Font, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Marc Magallon:

Gràcies, senyora síndica.

Primer de tot volia desitjar una prompta recuperació al ministre Torres. De tota manera veig que fa cara prou eixerit; espero que es trobi molt bé.

El passat 17 de maig va ser tramès a la Comissió Legislativa d'Economia el Projecte de Llei reguladora de l'impost sobre les estades en allotjaments turístics i de modificació de la Llei 16/2017, general de l'allotjament turístic i de la Llei 13/2007, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA i les 21 esmenes a l'articulat que se li havien formulat: 6 per part dels grups parlamentaris Demòcrates i Ciutadans Compromesos, 9 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 6 per part del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents. Dita Comissió es va reunir en tres ocasions en relació amb aquest projecte de llei, el dia 18 de maig per nomenar ponent i examinar les esmenes presentades, i els dies 25 i 31 de maig per debatre i votar les esmenes, acordar modificacions de tècnica legislativa i aprovar l'informe final de la Comissió.

Ressaltar que, fruit dels treballs en comissió, 8 han estat les esmenes que s'han introduït al projecte de llei: 1 esmena per majoria a l'article 20 per precisar l'encarregat de gestionar el Fons per a l'impuls del turisme que es crea amb els ingressos obtinguts per l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics; i 7 esmenes, 1 per majoria i 6 per unanimitat, després de ser transaccionades en comissió que afecten l'article 4 relatiu a les estades en allotjaments turístics exemptes de l'impost; l'article 22, que fixa els objectius que han de perseguir els projectes o accions que es financin via el Fons per a l'impuls del turisme i els casos en què el Govern podrà destinar el fons a altres finalitats d'interès general; l'article 46, que modifica l'article 44 dels estatuts d'Andorra Turisme, el relatiu a les operacions de crèdit que pot fer aquesta societat; la disposició addicional segona, disposició a través de la qual s'encomana al Govern que cada dos anys encarregui una auditoria de l'impacte de l'impost i el fons que crea la llei, i es fixa la compareixença en seu parlamentària del ministre encarregat del turisme per presentar els informes finals d'auditoria; i l'exposició de motius per adaptar-la als canvis introduïts per les esmenes.

Les 8 esmenes introduïdes, 5 eren de la majoria, 3 de l'oposició, 2 del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 1 del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents. La resta d'esmenes, 1 va ser retirada i 12 esmenes van ser rebutjades. Així doncs, avui se sotmet a votació el projecte de Llei resultant dels treballs en comissió, un projecte de Llei que, d'una banda, crea i regula l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics i, d'altra banda, modifica dues lleis: la Llei general de l'allotjament turístic i la Llei de la creació de la societat pública Andorra Turisme.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Iniciem les intervencions.

Pel Govern intervé el ministre Torres. Us dono la benvinguda telemàtica, ministre Torres, i espero que tingueu una prompta recuperació. Endavant.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies senyora síndica. Se'm sent bé?

La Sra. síndica general:

Se'l sent perfectament. Endavant.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Permeteu-me, doncs, en primer lloc, fer un breu resum de tot el treball que s'ha fet, previ a l'aprovació d'aquest projecte de Llei per part del Govern el novembre del 2021. L'any 2017 aquesta cambra va aprovar la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, i des de llavors s'ha treballat en el seu desenvolupament, aconseguint millorar la qualitat de l'oferta d'allotjaments turístics, així com assolir una major equitat entre els diferents grups i reduir l'intrusisme i adaptar la normativa als nous comportaments dels viatgers i dels turistes.

El pas següent havia de ser l'aprovació de la taxa turística en benefici del mateix sector. Malauradament, les terribles conseqüències derivades de la pandèmia del Sars-COV2 ens van obligar a retardar l'aprovació del projecte sense renunciar a treballar-hi en intern i, alhora, en estreta col·laboració amb el sector empresarial, per tenir a punt el projecte i supeditant la validació a la confirmació de la recuperació econòmica del sector turístic andorrà.

Durant l'estiu i tardor del 2021, el sector turístic va obtenir uns bons resultats, fet que va comportar que el Ministeri presentés el projecte de Llei en la sessió de Govern per a la seva aprovació. Finalitzada la temporada 2021-2022, podem dir que el balanç dels allotjaments

turístic és satisfactori veure positiu, destacant uns bons resultats acumulats des de l'estiu del 2021 fins a la data, incloent un aspecte important com és l'increment de les tarifes. Si tornem una miqueta enrere, vull destacar que el 27 de juliol del 2020 el cap de Govern, quan va presentar el full de ruta de l'Horitzó 23 —el nou pla d'acció de l'Executiu—, una de les accions prioritàries era la implementació d'una taxa turística finalista. El calendari preveia una aplicació durant el primer semestre del 2022. A principis del 2021 es va contractar una empresa especialitzada —Crowe— per fer una anàlisi de mercat i un *benchmark* sobre l'aplicació de la taxa turística en altres destinacions. Les principals conclusions d'aquest treball van ser que la gran majoria de destinacions turístiques europees apliquen un impost sobre les estades en aquests allotjaments i que el criteri fixat per determinar el gravamen de l'impost és majoritàriament per persona i nit, en funció de la categoria de l'allotjament turístic. Per altra part, l'estudi indica quines són les tarifes base de la quota de tributació en totes les destinacions estudiades. Aquest comparatiu ens permet dir que la base aplicada que proposo, proposada per aplicar aquí, al Principat d'Andorra, es situaria en la franja mitja.

Aquest nou tribut, de naturalesa directa, que grava les pernoctacions de les persones físiques, és un impost que no sorprendrà els nostres turistes, ja que també s'aplica en els nostres principals mercats emissors. A més, la tarifa base proposada a Andorra es situa en aquesta franja mitja, com bé he dit. El 19 d'agost del 2021 es va presentar el resultat dels treballs i de les milles principals del Projecte i en particular, els imports per cada grup d'allotjament turístic i exempcions. Aquesta presentació es va fer a les tres associacions del sector i també, uns dies més tard, a la CEA i a la Cambra de Comerç. Les reunions amb el sector turístic, i més especialment amb els tres associacions d'allotjaments turístics —Unió Hotelera, els Autèntics Hotels d'Andorra, l'Associació d'Empreses d'Allotjaments Turístics— i també l'Associació d'Agències de Viatges, es van iniciar a finals de l'any 2020 i van ser periòdiques durant tot el 2021, fins a la data... fins a aquesta data. Dit això, aprofito també per agrair la seva implicació.

L'estudi comparatiu és molt clar: quasi totes les destinacions turístiques apliquen una taxa turística que grava l'estada d'un turista en un allotjament turístic. Com a tot arreu, aquest impost no incrementa la pressió fiscal al país, ja que són els turistes qui l'han de pagar. Aquest és un impost finalista, i els ingressos serviran íntegrament per finançar els projectes que contribueixen a diversificar l'oferta del país i a maximitzar l'experiència dels turistes. Amb el text que avui s'ha sotmès a la vostra aprovació, es pretén assolir set objectius ambiciosos i alhora molt realistes, ja que donaran continuïtat als treballs en curs i permetran invertir en nombrosos aspectes i sempre en benefici del sector turístic. La desestacionalització, la sostenibilitat, la formació, etcètera, etcètera... aquests serien alguns dels exemples clau que haurem de gestionar i treballar conjuntament sector públic i sector privat per garantir un bon futur a aquest sector tan important per a la nostra economia.

La creació del Fons per a l'impuls del turisme, gestionat directament pel Govern, i l'Impost sobre aquestes estades, pagat pels turistes i recaptat pels allotjaments turístics, són primordials per assolir els resultats que tots ambicionem: millorar la competitivitat d'Andorra com a destinació turística i garantir-ne, sobretot, la sostenibilitat. Aquests ingressos seran molt importants per ajudar a un desenvolupament sostenible del turisme, conscients que ens estem recuperant d'un període molt dur de dos anys de pandèmia durant el qual la

incertesa ha estat la tònica principal. La recuperació del sector ha estat possible gràcies a la seva resiliència, que ha estat clau per superar aquests llargs mesos de crisi.

Amb la ferma voluntat de garantir la transparència i la informació de l'impacte resultant d'aquestes noves figures, el Govern elaborarà amb caràcter bianual una auditoria de l'impacte de la implementació de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics i el Fons per a l'impuls del turisme. Estic convençut que el treball fet amb les associacions i la informació tramesa a tots els allotjaments turístics ha estat, o és, suficient per garantir la correcta aplicació del nou impost des del primer dia.

Per complementar les accions de comunicació, i si aquesta cambra hi dona suport, hem planificat per a la setmana vinent diverses reunions tècniques per explicar el procediment per a la recaptació d'aquest impost. Paral·lelament, els departaments del Govern, Tributs i Fronteres, Sistemes d'Informació i de Turisme han treballat conjuntament per a tenir totes les eines i tots els procediments ben definits i a punt.

La Llei també introdueix una sèrie de modificacions en el redactat de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, de l'allotjament turístic, tendents a adaptar les definicions dels establiments de la modalitat de càmping, de les àrees d'acollida d'autocaravanes, dels establiments complementaris d'allotjament turístic i dels habitatges d'ús turístic i de les EGHUT, així com les obligacions de tots els allotjaments turístics, necessàries per al càlcul de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics. Vull destacar, però, la creació del grup de glàmping, que ens donarà l'oportunitat de regular una modalitat d'allotjament turístic cada vegada més demandada pels nostres clients.

Finalment, també es modifica la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de la creació de la societat pública Andorra Turisme, SA i els seus Estatuts, per afegir-hi la indicació de la seva condició d'unipersonal, tal com consta en el Registre de Societats. A més, es modifica pel que fa als membres del Consell d'Administració designats pel Govern, i s'adapten dos articles, un al que diu la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal sobre el deute de la societat, i un altre de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de les societats anònimes de responsabilitat limitada, sobre els beneficis socials i el fons de reserva de les societats. Per finalitzar, només voldria donar les gràcies a la implicació que ha tingut tota la Comissió en el treball d'aquesta llei.

I moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Iniciem el torn d'intervencions.

Senyora Montaner, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica, i gràcies al senyor ministre per les seves explicacions.

Jo penso que els turistes estan acostumats a pagar aquesta taxa en molts països del món. De fet, des del 2015 ja se'n parlava en molts grups d'aquesta cambra, de la taxa turística, i necessitem recaptar diners, més que mai, perquè, clar, tenint en compte la conjuntura... I penso que utilitzant el volum turístic que tenim al país, doncs és la via per, justament, evitar fer pagar als nostres residents i andorrans. Gràcies, senyora síndica. Doncs donaré suport a aquest projecte de llei.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyora síndica.

Senyor ministre, no sé on mirar-lo avui. Desitjo que es recuperi al més aviat possible. Això d'aquestes reunions telemàtiques... Soc més partidari del cos a cos i que ens puguem veure.

Aquest projecte de llei, tal com s'especifica en l'exposició de motius, és un impost que grava les estades d'allotjaments turístics. Per tant, la seva finalitat és recaptatòria. Es pot vendre que s'aplica perquè gairebé arreu aquesta taxa ja està implementada; es pot vendre perquè els fons recaptats s'han de destinar a la promoció turística del Principat, a l'impuls del turisme sostenible, a la protecció, a la preservació i al millorament dels recursos turístics; es pot vendre per a la desestacionalització del turisme; es pot vendre per la formació del sector, que ha de servir com a garantia per a l'excel·lència i la sostenibilitat dels serveis; es pot vendre que s'implementa pel desenvolupament d'infraestructures i serveis relacionats amb el turisme, com ara el multifuncional. Però la realitat és que a la caixa de l'Estat no hi ha ni cinc; no tenim ni un euro. Senyor Jover, el consolidat és així.

Terceravia està d'acord amb l'aplicació d'aquesta taxa turística: d'algun lloc hauran de sortir les misses. Potser ja n'hi hauria prou, de tanta gresca i tanta barra lliure. Ara bé, Terceravia, en una de les seves esmenes, demanava que les infraestructures públiques es construïssin en sòl públic. Considerem, senyors del Govern, que les inversions d'aquest calat i d'aquesta magnitud no es poden construir en terrenys de lloguer. No, senyors: l'Estat disposa de mecanismes, com la Llei general d'ordenament del territori per poder desenvolupar plans especials que siguin d'interès públic per al desenvolupament econòmic i social del país. La Llei general del territori —i els reglaments que l'acompanyen— permet a les administracions públiques poder planificar un creixement ordenat, harmoniós i sostenible. Permet planificar i permet garantir uns recursos naturals i una qualitat de vida sostenible per a les futures generacions, i ens ha de permetre poder continuar sent un país atractiu pels turistes que ens visiten. Potser ja n'hi ha prou, de tant ciment.

De fet, aquests van ser un dels arguments clau o el bàlsam per fer passar i prosperar la Llei del sòl, que permetria desenvolupar tots aquests mecanismes. Malgrat les explicacions i el treball en el si de la Comissió, la nostra esmena, senyor ministre, vostè ho sap, no ha estat acceptada. No obstant, vostès, la majoria, ja han pressupostat unes quantitats importants per al multifuncional destinades a aquest recinte. Han explicat que amb aquesta taxa construiran aquest multifuncional. El que sí que podem dir els consellers de Terceravia és que del multifuncional, ben poca cosa en sabem: per no saber, no sabem ni on el faran, ni a què el destinaran, ni quines activitats s'hi podran desenvolupar. Per tant, no sabem quin valor afegit o quins beneficis ens aportarà. I evidentment, tampoc sabem ni el cost, ni els costos de funcionament, ni els costos de manteniment, ni altres d'equiparables.

Però a Terceravia ens sembla que vostès, senyors de la majoria i senyors del Govern, tampoc ho saben. Avui diuen que va aquí i demà diuen que va allà, i el multifuncional aviat semblarà el Patapou 2. Un projecte més, sense rumb, sense un full de ruta. I mirin si no saben on va, que vostès, els de la majoria, varen entrar una esmena per raons d'interès general, degudament justificades, que el Govern pot destinar totalment o parcialment el fons a altres finalitats d'interès general.

Aquesta esmena, que vostès van portar, és un concepte totalment indeterminat: és un calaix de sastre que faculta i dona potestat absoluta al Govern per a la utilització de la recaptació de la taxa turística on més li convingui. Malgrat l'esmena que vostès van presentar, a demanda de Terceravia i, en aquest cas, amb col·laboració dels companys del PS, s'ha transaccionat per unanimitat, inclosos amb vostès. I en l'actualitat, només en els pressupòsits definits en la Llei qualificada dels estats d'alarma i d'emergència, el Govern pot destinar totalment o parcialment el fons a altres finalitats d'interès general per mitigar l'impacte de l'activitat turística. El seu subconscient, el de la majoria, no enganya; el seu subconscient només veu recaptació. I és que la caixa està buida: aquesta és la realitat.

També aprofiten, seguint els usos i costums de la majoria, per modificar una altra llei, i en aquest cas es modifica la Llei d'Andorra Turisme, SA. I per a més concreció, com ja s'ha dit, es modifica l'article 44 d'aquesta llei. Fins a l'actualitat —per a què la ciutadania m'entengui; els consellers suposo que ho saben— Andorra Turisme podia concertar operacions de crèdit per atendre les seves necessitats de tresoreria fins, en el seu conjunt, sempre... en total del seu conjunt, fins a un 35 % dels ingressos per a operacions corrents de l'exercici anterior.

Com saben, i ja gairebé és un clàssic, per a Andorra Turisme tenir mencions en el Tribunal de Comptes, com hem comentat abans. Andorra Turisme és un altre dels organismes que no compleix la llei i com que no compleix amb la llei, s'ha optat pel camí més fàcil, és a dir, canviem la llei abans de complir-la. Avui, després de la votació en aquesta cambra, Andorra Turisme es podrà endeutar fins al 50 % dels seus fons propis consolidats. Terceravia ha treballat per millorar l'articulat d'aquesta modificació i també, a partir d'avui, Andorra Turisme SAU, gràcies a les nostres aportacions, es regirà segons les disposicions de la legislació vigent en matèria de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària. Però clar, això ho sabem els consellers; la ciutadania no sap què vol dir això. I, per a què la ciutadania m'entengui, els principis bàsics que cal complir en aquesta llei són: el principi de sostenibilitat financera, el principi d'estabilitat pressupostària, el

principi de transparència, el principi d'eficiència, el principi de responsabilitat i el principi de lleialtat institucional.

No m'estendré més, i tal com he dit a l'inici de la meva intervenció, votarem a favor de la taxa turística. Però, senyores i senyors, estarem atents a l'ús del fons recaptat per la mateixa: que aquest s'injecti al sector turístic com ens hem compromès.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Roger Padreny, teniu la paraula.

El Sr. Roger Padreny:

Moltes gràcies, senyora síndica.

Senyor ministre, espero que es trobi bé, molt més estant en la seva situació. Han passat dos anys, però el Covid encara està amb nosaltres. Espero que es recuperi aviat. També el cap de Govern, si m'està escoltant, també espero que es recuperi aviat i que sigui lleu.

Bé estem arribant a les set; ja portem diferents punts. Tenia algunes qüestions, algunes comentades pel ministre, algunes comentades pel conseller general Camp prèviament, però crec que el més interessant a parlar des del nostre punt de vista i en aquesta exposició del debat de la Llei referent als allotjaments turístics —això és una— i després tenim una modificació de la Llei d'Andorra Turisme —que és una altra—, tota una amb el mateix tràmit legislatiu. Però bé, el més important és parlar del model de gestió o del model que es vol implementar amb aquest impost concret (se li diu molt "taxa" però és "impost").

Nosaltres, amb les nostres 9 esmenes, hem fet diferents, o hem portat diferents qüestions a debat. Algunes d'elles satisfactòriament: per exemple, hem pogut arribar a acords pel que fa referència a l'aplicació d'exempcions —en aquest cas a partir dels 16 anys; prèviament s'establia una altra edat— i també aplicacions d'exempcions pel que fa a períodes de més de 7 dies. Això, amb això estem satisfets però no, no del tot. És a dir, hi ha un canvi clar sobre la naturalesa, en què nosaltres volíem apostar amb aquest projecte de llei i fer que aquest impost tingués un component ecològic, un component per minvar l'impacte de les conseqüències que té el turisme a la nostra societat.

Sabeu, saben, senyores conselleres, senyors consellers, que la majoria dels nostres turistes arriben amb vehicle propi o amb vehicle rodat, independentment de quin tipus de vehicle és, amb les conseqüències que té per l'emissió de gasos a l'atmosfera. També els turistes tenen un impacte, pel que fa als nostres recursos interns, amb la producció de residus: més de 130.000 tones anuals, moltes d'elles pel nostre model turístic. I tot això ha de tenir una conseqüència, una conseqüència prevista per llei. I per a nosaltres —i aquí és on hem tingut el debat més important— considerem fonamental que un percentatge, un percentatge del que recaptés amb aquest impost, es pogués destinar en un element que

avui en dia tenim a la nostra jurisprudència, al nostre ordenament jurídic, com és el Fons Verd de la llei coneguda com la Litecc, de transició energètica i canvi climàtic.

Consideràvem, considerem fonamental que s'establís aquest mínim, independentment del Govern que hi hagués en un moment determinat, que s'establís aquest percentatge — nosaltres vam establir un 33 %, vam estar oberts al debat en el si de la Comissió per poder parlar sobre percentatges—, però volíem que un mínim percentatge sí que s'establís per llei en aquesta llei que avui estem debatent.

Perquè un dels principals arguments que se'ns deia és que el projecte de llei preveia l'aposta pel turisme sostenible. Volem dir, ja d'entrada, que nosaltres apostem pel turisme sostenible. Ja fa dos anys vam poder tenir debats pertinents al voltant del model turístic de masses d'Andorra i l'aposta necessària pel turisme sostenible. Però una aposta pel turisme sostenible continua sent aposta pel turisme concretament, sense obviar, obviant al mateix moment per l'impacte que pot tenir aquest turisme, sigui quin sigui el tipus de turisme. I aquest era el debat que vam plantejar en el si de la Comissió: apostar per aquest component ecològic, aquest element de conservació dels nostres recursos, aquest element d'apostar pel medi ambient que estigués plasmat a la llei.

Com els deia, aquesta és una esmena clau. La base del fonament de la nostra posició és aquesta esmena, la qual garantia aquest percentatge. Un percentatge, que avui en diem el Fons verd, és clau; és clau que aquest Fons verd vagi cada cop nodrint-se de més recursos. A la llei d'economia circular, en el projecte de llei hi estem parlant, i precisament tenim una esmena al voltant de nodrir recursos també al Fons verd. I aquí també volem nodrir-lo de recursos. Senyora Calvó, crec que el seu Ministeri és un ministeri cabdal de cara al futur, i nosaltres, des del nostre grup parlamentari, així volem fer-ho: nodrir-li recursos. Que el Fons verd, per exemple, es pot destinar a l'aposta per les energies renovables. Tenim un pla d'infraestructures energètiques; tenim uns objectius de cara al 2050. Doncs aquest element, aquest Fons verd, preveu l'ingrés de nous recursos provinents d'altres fonts. Nosaltres volíem aquesta oportunitat per brindar-li més recursos.

Com els deia, estàvem oberts a negociar, a negociar en pro de l'equilibri. Nosaltres vam establir un 33 %, però podríem negociar un altre percentatge que fos satisfactori pels altres membres de la Comissió. No obstant això, avui en dia aquest equilibri no hi és. I el que hem pogut veure per aquesta esmena és que es destinarà la totalitat a la qüestió turística i més enllà, perquè també hi ha hagut un nou punt, un nou paràgraf que va més enllà en funció de les circumstàncies, que no només serà per la qüestió turística, sinó per altres relacionades.

A nosaltres no ens satisfà el resultat final, tot i que, com els deia, hem pogut transaccionar algunes que altres esmenes. Però la clau era aquesta: aquest component ecològic. Perquè el debat que vam voler tenir en la Comissió era un debat sobre model. Nosaltres som un model on el turisme és clau. La setmana passada van poder venir deu parlamentaris de diferents països del territori OSCE i va ser un plaer poder-los ensenyar el nostre país i és una de les nostres principals, o crec, les nostres principals qüestions que ens mostren la riquesa que tenim i sobretot, orgull de poder mostrar-la.

Però bé, només per continuar i no allargar-me: com els deia inicialment, aquest projecte de llei té dues parts. La primera fa referència a aquesta modificació de la Llei referent als allotjaments turístics. La segona, que em xoca, és aprofitar per modificar la Llei d'Andorra Turisme. Nosaltres vam fer unes esmenes concretes al voltant d'aquesta segona modificació d'una altra llei, i ens xoca perquè una de les més que volíem tirar endavant és que hi hagués un debat, un debat al voltant del model d'Andorra Turisme, al voltant també del funcionament, al voltant de tot el que rau a aquesta entitat que ja fa anys que està creada. Ja fa molts anys que està creada i creiem que ara hi havia l'oportunitat de fer-ho, per això vam incloure la pertinent esmena.

A més a més, abans es comentava, la qüestió del crèdit, de les operacions de crèdit. Nosaltres, des del nostre grup parlamentari, ho vam voler fer palès a l'informe de l'any passat del Tribunal de Comptes —que abans ha exposat el company Quim Miró— i també expressem aquest any. Una qüestió que celebrem, però no obstant, els deia que el que em xocava més de la modificació d'aquesta llei és que volem que es fes el pertinent debat i per això vam introduir una esmena al respecte. Sobretot també un debat sobre l'organització mateixa, no només el funcionament, sinó l'organització, la composició; com es pot plasmar una millor col·laboració públicoprivada al nostre país entre tots els actors presents i implicats.

Només per acabar, dir-los que per tot el que els he mostrat, els he pogut explicar o he intentat raonar, no podem donar suport a aquest projecte de llei. No obstant això, tampoc ens oposarem a aquest projecte de llei. No ho veiem una eina que vagi en contra del que nosaltres creiem però, com també els intentat raonar, l'essència, la naturalesa bàsica d'aquest impost volíem que tingués aquest component ecològic, en pro del medi ambient, és a dir, en pro del benestar del conjunt de la població i en pro del respecte i la conservació del nostres recursos naturals.

És per tot l'exposat, també per la qüestió d'aquesta modificació que volem en un futur analitzar-la. Avui no hem pogut fer-ho a través d'aquest projecte de llei, però sí que en un futur volem que hi hagi aquest pertinent debat al voltant d'Andorra Turisme i quin paper té en les polítiques turístiques del nostre país; quina relació té... —ai, no, aquí no tenim el ministre—... quina relació té amb el Ministeri. Perquè passaran els governs; van passant els governs i crec que és important. Ja han passat molts anys... ja han passat molts anys i que hi hagi aquest pertinent debat també. Més enllà d'aquest projecte de llei, continuarem perseverant perquè es faci aquest debat i perquè es millori al cap i a la fi tot el que fa referència a les polítiques turístiques, un pilar de la nostra economia.

Per tot l'exposat ens abstindrem de forma raonada; ens abstindrem de forma coherent amb els nostres principis, sent el component ecològic fonamental; i ens abstindrem com a posició responsable que som.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Padreny.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Maria Martisella, teniu la paraula.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies senyora síndica, i m'afegeixo a tots els que m'han precedit amb la paraula: desitjar una prompta recuperació al ministre Torres.

Llavors, tal i com han exposat els que m'han precedit en l'ús d'aquesta tribuna, avui sotmetem al ple la Llei de creació de la taxa turística. Com molts recordaran, i ja ho ha dit el ministre, no es tracta d'un debat nou, sinó d'una qüestió que fa anys que es debat i de fet, ja en molts països del nostre entorn ja la tenen aplicada. De fet, la passada legislatura, ja el 2016, el ministre Camp ja parlava d'introduir una taxa turística fent les primeres aproximacions amb el sector. Després, i ja ho ha exposat el ministre Torres, el 2017 ja s'hi va començar a treballar, però ens va arribar la pandèmia i va retardar la seva implementació. També ha comentat el ministre Torres que l'any 23 s'hi feia esment i és per això que en el Debat d'Orientació Política, el 23 de setembre del 2020, el cap de Govern ja va afirmar de manera clara que en el segon semestre del 2022 s'aplicaria la dita taxa turística. Per tant, amb aquest projecte de llei complim amb els terminis esmentats en el Debat d'Orientació Política.

No m'estendré gaire en el contingut del projecte, que el ministre Torres ja ha exposat àmpliament. Permeteu-me, però, que faci unes breus pinzellades d'alguns dels elements que des de la majoria considerem essencials i que volem recalcar. Pel que fa a la taxa turística pròpiament dita, es tracta, com ja s'ha dit, d'un impost finalista i que evidentment no es carrega a la nostra ciutadania. De fet, és un impost que, com el seu nom indica, el pagaran els nostres turistes sempre que pernoctin o bé ocupin per fraccions un allotjament turístic. També —ens ho ha dit el company Padreny— es modifiquen els estatuts d'Andorra Turisme, i més precisament l'article referent a la composició del Consell d'Administració per permetre que hi formin part tres representants de les associacions més representatives del sector turístic. Aquesta vella reivindicació permetrà al sector decidir, opinar, aportar, valorar i participar, entre altres, en la implementació de les accions turístiques. En definitiva, permetrà al sector ser part de la implementació de les polítiques públiques sobre turisme. És per aquesta raó que no vam acceptar la seva esmena, senyor Padreny, mitjançant la qual es proposava la creació d'una taula de treball, ja que aquesta nova composició del Consell d'Administració permetrà, sense cap mena de dubte, que públic i privat treballin conjuntament en polítiques turístiques i col·laborin, si escau, en la modernització d'Andorra Turisme a través de la modificació dels seus estatuts.

Ara permeteu-me que faci esment dels treballs en comissió i de les esmenes que s'hi han treballat. Treballs que en el si de la Comissió, com sempre, han estat molt enriquidors, tot i els nostres diferents punts de vista. En el citat Debat d'Orientació Política, el cap de Govern afirmava també que es tractaria d'una taxa finalista. Per això, des dels grups de la majoria vam esmenar el projecte de llei introduint dos elements que havien de quedar clars de manera inequívoca en el referit projecte. El primer element és que una part de la recaptació ha d'anar dirigida a formar el personal del sector turístic: hotelier, restauració i serveis. Convindrem tots que volem una Andorra on s'ofereixi, encara més, un servei de qualitat i d'excel·lència i que, per tenir aquesta qualificació, el sector públic ha de recolzar i treballar conjuntament, creant sinergies amb el sector privat. Aquesta és la voluntat de l'esmena —

per cert, compartida per tots els grups parlamentaris— que el Govern, el sector i també els centres que imparteixen cursos en el sector turístic ofereixin, tots conjuntament, formacions.

I un altre element que des dels grups de la majoria vam voler palesar en el projecte de llei és que, ultra els objectius definits per a la destinació del Fons, el Govern pugui, en circumstàncies definides a la Llei d'Estats d'alarma i emergència, com ha dit el company Camp, destinar una part del Fons a finalitats d'interès general, sempre que sigui per mitigar l'impacte de l'activitat turística. Aquesta esmena ve motivada, a diferència del que el senyor Camp ha entès, per la situació de pandèmia viscuda, però també en va ser un clar exemple el mes de maig del 2019, just quan vam acabar de jurar el càrrec, quan a causa, si recordeu, d'una esllavissada a la *route nationale 22*, ens van tancar els accessos per Andorra des de França del 27 d'abril al 17 de maig. No cal que diem que es tracta d'unes dates d'alta afluència turística pels diferents festius i ponts a França. I com no podia ser d'una altra manera, el Govern va fer un paquet de mesures econòmiques per pal·liar aquests efectes del tancament, havent de buscar partides amb pressupost on les podia trobar per fer aquestes ajudes. Doncs bé, amb aquesta esmena es pretén que, en casos excepcionals com el que acabo d'exposar, es pugui utilitzar una part del fons per a l'impuls del turisme per mitigar aquests impactes negatius en el turisme. En definitiva, per mitigar els impactes que poden tenir en el nostre teixit econòmic.

Cap concepte indeterminat i el rumb molt clar tenim, senyor Camp: donar suport al nostre teixit econòmic quan ho necessitin. Pel que fa a l'esmena, finalment, del PS —de destinar una part de la taxa turística per a l'impuls del turisme al Fons verd—, ho ha explicat molt bé el senyor Padreny. Compartim plenament la voluntat d'incloure aquest component a aquest Fons i, de fet, nosaltres sí que creiem que el propi articulat de la llei ho preveu. Perquè vostè ha dit que la llei ja preveu un apartat on el Fons es destini a l'impuls del turisme sostenible, responsable, inclusiu i de qualitat. Però ha omès de dir un altre punt és la protecció, la preservació, la recuperació i el millorament dels recursos turístics, sense obviar l'impacte que això pot tenir sobre el turisme. I per nosaltres tots aquests recursos passen pel component ecològic, que és la nostra naturalesa. Per tant, el component ecològic que vostès demanen ja hi és.

Per tant, i per finalitzar, des dels grups de la majoria creiem que és una llei molt necessària. És una llei que crea un impost en forma de taxa, però sufragada pels turistes i, evidentment, no té cap impacte sobre la nostra ciutadania. És una llei que destina el Fons i vetlla per un turisme sostenible, responsable i inclusiu, i protegeix i preserva i recupera i millora tots els recursos turístics que tenim. És una llei que inclou una vella reivindicació del sector turístic, obrint la participació dels agents turístics dins el Consell d'Administració d'Andorra Turisme, per poder així participar de la presa de decisions. És una llei que aposta fermament per la formació del personal en el sector turístic. Per tant, i per tots aquests elements, els grups parlamentaris de la majoria votarem favorablement al projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Iniciem el segon torn d'intervencions.

El Govern desitja intervenir? Senyor Torres, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, primer de tot dono les gràcies a tots els consellers que han intervingut per la meva prompta recuperació, però em sento bastant bé; moltes gràcies.

Primer de tot, agrair primer de tot a la consellera Carine Montaner que, com bé dit primer, per donar suport al text legislatiu, i bé, que els turistes, en aquest cas, és cert que estan acostumats en molts destins a pagar aquesta taxa i, al final, que tot es reverteix en el turisme. És a dir, senyora Montaner, moltes gràcies.

Pel que fa a la intervenció del Joan Carles Camp, primer de tot també donar les gràcies pel suport que donaran al text legislatiu. És cert que sí: la finalitat que té és recaptatòria, però convé ser exposat que seran els turistes que ho pagaran. I amb aquesta aplicació, doncs aquí podrem revertir tots aquests diners en el turista. Aquí, pel que fa a les esmenes que va presentar el seu grup parlamentari, sobretot la que feia referència a les actuacions en sòl públic, aquí es podria, si mai s'hagués acceptat aquesta esmena, nosaltres enteníem que es podrien limitar les inversions que es poguessin fer, que poguessin intervenir algunes societats públiques mixtes en els casos turístics. És a dir, que nosaltres vam pensar que això no seria una mesura limitatòria i a més, també tenint en compte el que diu la LOGTU, que hi pot haver aquestes inversions per part dels privats en col·laboració amb el públic.

Pel que fa al conseller Padreny, em sap greu que no donin suport a aquesta llei perquè, com bé ha dit la consellera Martisella —tot i no donar suport i que s'abstinguin—, com bé ha dit la consellera Martisella, és cert que tenim aquest component ecològic que ja està descrit en l'article 22, en el qual parlem d'aquest impuls del turisme sostenible, responsable, inclusiu, de qualitat, i també la protecció, preservació i recuperació del millorament dels recursos turístics. Jo penso que aquí, en aquest aspecte, ja estava molt cobert, però vostè també ha pogut veure en comissió, després de tota la feina que heu fet i, com bé he dit, després de tota la feina parlamentària que hi havia i que s'hagi pogut tirar aquesta llei endavant perquè pugui entrar en vigor l'1 de juliol, doncs entenc que a vosaltres també és d'agrair que hagin reconegut que hi ha hagut aquestes esmenes, o aquests ajustos, que s'han acceptat perquè vosaltres us hi poguéssiu sentir més confortables —com eren els 16 anys d'edat, per exemple—. I després, aquesta... Parlant de l'esmena, com vostè ha dit, d'Andorra Turisme, de la societat Andorra Turisme, aquí per primera vegada s'obre la possibilitat que a l'empresa Andorra Turisme hi assisteixin... que aquí, al Consell d'Administració, poguéssim designar fins a quatre... fins a tres representants de les associacions més representatives del país, la qual cosa no era possible fins ara. Llavors, no em negaran que això és un avenç respecte el que teníem anteriorment.

I ja per anar finalitzant, agrair a tots els de grups de la majoria —Demòcrates, Liberals i Ciutadans Compromesos— l'exposat que ha fet la senyora Martisella que, com bé ha dit ella, ja fa anys que es debat aquest tema de la taxa turística; que el component ecològic hi

és i comparteixo plenament l'exposat que ha fet. Doncs moltes gràcies a tots els grups parlamentaris.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies. Gràcies, senyor ministre.

Senyora Montaner, és el seu torn ara. Endavant.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Només volia recordar a aquesta cambra que la delegació andorrana de l'APF a la legislatura passada, l'octubre 2018, va rebre la trenta-unena Assemblea Parlamentària de la Francofonia, a l'Assemblea Regional d'Europa, i on justament es va treballar el tema de turisme durable, sostenible —*un tourisme durable, donc soutenable*—, equitable, solidari, responsable... I també es va treballar sobre el tema de l'educació, de la formació, com a punts essencials del desenvolupament sostenible. I és clar, jo penso que aquest text respecta el compromís de govern i respecta també el compromís de la delegació andorrana de l'APF de la legislatura passada. I per acabar, senyora síndica, només agrair a l'expresidenta de l'APF —la Patrícia Riberaygua, que va fer una gran feina; estava molt implicada—, a la Sílvia Eloïsa Bonet i al Miquel Aleix.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari... ai, perdó.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí. Gràcies, senyora síndica. Gràcies, senyor ministre, per les explicacions.

Té raó vostè quan diu que la Llei del sòl preveu que es pugui, diguéssim, construir en altres terrenys. Però clar, nosaltres és per precaució. Per a què m'entengui, senyor ministre, si volem fer un edifici multifuncional, doncs segurament tindrà un període d'amortització molt, molt llarg i serà una inversió molt important. I vostè sap igual que jo, que per la llei d'accessió, aquella construcció que es basteixi en un terreny d'una altra persona, doncs és propietat d'aquella persona. Per tant, a futur, aquell propietari d'aquell sòl tindria la clau de volta. Per tant, com que la Llei del sòl també preveu altres mecanismes per poder obtenir sòl per a què sigui d'interès públic, doncs jo l'animo a vostè i al Govern, que desenvolupin aquells plans especials... Vostès ja fa força anys que governen, doncs quan la consellera, la companya Maria Martisella em deia allò del full de ruta, si volem crear un edifici multifuncional, una infraestructura que és necessària i bàsica pel país, doncs el primer que

hauríem de fer és la reserva de sòl per després no estar agafat o atrapat, per dir-ho d'una manera. Per tant, els animo que, abans de fer qualsevol inversió, que triïn bé el sòl i que no tinguem sorpreses de futur.

I, a la senyora Maria Martisella, només dir-li que sí, que si baixa... si tenim una desgràcia —com ens va passar a la Portalada o quan va passar a la carretera nacional de França— doncs evidentment Andorra està en un estat d'alarma i d'emergència perquè no tenim accessos i no tenim turistes. Per tant, li podem dir com vulguem, però estarem molt pressionats i tindrem moltes dificultats. I era amb aquest sentit que no volíem que fos un calaix de sastre; que en qualsevol moment, doncs, els diners es poguessin destinar a qualsevol cosa que volgués el Govern, perquè ni tant sols ha de passar pel Consell. Només era per puntualitzar.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Camp.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Padreny, teniu la paraula.

El Sr. Roger Padreny:

Moltes gràcies, senyora síndica.

De les explicacions tant de la senyora Martisella com del senyor ministre Torres, vull fer una apreciació —tampoc per no allargar molt el debat—. Bàsicament nosaltres ja hem intentat explicar el que és el component ecològic, el percentatge destinat a polítiques relacionades, en aquest cas, amb la protecció del medi ambient. Nosaltres tenim molt clar quin és el redactat de l'article, concretament l'article 22, i aquí volem parlar de garanties. És a dir, establir aquest percentatge és establir garanties. Avui, amb aquest redactat, no tenim aquestes garanties d'aquest component ecològic. M'explico i després exemplifico.

En primer lloc, abans la senyora Martisella feia referència als recursos turístics —punt c de l'article 22.1—. Recursos turístics no és el mateix que recursos naturals. Llegint el redactat i, independentment de si hi ha o no component ecològic —que nosaltres repetim que volem que hi hagi aquest percentatge—, recursos turístics no són recursos naturals. I per això aquest percentatge destinat al Fons verd. I per una altra banda, i els ho intentat explicar prèviament en l'exposició a l'atri, nosaltres considerem que, per molt que s'aposti pel turisme sostenible —que considerem que s'ha d'apostar pel turisme sostenible—, el turisme sostenible també té un impacte en els recursos i en el medi ambient. Per això aquest percentatge establert per llei.

Com els deia, avui en dia no tenim garanties; nosaltres parlàvem de garanties i ho consideràvem clau. I els deia abans que m'explicava, i ara m'exemplifico: el conseller Camp parlava d'una qüestió que el ministre Torres i jo vam poder parlar fa dues setmanes. Per exemple, si es destinessin els recursos al multifuncional. És clar, si es destinen recursos al multifuncional, difícilment... difícilment sabrem si... i no tenim la garantia quants recursos es destinaran a la protecció del medi ambient? Això no ho sabem. Són molts milions que s'han

de destinar al multifuncional. És clar, nosaltres no sabem avui en dia quants diners dels que pot recaptar aquesta taxa acabaran destinats, com els deia, a minvar l'impacte del turisme; no ho sabem. Nosaltres volíem establir aquesta garantia.

Però independentment d'això —i sembla que em faci redundant, i acabo ara, senyora síndica—, independentment d'això, no és el mateix. Independentment d'això, no és el mateix. Perquè nosaltres volem fer que aquests recursos es destinin al Fons verd, no al turisme sostenible. Al turisme sostenible, ja volem un gran percentatge que s'hi destini. I preferim que es destini al turisme sostenible, però no és el mateix. És el que els deia a l'inici. La naturalesa de la nostra esmena feia canviar el si de la lògica i aquest equilibri que buscàvem amb la recaptació i la destinació dels recursos de la taxa.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Grup Parlamentari Demòcrata, no hi ha intervenció.

Alguna altra intervenció per part de Govern? Senyor Torres, endavant.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, molt ràpidament, senyora síndica, i tenint en compte que és veritat que es fa tard. Al senyor Joan Carles Camp, de Terceravia: evidentment, sempre que es pugui o sigui possible, això es farà en sòl públic, però no hem volgut tancar la porta que si en alguna ocasió s'havia de fer algun tipus d'infraestructures en sòl privat, doncs que es pogués fer. Però prioritàriament, evidentment, es potenciarà que sigui en sòl públic.

I després —i també molt ràpidament per tancar—, al senyor Padrell: aquest és el Govern, doncs, que ha aprovat la Litecc. O sigui, el compromís aquest que té el Govern amb impulsar aquest Fons verd que es va impulsar, la qual cosa, doncs, ja veiem, doncs, d'alguna manera els resultats que estem obtenint, per exemple, amb la gratuïtat també del transport públic i d'altres accions que es fan, doncs jo penso que ja és la mostra suficient que estem compromesos amb el medi ambient. I amb aquests punts de la llei, com bé li he dit, nosaltres també apostarem per aquest turisme, per aquest turisme sostenible.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Cap altra intervenció?

Acabades les intervencions, s'obre un breu termini de temps per votar.

Senyora secretària, si ens dona lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies, senyora síndica.

21 vots a favor, 0 en contra i 7 abstencions.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

A la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Bona tarda, senyor ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies, senyora síndica. Bona tarda.

La Sra. síndica general:

Punt número 4. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig.

L'informe de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals ha estat publicat en el Butlletí número 73/2022, del 31 de maig.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el M. I. Senyor Joan Carles Ramos, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Joan Carles Ramos:

Gràcies, senyora síndica.

El propassat 21 de març la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals em va nomenar ponent del Projecte de Llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió. La Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals va examinar durant les reunions mantingudes els dies 4, 11 i 25 d'abril i 4 i 24 de maig el referit Projecte de Llei, així com les 24 esmenes presentades: 17 per part del Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, conjuntament amb el Grup Parlamentari Liberal; 6 presentades pel Grup Parlamentari Terceravia + UL + Independents; i 1 esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. D'aquestes, 10 han estat aprovades per unanimitat; 1 per majoria; i 8 s'han retirat per posteriorment ser transaccionades i aprovades per unanimitat; finalment, 5 esmenes no han estat aprovades. Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual avui sotmeto a la consideració d'aquesta cambra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel Govern, senyor Josep Maria Rossell, teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies, senyor nunci, i gràcies, senyora síndica.

Avui se sotmet a votació en aquesta cambra el Projecte de Llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig. Des de l'entrada en vigor de la Llei del saig s'ha constatat una agilització i dinamització del procediment d'execució forçosa, que ha suposat una disminució notable dels nostres expedients pendents d'execució prop de la Batllia, així com una reducció de les resolucions administratives pendents d'execució. Després d'uns anys de funcionament de la figura del saig, es fa necessari efectuar una revisió d'aquesta llei. L'objectiu principal de la modificació d'aquesta llei és continuar agilitzant el procediment d'execució forçosa i, per tant, continuar agilitzant el funcionament de l'administració de justícia. El projecte de llei que avui es sotmet a votació en aquesta Cambra, i que forma part del paquet legislatiu que conforma el pla de xoc per millorar el funcionament de l'administració de justícia, està dividit en vint-i-vuit articles, que modifiquen, en tot o en part, vint-i-set articles i la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014. Així mateix, també s'estableixen una disposició transitòria i deu disposicions finals.

Entre els principals canvis que estableix el projecte de llei cal destacar que es preveu que tots els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials, civils i administratives que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, inclosos aquells en què s'hagi convocat una subhasta pública o s'hagin segrestat els béns embargats, seran competència del saig sense cap limitació temporal, com existia fins a la data, i que significava que una part d'aquests expedients fossin competència de l'administració de justícia.

Una altra novetat que introdueix el projecte de llei és l'ampliació en l'àmbit competencial del saig per tal que pugui executar també les resolucions arbitrals, els acords de mediació elevats a escriptura pública i els acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment que tinguin caràcter executori. En aquest sentit, s'ha considerat convenient invertir el saig d'aquestes competències per tal de dotar d'efectivitat els mecanismes de resolució de conflictes extrajudicials i així contribuir a la satisfacció de les resolucions de controvèrsies, per disposar d'aquesta manera de mecanismes moderns, àgils i fiables per executar les resolucions, els acords o les transaccions que portin causa d'aquests mecanismes de resolució de conflictes alternatius.

Per altra banda, l'experiència acumulada durant els darrers anys ha permès constatar també que existien determinats elements de la llei que calia millorar en relació a la professió del saig i a l'aplicació de la llei. En aquest sentit, i sempre amb la vocació de donar un millor servei públic i fer més garantista el procediment, s'han introduït determinades novetats, com la incorporació de la figura del nunci com a persona legitimada per efectuar les notificacions, o l'obligació de tenir en compte la proporcionalitat entre el valor dels béns i drets i l'import que és objecte d'embargament. Així mateix, en relació al procediment disciplinari, també

s'han introduït modificacions que el fan més garantista. El projecte de llei que avui es sotmet a votació en aquesta cambra també preveu la modificació de diversos articles de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, a l'efecte de tipificar com a infracció penal la manca de col·laboració i l'obstaculització de les funcions del saig.

Finalment, i fruit del treball en comissió, s'encomana, d'una banda al Govern que, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor de la llei, aprovi un reglament, previ informe no vinculant de la Cambra de saig, que desenvolupi l'article 8 de la Llei de l'embargament, per tal d'establir criteris objectius i unificats en la pràctica de l'embargament aplicables a tots els saigs. En aquest sentit, tan bon punt s'aprovi el Projecte de llei, com no pot ser d'una altra manera, ens posarem a treballar en l'encomanda esmentada. I d'altra banda, també s'encomana que s'estudiïn els canvis legislatius que caldria impulsar per tal d'agilitzar el procediment especial d'arrendament previst a la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil. En relació amb aquesta darrera encomanda, cal posar en relleu que caldrà dur a terme una anàlisi profunda d'aquesta qüestió per tal de poder conjugar la necessitat d'agilitzar el procediment amb el respecte dels drets i garanties de l'arrendatari i, evidentment, de les previsions constitucionals que siguin d'aplicació. Per tant, senyores i senyors consellers, pels motius exposats anteriorment, vull demanar el seu vot favorable al Projecte de llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig i perquè, en definitiva, la modificació implicarà, entre altres aspectes, continuar agilitzant el procediment d'execució forçosa i, per tant, continuar agilitzant el funcionament de l'administració de justícia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Iniciem el torn d'intervencions.

Senyora Carine Montaner, consellera general no adscrita, és el seu torn.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Doncs, senyor ministre, el meu suport el té. Sap que tot el tema d'agilitzar la justícia, el compartim, i el felicito per la seva feina. Us votarem a favor.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyor nunci. Gràcies, senyora síndica.

Des de l'entrada en vigor de la Llei del saig a desembre de 2014, la figura del saig ha participat de manera notòria en l'agilització i dinamització del procediment d'execució forçosa i ha suposat una disminució notable del nombre d'expedients pendents d'execució prop de la Batllia, així com una reducció de les resolucions administratives pendents d'execució. El Govern, després de cinc anys de funcionament de la figura del saig, creu que es fa necessari efectuar una revisió de la llei. En aquest sentit, s'adapta la llei al nou Codi de procediment civil i s'amplien les competències del saig per tal que pugui incorporar entre les seves funcions l'execució forçosa de les resolucions arbitrals i dels acords de mediació elevats a escriptura pública, així com dels acords de mediació, de les transaccions i dels convenis homologats judicialment que tinguin caràcter executori.

S'ha considerat convenient també invertir el saig d'aquestes competències per tal de dotar d'efectivitat els mecanismes de resolució de conflictes extrajudicials i així contribuir a la satisfacció de la resolució de controvèrsies, per disposar d'aquesta manera de mecanismes moderns, àgils i fiables per executar les resolucions, els acords o les transaccions que portin causa d'aquests mecanismes de resolució de conflictes alternatius. Per tant, amb aquestes noves atribucions, el treball del saig encara serà més beneficiós pel conjunt de la societat.

Terceravia entén que, amb la problemàtica actual de l'habitatge, un dels elements claus per la seva dinamització, incentivació i posada al mercat d'habitatge de lloguer és incloure imperativament processos d'agilització en la resolució de controvèrsies, d'obligacions i de discrepàncies en la interpretació dels contractes de lloguer. Arribat el cas que no hi hagi acord entre les parts, s'ha de poder acudir a la via judicial. Sí senyors, no la descartem ni la descartàvem. I aquí també cal actuar amb agilitat i més rapidesa, i s'ha d'agilitzar encara més el Codi de procediment civil que deia vostè, senyor ministre. I, finalment, el procés de desnonament ha de ser ràpid i àgil. No pot ser que, amb la legislació actual, tot aquest procés s'eternitzi entre dos o tres anys i, en alguns casos, encara més des que hi ha el primer rebut retornat. Això, senyores i senyors, no incentiva el mercat; això incentiva cap inversor.

I si em permeten, senyores i senyors de la majoria, amb les seves polítiques intervencionistes en el mercat de lloguer, aquestes acaben d'espolar el que queda de mercat. En aquest sentit, Terceravia va presentar una bateria d'esmenes per tal d'agilitzar tots aquests processos. Malgrat les nostres explicacions en el si de la Comissió; malgrat la sensibilitat que han mostrat vostès, els consellers de la majoria, per les debilitats del sistema; malgrat reconèixer la realitat de la lentitud dels processos, els consellers de Terceravia, com bé deia el ministre, només han aconseguit una encomanda que ha estat acceptada i aquesta és: "s'encomana el Govern a fi que estudiï els canvis legislatius que caldria per impulsar per tal d'agilitzar el procediment especial d'arrendaments previst en la Llei 22/2021, del 17 de desembre, de text consolidat del Codi de procediment civil", com deia bé el ministre. Per tant, senyores i senyors, un *brindis al sol* de més; una encomanda a les portes d'unes eleccions. No acabem en res. La majoria, com diuen sempre, quan diuen que fan alguna cosa, en realitat no fan res. L'únic que fan és propaganda. Venen eleccions.

Senyores i senyors, s'han deixat escapar una possibilitat per incentivar el mercat de lloguer. Senyores i senyors, s'han deixat escapar una possibilitat per descongestionar la Batllia. O és que vostès no creuen que amb la crisi que ve els problemes s'agreuaran? Senyores i senyors, s'han deixat escapar la possibilitat d'acorrallar els morosos professionals. Entendran que amb l'exposat no els donarem pas suport en aquest projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Camp.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Judith Salazar, teniu la paraula.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, miraré de ser breu perquè el ministre ja ha explicat a bastament en què consisteix aquest projecte de llei de modificació de la llei del saig. Bàsicament, a més d'adaptar-se al nou Codi de procediment civil o d'introduir novetats que milloren la llei original, amplia les competències del saig. Però crec que és important també de destacar la feina que es va fer en comissió i que, via les esmenes, a més de millorar l'articulat, es facilita l'accés a les subhastes dels ciutadans, s'ordena el període de validesa dels embargaments que estan travats i s'encomana al Govern la revisió del procediment de desnonament, que actualment és excessivament feixuc i dilatat en el temps.

Els he d'explicar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no vam fer només que una esmena amb aquest projecte de llei —a la qual em referiré tot seguit— perquè, tal com ens deia el ministre, aquesta és una de les lleis que formen part del pla de xoc per a millorar la justícia. Ministre, hem tingut ocasió de parlar en nombroses ocasions. Sap que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata està al costat de millorar el funcionament de la justícia i, per tant —excepte que rebéssim alarmes per part dels actors agents socials que, en aquest cas, evidentment no s'han produït—, mantenim i confiem en la tasca del Ministeri de Justícia.

Pel que fa a l'esmena que comentava que vam introduir en el projecte de llei, és un mandat que és... diria que recurrent, del Raonador quan ens presenta l'informe davant de la Comissió Legislativa d'Interior, perquè s'estan produint situacions en què la diferència de criteris entre saigs pot portar a situacions certament injustes i per tant, la recomanació al Raonador és que ens hi posem a treballar i que desenvolupem la normativa pel que fa a l'embargament per tal d'introduir criteris objectius que evitin aquestes diferències de criteri. Per tant, nosaltres no volem creure que la encomanda és un *brindis al sol*. Sí que els recomanem, senyors del Govern, que mirin de no dilatar el termini que els legisladors hem convingut. I, com a última recomanació, suggeriríem que mirin d'escoltar el Raonador quan es desenvolupi aquesta normativa perquè, efectivament, el Raonador és la peça que connecta l'Administració amb els drets fonamentals de les persones. I, en tant que

representen els ciutadans, convindria que, com a mínim, ens l'escoltem i puguem fer un desplegament normatiu que estigui més a prop de la necessitat de la ciutadania.

Per tant, i ja per acabar, només em queda manifestar el sentit del vot favorable del nostre grup parlamentari pel que fa a aquest projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora Salazar.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Joan Carles Ramos.

El Sr. Joan Carles Ramos:

Gràcies, senyora síndica.

Consellers i conselleres, sotmetem avui a la consideració d'aquesta Cambra l'aprovació de la proposició de llei de modificació de la Llei 43/2014, de 18 de desembre, del saig. La justícia no és justa fins que s'ha aconseguit executar allò que manen les resolucions judicials i administratives. En definitiva, materialitzar als ciutadans els interessos i pretensions que els han estat reconeguts. La figura del saig va néixer a aquest efecte i en vista també de l'endèmica lentitud judicial per fer complir allò que havia estat jutjat. Des de la creació i entrada en funcionament del saig, s'ha evidenciat que ha resultat un mecanisme més eficient per a l'execució de les resolucions judicials i administratives, havent reduït molt el lapse d'execució, donant així major satisfacció als interessos dels ciutadans. Per aquest motiu, a través de la present modificació s'estableix que també s'hauran d'executar prop del saig les resolucions arbitrals i els acords de mediació i les transaccions i els convenis homologats judicialment, així com els expedients judicials anteriors a l'any 2016 que encara estan pendents d'execució prop de la Batllia.

Però també s'ha objectivat cert marge de millora en la regulació del saig, motiu pel qual en la present modificació es fa una actualització del seu règim i funcions, tal com ens ha comentat anteriorment el ministre. I havent constatat també disfuncions, encara que menors, en el seu funcionament ordinari —com les que ens ha comentat fa un moment la consellera Salazar, com alguns embargaments desproporcionats i el tracte de vegades poc acurat envers els executats— es fa una remarca legal en aquesta llei, per tal de garantir millor els drets dels executats. Es fan també d'altres modificacions connexes, com són que s'incorpora la figura del nunci per efectuar les notificacions al saig; s'estableix el deure de col·laboració del saig amb el Departament de Tributs i amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social; es tipifica en el Codi penal la manca de col·laboració i l'obstaculització de les funcions del saig; es regula la intervenció de les entitats bancàries quan financen els adjudicataris de subhastes; i, finalment, es millora la regulació del procediment d'execució de les costes judicials amb una modificació del Codi de procediment civil.

Pel que fa als comentaris que han fet els diferents consellers, en especial pel que ha fet el company Joan Carles Camp de Terceravia, compartim totalment les consideracions que ha fet en relació amb el fet que el procediment de desnonament ha de ser àgil, ha de ser ràpid,

i que sempre s'ha d'anar a buscar aquest objectiu. I a aquest efecte, doncs, com ens ha manifestat, és cert que hem pactat dins del treball en comissió la disposició final setena, d'acord? No és un *brindis al sol*, perquè mai potser es pot dir que és un *brindis al sol* tota aquesta tasca que s'haurà de fer i bé, és en aquest sentit.

La proposta de què ells partien, de què partia Terceravia, per a què ho tingui clar el públic que ens està veient, era que es passés, es creés un nou procediment sumari a l'estil del procediment d'injunció que hem de tenir en compte, que és un procediment en el qual el mandat té dues opcions que és o bé comparèixer i oposar-se, o bé no fer res i que automàticament resulti executiva aquella demanda. Entenem que aquest procediment no el podia i no el pot fer executar el saig per una simple raó: perquè el saig no està investit de garanties jurisdiccionals i, per tant, no pot garantir mai el dret a la jurisdicció ni a la tutela judicial efectiva. Només per aquest motiu considerava que no era així. Però, en qualsevol cas, tampoc seria una mesura que seria eficient en aquest moment. I hem de tenir en compte que fa molt poc, o fa gairebé un any i mig, que va entrar en vigor el Codi de procediment civil. És un lapse de temps molt curt per poder treure les conclusions que sembla que extreu Terceravia d'un mal funcionament o d'un retard a l'administració de justícia, que en tot cas considerem que ara per ara no està justificat. I per tant nosaltres, amb una posició més prudent i entenem que més realista, considerem que hem d'esperar un lapse de temps per fer aquesta anàlisi, que és l'anàlisi que s'ha de fer en el marc de la disposició final setena. I serà llavors quan mirarem aquestes mesures per agilitzar i fer més ràpid i àgil aquest procediment. I seria tot.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Iniciem el següent torn d'intervencions.

Senyor Rossell, desitja intervenir pel Govern? Endavant.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Pel que fa a la senyora Montaner, agrair una vegada més el seu suport. Com normalment ens té acostumats en qüestions de la justícia, doncs agrair-li el seu suport; moltes gràcies.

Pel que fa al senyor Camp: vejam, senyor Camp, és una llàstima. Em sap greu avui que una vegada més no pugui donar suport a una de les lleis que he presentat al Consell. Vostè bàsicament basa la seva fonamentació en el sentit que no hi ha un procediment àgil i suficientment sumari que permeti que les situacions d'arrendament que avui en dia es puguin generar es puguin fer amb més rapidesa.

Bé, el senyor... el conseller senyor Joan Carles Ramos ja li ha manifestat que, com vostè fins i tot també deu saber, el capítol tercer del nou Codi de procediment civil ja estableix un procediment d'arrendaments, un procediment especial que està tipificat en els articles 277

al 284 del Codi de procediment civil. Aquest procediment especial ja fa relativament molt poc, aproximadament un any i mig, que s'ha posat en marxa. Jo penso que cal veure si aquest procediment és suficientment àgil, és suficientment contundent, i veure si, efectivament, això a la pràctica suposa que estadísticament aquests assumptes es vegin solucionats en un termini prudencial del temps. Per tant, jo penso que sobre aquesta qüestió ens hem de donar un temps prudencial per veure si, efectivament, aquest procediment especial acaba de funcionar o no acaba de funcionar.

És una llàstima perquè vostè, pel que ha manifestat, pràcticament estava d'acord amb pràcticament el contingut de tota la llei. Per tant, avui en dia vostès no voten aquesta llei: vol dir que no voten que l'administració de justícia millori perquè, a més d'aquesta situació, hi ha d'altres situacions dins de la llei que procuren que l'administració de justícia funcioni millor, com per exemple totes aquelles execucions que siguin a partir del 2014 cap a baix que fins ara no executaven els saigs, doncs ara que ho puguin fer. I això, d'alguna manera el que fa és treure molta feina a la Batllia. Per tant, una vegada més, és una llàstima. Em sap greu, però pel que veig vostès no... el que volen és que no millori la justícia, en definitiva, perquè si vostès volguessin, doncs, que la justícia funcionés, jo crec que haurien d'haver donat suport a aquesta llei.

Pel que fa a la senyora Salazar: moltes gràcies, senyora Salazar. Veig que hem tornat a recuperar el nostre idil·li, que havíem perdut (*rialles*). Em felicito d'aquesta... d'aquest nou retrobament si com vostès ens tenen acostumats amb les lleis —sobre el pla de xoc, sobre la millora de la justícia—, doncs hi donen suport, i per tant els agraeixo el seu suport en aquest sentit. Espero que això continuï quan portem aquí a debat també el pla —el pla de xoc de l'administració de justícia— em consta que vostès també en moltes d'aquelles qüestions, també hi estan d'acord. Suposo que amb d'altres tampoc les veuran d'una altra manera, però ara és el moment en tràmit parlamentari perquè puguin fer totes aquelles introduccions que vostès considerin. Bé, dir-li que, pel que fa al Raonador del ciutadà —perquè vostè ha manifestat que hem d'escoltar el Raonador del ciutadà—, dir-li que constantment ens trobem amb el Raonador del ciutadà: tenim reunions periòdiques i inclús ell ens demana de veure'ns. El rebem, ens exposa, evidentment, la situació que hi ha, efectivament, amb la qüestió relativa al saig i li puc dir que, des que hem fet aquestes reunions i amb les reunions que també hem mantingut amb el saig, doncs totes aquelles denúncies que hi havia als saigs han disminuït. Han disminuït. No vol dir que s'hagin acabat, però han disminuït. El fet també que hàgim introduït l'element de proporcionalitat a la llei i que després, posteriorment, amb l'encomanda que s'ha fet, es puguin anar a buscar més elements objectius que permetin, sobretot en la llei de l'embargament, trobar situacions que permetin que no es produeixin situacions de vulnerabilitat, doncs ja hi estem d'acord, de fer-ho. I per tant, sobre aquesta qüestió, no dubti ni un moment que des de Govern ho farem. I pel que fa a les altres qüestions, doncs bàsicament donar-li les gràcies. Dit això, doncs, no hi ha res més a dir, senyor.

Senyora síndica, gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Alguna intervenció?

Senyor Joan Carles Camp, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, teniu una paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Gràcies, senyor ministre, per les explicacions. Però m'agradaria, senyor ministre, que no tragués les paraules de context. Terceravia està totalment a favor de la justícia. Terceravia ha participat activament en la millora del redactat d'aquesta llei. I tal com els vaig dir a la Comissió, ens reservàvem el dret de no votar la llei. No votar la llei no vol dir que no estiguem a favor d'aquesta millora, però vostè entendrà que vam presentar sis esmenes i no en van acceptar cap ni una. Per tant, senyor ministre, nosaltres hem treballat per la millora de l'articulat de la llei: hem votat moltes esmenes favorablement, algunes d'elles amb unanimitat. Però no: no es fiqui paraules meves a la seva boca quan no són reals. Per tant nosaltres, el primer que li vull deixar clar, és que hi participem.

Miri, senyor ministre, també conec el procediment especial d'arrendament del Codi civil i vostès ens diuen que no és un *brindis al sol*: ens diuen que això fa un any que hi és. A veure, si vostès encara estan esperant des de fa un any i escaig i vostès no saben com funciona això? I vostès ara diuen que "estudiaran"? Vostès diuen: "S'encomana al Govern..."—és a dir, a la Comissió o Consell General—... "s'encomana al Govern a fi que estudiï els canvis legislatius que caldria impulsar per tal d'agilitar el procediment especial d'arrendament previst en la Llei 22/21 del 17 de setembre, del text consolidat del Codi de procediment civil". Escolti, si funciona no cal que ho encomanem. Potser s'hauria hagut de dir a la comissió: "escolti, avui en dia, les estadístiques que tenim des de Justícia, des del Ministeri de Justícia de l'Interior, que entren en aquest codi nou de procediment civil, doncs s'agilita el procés". S'hauria pogut dir, però vostès veig que també tenen dubtes perquè diuen que ho volen estudiar. Per tant, escolti...

Vostès també diuen que el saig no està investit per poder fer aquesta tasca. Ja els hi compro, la idea. Però resulta que fem una modificació de la llei i amb aquesta modificació de la llei sí que investim el saig per desenvolupar altres tasques. Escolti, per què no n'introduïm una de nova i el saig que pugui fer de mediador? I nosaltres en cap cas estem traient la possibilitat que si algú vol anar pel procediment judicial que hi vagi, però el primer que farem serà reduir els casos de la Batllia, perquè avui les coses funcionen així: hi ha una controvèrsia en el contracte de lloguer, tinguin o no tinguin raó, i s'acaba la Batllia, i col·lapsem la Batllia. Per tant, doncs escolti, si la gent s'entenen la part arrendadora i la part arrendatària i volen arribar a un acord, no cal que omplim la Batllia de procediments. No cal que anem a fer despesa amb advocats i iniciar procediments. Escolti, vostè, arrendador, té raó; vostè, arrendatària, té raó. I s'ha acabat. I si algú creu que se li han vulnerat els drets, doncs escolti, que tiri endavant. Aquest era l'esperit. Per tant, nosaltres estem a favor de la justícia àgil i ràpida. Avui, demà i abans. Terceravia està a favor de la justícia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Camp.

Senyora Salazar no desitja intervenir.

Senyor Joan Carles Ramos, teniu la paraula pel Grup Parlamentari Demòcrata.

El Sr. Joan Carles Ramos:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Dues qüestions, bàsicament. Quant a la justificació del vot en contra, que sembla que Terceravia l'està justificant amb el fet que s'han refusat totes les esmenes que havien proposat: bé, els que hem estat part de la Comissió, tots vam poder..., i les vam analitzar, totes les esmenes de Terceravia, i és que tècnicament era difícil poder arribar a tenir un encaix, aquestes esmenes. Només hem de comentar aquesta del saig que ara vostè, senyor Camp, ens diu que realment el que vostè... l'objecte de l'esmena era que el saig fos una mena de mediador. Però no és això el que posa a la seva esmena, eh? Vostè volia que el saig resolgués, com si fos un jutge, sobre si es devien o no els diners del lloguer i sobre si s'havia acabat o no el contracte de lloguer. Això no és un mediador: això és un jutge, i un saig no pot exercir, tal com ho tenim regulat a data d'avui, funcions jurisdiccionals. Les coses són el que són.

Per tant, el refús de les esmenes no s'ha de prendre en aquest sentit, que no és que no hem volgut: és que no hem pogut. I segurament vostè ens diu que bé, que hi ha una situació a la Batllia d'un cert col·lapse o d'un cert neguit pel tema dels desnonaments. Li ho torno a repetir: des que s'ha iniciat el nou Codi de procediment civil, que portem un any, no sé quines estadístiques té vostè —en tot cas el ministre ens ho podrà dir—, però nosaltres no tenim constància que hi hagi aquesta situació encara. Suposo que vostè s'està referint a la situació anterior al Codi de procediment civil. En aquest supòsit doncs sí que li podríem donar tota la raó, però no és el cas. I per tant considerem —considero— que està fent un alarmisme totalment infonamentat, totalment injustificat; que no hi ha cap element que indiqui que hi ha... que el procediment actual no funciona; i que per tant, si vostè ens acusa a nosaltres de fer propaganda i *brindis al sol*, doncs penso que s'hauria també una mica d'aplicar això que ens diu a nosaltres vostè mateix.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Intervenció per part del Govern.

Iniciem el tercer torn.

Endavant, senyor Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí, gràcies, senyora síndica.

No res, senyor Camp... Jo penso que ara, amb aquest explicació que acaba de fer el conseller Joan Carles Ramos, jo penso que ha quedat bastant clar quina és la fórmula mitjançant la qual ara, avui en dia, es procedeix amb el tema dels desnonaments. Vostè, jo penso que ha centrat el seu, la seva, el seu vot negatiu en aquesta llei en el fet que no hi hagi aquest procediment que vostè diu que hauria de ser de mediació. Però evidentment, com ha dit el senyor Juan Carles Camp, jo també m'he l'he llegit, la seva esmena, i en cap moment vostè parla de mediació. A més, en el cas que calgués i que pogués haver-hi mediació, avui en dia ja tenim una llei de mediació i aquesta llei de mediació ja estableix que, si hi ha dues parts i les dues estan d'acord, també podrien arribar a un acord a nivell d'arrendaments. Ara bé, si hi ha una, una! sola part que no hi estigui d'acord, a partir d'aquell moment la mediació ja no existeix: s'ha d'anar a un procediment controvertit, i aquest procediment controvertit avui en dia el tenim regulat en el Codi de procediment civil, amb aquest procediment especial de procediment d'arrendaments. I escolti, aquest procediment fa escaig, un any i escaig que està en funcionament. No pot vindre ara vostè i dir aquí que la Batllia està plena de desnonaments. A mi no em consta, a hores d'ara. Jo ja m'informaré i ja demanaré les dades corresponents, però a mi no em consta que la Batllia tingui sentències de desnonament i que tot estigui ple de sentències de desnonament. Potser simplement hi ha d'altres procediments judicials que no són de desnonament i que aquestes lleis que estem introduint amb el pla de xoc faran que millorin i que l'administració de justícia millori i que, per tant, es pugui desembussar, doncs, l'administració de justícia. Una d'aquestes és precisament aquesta llei. Aquesta llei i totes les execucions que estan avui en dia en procés, que siguin matèria de resolucions judicials, més les competències que els hem donat ara, més les resolucions administratives, més els actes administratius, el saig les podrà executar totes, que fins ara només les podia executar fins a l'any 2014; totes aquelles a partir de l'any 2014 cap avall, no les podia executar. Per tant, no em vulgui dir vostè que això no és una millora de la justícia i que no agilitzem l'administració de la justícia.

Una altra cosa és que digui: "Bé, miri, a nosaltres no ens han acceptat aquestes cinc esmenes", però clar, hem de veure si aquestes cinc esmenes tècnicament eren raonables i es podien admetre. Penso que el senyor conseller Joan Carles Ramos li acaba d'explicar que possiblement el seu plantejament, l'ha fet des d'una òptica que potser tècnicament no s'aguanten. I per tant, una cosa és que no s'aguantin i una altra cosa és que no vulguem donar-li la raó a les seves esmenes pel simple fet que no volem, perquè són de Terceravia, o pel que sigui, perquè és que vostè és el senyor Joan Carles Camp... no es fa en aquest sentit. Si les esmenes són raonables, jo crec que s'han d'acceptar. Ara, si no són raonables, evidentment; perquè per qüestions tècniques no acaben de funcionar, jo penso que s'han de rebutjar. I això no vol dir que vostè, per aquest únic fet, ha de rebutjar la totalitat d'aquest projecte de llei. Anava en aquest sentit. Per tant, bé, no ho sé, no s'ho prengui malament, eh? Però penso que el fet que vostès avui en dia diguin no a aquesta llei, fan un mal favor, doncs, a l'administració de justícia. I aquesta és la meva opinió.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Senyor Joan Carles Camp, teniu la paraula pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies.

Miri, jo soc polític. Vostès, senyor Rossell i senyor Joan Carles Ramos, són advocats... bé, són juristes. Però miri, li seré clar. Nosaltres vam fer una esmena amb el procediment d'injunció. No deixa de ser que, si el saig intervé —encara que sigui un procediment d'injunció—, fa de mediador. Això és així. Se li podia donar aquesta potestat o no se li podia donar aquesta potestat; és una voluntat política. Si li hem donat competències al saig també li podríem haver donat aquesta; és una voluntat política. Només dic això. Tècnicament podran vestir-ho com vulguin, però per nosaltres aquesta era la nostra voluntat. I era una voluntat per agilitzar tots aquests processos.

I, senyor ministre, li ho vull tornar a repetir —perdoni, eh?—, però és que per què s'encomana al Govern que estudiï els canvis legislatius d'aquest procediment civil en la Llei d'arrendaments de finques urbanes respecte als articles 277 al 284 si realment funciona? No sé, vostès han acceptat aquesta esmena. La Comissió...

La Sra. síndica general:

Si us plau, no responguin que no se sent.

El Sr. Joan Carles Camp:

... perdonin, però vostès han aprovat aquesta esmena i ja està dintre. Si funciona, per què han acceptat l'encomanda? Aquesta és la pregunta que... Jo no soc jurista, ja li he dit. Jo soc polític i estic agraït de desenvolupar una tasca durant la meva vida a favor del país. Res més.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Pel Grup... —gràcies, senyor Camp—... pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Joan Carles Ramos.

El Sr. Joan Carles Ramos:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Només per donar una mica de llum del perquè es va acceptar fer aquesta disposició final setena, i el senyor Camp és perfectament coneixedor que va ser completament per donar-li satisfacció en aquest sentit. O sigui, jo trobo que no és... Li diria... No ho sé, amb tot el respecte, però no trobo que sigui gaire correcte que ens vingui a qüestionar a nosaltres ara el que està fet: per què s'ha fet aquesta esmena quan sap perfectament vostè per què l'hem feta. I no tenim cap dubte que potser... que el procediment d'arrendaments del Codi de procediment civil funciona, però tot és millorable. I és en aquest sentit que li vam acceptar. Perquè considerem que tot es pot millorar. I no tingui cap dubte que ho farem, sigui a proposta de Terceravia o de qualsevol altre grup.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

L'última intervenció, senyor Joan Carles Camp, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Me n'alegro, que intentem cada vegada millorar les lleis i els textos legislatius perquè siguin més àgils i més comprensibles.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

Acabades les intervencions, s'obre un breu termini de temps per votar.

Senyora secretària, si ens vol donar lectura dels resultats, si us plau.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies, senyora síndica.

A favor, 25; en contra, 3; i 0 abstencions.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

A la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Punt número 5. Examen i votació del Projecte de Llei d'estacions de muntanya.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports ha estat publicat en el Butlletí número 75/2022, de l'1 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el M. I. Senyor Pere López, nomenat ponent per part de la Comissió. No era vostè, senyor López?

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Amb data 28 de març... —sí—... la senyora Susanna Vela Palomares va comunicar a la síndica general que, d'acord amb l'article 39 del Reglament del Consell General, seria substituïda per mi en les reunions de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports en el transcurs de la tramitació del Projecte de Llei d'estacions de muntanya. Així doncs, en la reunió de l'11 d'abril de 2022, la Comissió em va nomenar ponent del Projecte de Llei d'estacions de muntanya, i em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la Comissió.

A l'esmentat Projecte de Llei li foren formulades 71 esmenes a l'articulat: 23 per part del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + independents; 19 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata; 15 per part del Grup Parlamentari Demòcrata; i 14 per part del Grup Parlamentari Liberal. La Sindicatura, els dies 9 de febrer, 7 i 21 de març de 2022 i als efectes determinats per l'article 18.1.d del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell i les va admetre a tràmit. D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat projecte de Llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports el dia 21 de març del 2022. La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports, en el transcurs de reunions celebrades els dies 2, 13, 17 i 30 de maig de 2022, ha analitzat el projecte de Llei i les esmenes que li foren presentades. De les esmenes que figuren a l'informe de la ponència, 10 esmenes han estat aprovades per unanimitat; 5 esmenes han estat aprovades per majoria; 18 esmenes no han estat aprovades; 19 esmenes han estat retirades; 10 esmenes han estat retirades per obrir pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat; i 9 esmenes han estat retirades per obrir el pas a restablir unes transaccions que han estat aprovades per majoria. Del resultat de la votació de les esmenes presentades pels grups parlamentaris i de les modificacions que s'han dut a terme d'acord amb les propostes de tècnica legislativa i d'adequació a les regles i els usos formals i lingüístics del Consell General que els membres de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports han considerat escaient fer figurar, se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració del Consell General.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel Govern, senyor Jordi Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies, senyora síndica.

Senyores conselleres, senyors consellers: fa quasi setanta anys —que aviat és dit—, Andorra iniciava una llarga història vinculada a l'activitat de l'esquí, una història d'èxit lligada inevitablement al creixement del nostre país. Molt sovint anomenat motor de la nostra economia, l'activitat de l'esquí s'ha anat adaptant a la mateixa evolució de la demanda, a la regulació internacional en matèria de seguretat o a la necessitat d'innovació. Una activitat circumscrita inicialment a uns espais dedicats quasi en exclusiva, en exclusivitat, a la pràctica de l'esquí que, si em permeten, podríem anomenar *esquí alpí tradicional*. Associada a aquesta pràctica eren, i encara són necessaris, uns ginys mecànics que permeten als usuaris salvar els desnivells positius de les pistes habilitades per a aquesta activitat lúdica i esportiva. Així, la llei, encara vigent per a aquest sector, naixia clarament orientada a regular l'ús dels ginys mecànics en un espai destinat a la pràctica d'activitats concretes.

Sota el nom de *Llei relativa a les estacions d'esquí i les instal·lacions de transport per cable*, la llei del novembre del 2000 ha permès que el sector conegui un dels períodes d'expansió més importants de la seva història fins a esdevenir un referent mundial. Referent mundial pel nombre d'usuaris i clients, dies d'esquí venuts, nivell d'inversions, oferta complementària o diversificació estacional de l'oferta, les estacions del Principat són avui un referent i un cas d'èxit des del 29 de novembre de l'any 1965, quan l'esquí va ser declarat esport d'interès nacional. Un dels aspectes claus en l'èxit assolit ha estat la visió dels pioners, que van saber anticipar a l'adaptació... es van saber anticipar a l'adaptació i la transformació del mateix sector.

Actualment, els nous comportaments dels consumidors, cada cop més exigents i en un entorn cada cop més globalitzat, han comportat un canvi substancial per a les estacions, que ja no són únicament pistes d'esquí, ni tan sols camp de neu, sinó que han esdevingut estacions de muntanya. Aquesta nova realitat requeria, doncs, ja no d'una adaptació de la llei de l'any 2000, sinó d'un nou text capaç de regular una nova realitat, facilitant eines front als reptes del nou context, i una eina facilitadora també per poder donar resposta, en la mesura del possible, a futures evolucions d'aquest sector, no només ja vinculat a la neu. Amb el text que avui sotmetem a aprovació d'aquesta cambra, es pretén ordenar i regular les activitats que ja s'estan duent a terme en els espais objectes de concessió.

Ja ha quedat superat el model de negoci basat únicament en la neu. Ja s'ha superat el concepte de camp de neu. Avui ja parlem d'estació de muntanya com l'espai que és capaç d'adaptar la seva oferta d'oci en funció de les estacions de l'any, alhora que ofereix en cada moment una gran diversitat d'opcions. El repte, doncs, del present text, ha estat ordenar aquesta diversitat d'activitats repartides al llarg de l'any. Si bé és cert que el pes de l'activitat

a l'estiu no ha parat de créixer, l'oferta de les activitats d'hivern suposa, a hores d'ara encara, el gruix de la facturació de les empreses explotadores. Confrontats a una realitat derivada dels hàbits dels usuaris i de la multiplicitat d'activitats que es poden dur a terme en una estació de muntanya, era i és un deure de l'Administració ordenar aquestes pràctiques a fi de garantir els drets i les obligacions de totes les parts, tant d'usuaris com d'empreses explotadores, perquè els drets i els deures acaben sent redundants en la seguretat de tots els practicants d'aquesta disciplina.

És per aquesta raó que aquest text, durant la tramitació i la negociació d'aquest text, s'han mantingut contactes amb tots els actors que integren aquest món: representants d'estacions, òbviament, però també pisters, associacions de guies de muntanya o monitors d'esquí, així com d'altres entitats. Tot i que aquesta llei no estava pensada per donar resposta a problemàtiques concretes d'alguns d'aquests col·lectius, l'especificitat dels quals hauria de donar lloc, probablement, a una regulació emmarcada en un altre esborrany de llei, hem volgut donar veu i escoltar a totes les parts implicades com a coneixedors de l'entorn i de les activitats dutes a terme a les estacions de muntanya, tant a l'hivern com a l'estiu.

Amb aquesta proposta tinc la modesta percepció que s'ha aconseguit un equilibri que dona resposta a tots els neguits exposats per part dels col·lectius anteriorment esmentats. El text resol conflictes llargament exposats i manifestats per les parts implicades, potser no amb tota o plena satisfacció, però sí que aporta una moderada i raonable satisfacció per al conjunt d'actors. El text fa compatible, en un mateix espai, activitats tant en àrees regulades com en àrees de lliure accés; comporta obligacions per part dels explotadors quan el dret de pas i l'ús d'aquells espais on no s'ha dut a terme cap treball d'adequació i preparació del terreny per a la pràctica d'una activitat o l'altra per part de l'explotador; reconeix el dret de l'explotador a cobrar per dur a terme una activitat que ha implicat una preparació prèvia de terreny, però garanteix de la mateixa manera el dret dels usuaris a gaudir de la muntanya sense fer ús d'aquests espais adaptats i instal·lacions que l'explotador posa a disposició dels clients. De manera gràfica, i si em permeten el símil, el text ofereix un marc per a la pràctica d'activitat de les estacions de muntanya de la mateixa manera que els atletes de diferents modalitats esportives entrenen o competeixen simultàniament en un estadi: cada modalitat disposa del seu espai de manera a garantir la seguretat de tots els atletes i la simultaneïtat de la pràctica de totes les disciplines alhora.

Aquest text avui es porta a aprovació de la cambra i esperem que sigui aprovat perquè suposaria substituir una llei, la de l'any 2000, ja superada. Una llei que durant vint-i-dos anys ha possibilitat un creixement exponencial del sector de la neu, però que davant d'una realitat dinàmica i canviant, amb nous comportaments dels clients i dels usuaris de les estacions de muntanya i, en definitiva, amb l'aflorament de noves necessitats per part del sector de la neu, feien urgent un text innovador en molts aspectes. El text proposat permet afrontar un nou cicle de consolidació i, per què no?, de creixement d'un dels pilars estratègics de la nostra economia, que suposa pràcticament un 10 % del nostre producte interior brut. Per tot el que he exposat demano a aquesta cambra el seu vot favorable a aquest projecte de llei.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Iniciem les intervencions.

Senyora Carine Montaner, consellera general no adscrita, és el seu torn.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

El ministre ens diu que s'ha fet amb consens. Efectivament, em consta que el text s'ha fet de manera consensuada i això ho celebrego. L'únic punt que em genera dubtes és la disposició addicional segona. No sé fins a quin punt el Govern pot obligar d'acordar el preu de l'esquí escolar amb Govern, és a dir, entre les estacions d'esquí i Govern. És un punt purament tècnic pel que fa al preu del forfait escolar diari i al preu també de monitor. I, a més a més, fins ara s'ha fet de manera consensuada i de bona voluntat per part de les estacions d'esquí —com diu vostè, "les estacions de muntanya"—. Doncs per aquest motiu, només de nivell tècnic, jo votaré abstenció, però felicito el bon tarannà, diguéssim, del Govern en aquest sentit.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Oliver Alís, teniu la paraula.

El Sr. Oliver Alís:

Gràcies, senyora síndica.

Avui se sotmet a aquest ple el Projecte de Llei d'estacions de muntanya. El discurs que els faig avui, senyores i senyors consellers, els he de confessar que ha estat el que més m'ha costat redactar de tota la legislatura. Sincerament, igual que el mateix Projecte de Llei presentat pel Govern el 27 d'octubre de 2021, ha estat un discurs que no sabia per on agafar. Per començar, perquè l'entrada a tràmit d'aquest Projecte de Llei ja va començar malament: presentat sota el procediment d'urgència, amb terminis curts per poder presentar esmenes, es va prorrogar la tramitació d'aquestes fins a deu vegades, essent tramès a la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports el 21 de març del 2022. Mai hem entès la raó per la qual, en aquest cas Govern, va invocar el procediment d'urgència en la tramitació d'aquest Projecte de Llei: per mostrar la seva fidelitat al sector de la neu?, per saturar el Consell General de projectes de Llei i esperonar els consellers a analitzar una Llei en detriment d'una altra?, o per tapar l'incompliment del Govern, que tenia el mandat, des de l'aprovació de la Llei de l'Esport, aprovada el desembre del 2018, i en el termini de vuit mesos des de la seva entrada en vigor, de presentar un projecte de Llei per

regular, entre altres aspectes, els drets i els deures dels usuaris dels dominis esquiables, així com el règim sancionador, que és precisament el que s'ha volgut regular per la via d'urgència en aquest Projecte de Llei. Així ens ho recordava el periodista Marc Segalés el passat 27 d'octubre al diari *BonDia*.

Una mostra més del que Govern fa amb les obligacions legals a les quals el sotmet aquest Consell General: bàsicament no en fa cas. Al Projecte de Llei del que estem parlant s'han presentat 71 esmenes; 71 esmenes pels 44 articles i 6 disposicions que té. Si ho mirem només amb aquests valors, s'hi ha presentat més d'una esmena per article, cosa que demostra que el Projecte de Llei presentat pel Govern no ha rebut el beneplàcit dels grups parlamentaris ni dels mateixos que donen suport al Govern. D'altra banda, els grups de la coalició, en la tramesa d'esmenes, han emprat una tècnica legislativa que ha deixat entreveure un cert allunyament entre el Grup Demòcrata i el Liberal, que han presentat 15 i 14 esmenes respectivament, totes menys 1 amb el mateix redactat que els suposava, si calia, poder enfrontar-se directament en el debat en comissió. Finalment no ha estat el cas.

El Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents hi hem presentat 23 esmenes amb l'objectiu de reconduir certs passatges de la Llei i de conjugar al màxim els drets i deures dels explotadors de les estacions de muntanya i els drets i deures de tots els usuaris. Val a dir que cap de les esmenes de calat aportades per Terceravia han estat aprovades pels grups de la Comissió. Els en detallaré algunes: en l'apartat de definicions preteníem que la Llei considerés vianant a l'usuari diferent de l'esquiador i del practicant d'activitats de muntanya que utilitza certs serveis de l'estació de muntanya, tancant la porta que l'explotador del domini pogués exigir la compra del forfet a qualsevol persona que trepitgi l'estació; malauradament això serà així. D'altra banda, amb la voluntat d'ajudar els explotadors a redinamitzar, en cas de períodes de dificultats econòmiques, amb noves inversions de ginys de transport per cable, entenem que s'hauria hagut de permetre la cessió a tercers d'activitats relacionades amb els remuntadors, sempre i quan el Comú, com a propietari del territori de la concessió, ho permetés.

Per tal de garantir la seguretat, les bones pràctiques i l'excel·lència en les activitats que els concessionaris tenen subcontractades en el seus dominis, com poden ser restaurants, activitats de múixing, moto de neu, parapent o altres, demanàvem que l'explotador de l'estació de muntanya hagués de disposar de còpia certificada de les autoritzacions administratives per desenvolupar aquestes activitats, del reglament d'explotació i còpia de les revisions i manteniments efectuats als ginys o materials utilitzats per al seu desenvolupament; això tampoc tindrà lloc.

També preferíem dignificar, com fan altres països, la professió de monitor d'esquí i de guia de muntanya per tal de fer-ne una professió més atractiva per al jovent d'Andorra. Certament, buscàvem un encaix que anés bé a totes les parts, explotadors i professionals, que hauríem valorat poder transaccionar amb la resta de grups; però la resta de grups han preferit votar-hi en contra. Vam voler que es garantís la seguretat del personal de l'estació de muntanya, de la mateixa manera que es farà per als usuaris establint normes de comportament; els grups de la majoria tampoc no han volgut. També preteníem que l'explotació instal·lés senyalització de prohibició de pas on la circulació de vianants pogués

comprometre la seguretat; cap altre grup ho ha volgut. Tot i això, durant el treball en comissió hem intentat aportar el màxim per tal de millorar el text via transaccions.

En aquest sentit, l'excel·lència en l'explotació d'estacions de muntanya vindrà donada, entre altres coses, per l'obligació dels treballadors de les estacions de tenir les seves titulacions professionals al dia i que aquestes estiguin homologades pel Govern d'Andorra. També es permetrà l'ús de vehicles de motor a les estacions només en circumstàncies especials, i hem millorat la seguretat dels usuaris i els rescats, garantint que, en cas de necessitat, aquests els facin els cossos de seguretat i salvament del Principat d'Andorra. Ara bé, tot i que la llei sorgida de la Comissió reendrega el sector i en defineix millor els drets i les obligacions, no podem compartir les maneres de fer dels grups de la majoria. Primer, per la voluntat d'ofegar el Consell amb lleis sortides de Govern que no s'aguanten. Segon, perquè tant els grups de la majoria com el Govern s'han posat a disposició del sector seguint les seves instruccions, sense voler tenir en compte ni les seves pròpies consideracions com a ciutadans i com a consellers generals. I tercer, perquè no podem compartir certes tècniques legislatives que ja estem cansats de denunciar.

Els grups de la majoria han aprofitat aquest projecte de llei de llei per canviar, amb una disposició final i per la porta del darrere, la llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària per tal de tornar a passar a carretera secundària la carretera d'Arcalís i la del coll d'Ordino, entre altres, donant-ne els drets d'explotació als comuns respectius. Entenem que, aquest tipus de modificació, no és de rebut fer-la així, fugint d'una part del criteri de Govern i sense buscar un consens total amb els set comuns del país. En aquest cas, no se'ls ha tingut en compte. Calia, a aquest efecte, reunir els set comuns, escoltar-los a tots i promoure un nou projecte o proposició de llei. Per als grups de la majoria hi ha comuns, doncs, i ciutadans, de primera, de segona i de tercera. És per aquestes raons que no donarem suport al projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

El vot del nostre grup parlamentari serà d'abstenció, no sense abans fer dues consideracions majorment positives en relació amb aquest Projecte de llei. En primer lloc, per dir que es tracta d'una llei necessària, no només perquè tanca un mandat que ve de la llei de l'esport des de l'any 2018, sinó perquè, a més, suposa una ordenació de l'activitat, de les activitats que tenen lloc en els dominis esquiables, que era del tot necessària —diria fins i tot imprescindible— donat l'activitat cada cop més creixent en les àrees objecte de concessió i per fer compatibles els diferents usos i activitats que hi conviuen, i també ho era

per a modernitzar i adaptar el marc jurídic del sector, el que abans eren les estacions d'esquí i que ara s'anomenen *estacions de muntanya*.

En segon lloc, perquè és una llei que s'ha millorat en el tràmit parlamentari per les aportacions que han fet els grups que donen suport al Govern, per les aportacions que ha fet el Grup Parlamentari de Terceravia i també —voldria pensar— que per les aportacions i les esmenes que hem fet des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. En alguns casos —no en tots els casos— amb esmenes coincidents sobre la matèria... mateixa matèria amb redactats semblants sobre els quals no sempre, però, ha estat possible assolir consensos— m'hi referiré una mica més tard— però, en tot cas, amb clarificacions i millores respecte del text original.

Després volem formular un agraïment a la Sindicatura per haver deixat el temps necessari per treballar una llei important i amb moltes afectacions. Una llei que té un històric, tenia un històric com deia abans, la Llei de l'esport del 2008, amb una encomanda de regulació, amb un reglament que es va aprovar la temporada passada que es va recórrer, i també atenent, evidentment, al pes econòmic i a la rellevància del sector. I un retret al Govern justament per tot el contrari: per haver entrat la llei tard; per haver emprat un procediment d'urgència, al nostre entendre absolutament injustificat, i més a les alçades que estàvem —a la porta de la temporada d'hivern i per tant, era impossible tancar-la—; i sobretot, per no haver actuat en conseqüència amb aquesta suposada urgència. Almenys a nosaltres —no sé als altres grups—, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ningú de Govern ens va venir a explicar aquest Projecte de Llei que aparentment era urgent. Un projecte de llei que introduïa tota una nova nomenclatura, tota una sèrie de nous conceptes, els quals, doncs amb esforç, amb reunions, amb reunions amb el sector, en reunió amb les federacions de muntanya, amb el Club Pirinenc, doncs hem anat entenent, però que evidentment ho hauríem pogut fer més ràpid i segurament millor si el Govern, que l'havia treballat, ens l'hagués vingut a presentar.

Anant al perquè de totes aquestes dues consideracions positives —insisteixo: una llei necessària i una llei que s'ha millorat en el tràmit parlamentari—, la nostra abstenció respon a diversos motius. El primer és que el redactat final d'algunes —insisteixo: en altres sí que s'han trobat consensos de temes que són importants, com les qüestions del dret de pas, els itineraris alternatius, els aparcaments, els exercicis dels professionals titulats que tenen un registre de comerç— és diferent al que nosaltres havíem plantejat i que, amb tot el respecte, ens semblava, en alguns casos, més unívoc, més clar o fins i tot millor. És més, algun redactat ens deixa alguns dubtes de com es pot acabar aplicant finalment aquesta llei. Per tant, entenguin lògica la prudència de qui ha pres aquesta llei seriosament, de qui l'ha volgut treballar, però que alhora no ha estat capaç de convèncer de les bondats de les seves propostes.

I un segon motiu va vinculat a la introducció d'esmenes molt tècniques sobre les quals no ens ha estat possible fer un adequat seguiment. I parlaré bàsicament de dos grans grups: una, la modificació en designacions i qualificacions de la xarxa de carreteres i de la xarxa viària; i l'altra, els diferents textos introduïts en relació amb l'encaix de l'actual llei amb els actuals contractes de concessió, contractes que, d'altra banda, nosaltres no hem vist ni tampoc tenim cap mena de necessitat de veure'ls, però, en tot cas, qüestions sobre les

quals no ens ha estat possible valorar-ne les possibles repercussions si, fins i tot, poden haver-hi.

Per concloure: com a practicant d'esports hivernals —i també estivals, perquè estem parlant d'una llei d'estacions de muntanya en què avui en dia tenen activitat tots al llarg de tot l'any—, com a amant de la natura —i recordar-nos col·lectivament el plaer i el luxe que tenim en el nostre país de poder-ne gaudir—, celebro que aquesta llei, necessària, vegi la llum i, alhora, n'esperem la millor de les seves aplicacions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Sandra Codina, teniu la paraula.

La Sra. Sandra Codina:

Gràcies, senyora síndica.

El projecte de llei que avui sotmetem a aquesta cambra respon a la necessitat d'actualitzar la llei relativa a les estacions d'esquí i les instal·lacions de transport per cable, que ja té més de dues dècades de vida. Paral·lelament, respon a una encomanda de la llei de l'esport del 2018 que insta a regular la pràctica de l'esquí de muntanya i d'altres activitats de neu dins les estacions, així com garantir els drets i deures dels explotadors d'aquestes estacions i dels seus usuaris. És a dir, aquesta llei ve motivada per dos textos legals que la precedeixen, però, per sobre de tot, respon a la voluntat primordial de preservar dos conceptes intrínsecs al país vinculats a la nostra història i, a la vegada, cridats a ser pilar del nostre present i futur: per una banda, la preservació del territori, així com la preservació del seu equilibri amb l'activitat humana; per l'altra, la preservació de l'esquí, esport nacional, esport que practiquem i estimem. En definitiva, aquest projecte de llei defensa que l'aprofitament dels espais naturals, en aquest cas els que es troben dins les estacions de muntanya, només té raó de ser si està en consonància amb la seva conservació. A la vegada, també defensa que l'activitat principal que s'hi desenvolupa, l'esquí, ha de mantenir el seu pes nacional i ha de poder ser practicat per tots els infants d'Andorra com a part del seu procés educatiu, sigui quin sigui el seu nivell, el lloc d'origen o el sistema educatiu cursat.

Abans d'entrar més al detall al contingut de la llei, m'agradaria ressaltar que el resultat final que avui sotmetem al Ple és fruit d'un intens, també llarg diàleg amb totes les parts implicades: els directors de les estacions, la Federació Andorrana de Muntanyisme, l'Associació de Pistes Socorristes d'Andorra, els guies de muntanya, d'altres professionals del sector i entitats vinculades amb la preservació del territori. Els hem escoltat a tots, els hem tingut en consideració en el mateix nivell de rellevància, ja que a tots ens uneix l'objectiu de protegir el nostre entorn natural. A la vegada, ens uneix la mateixa passió pels esports de muntanya. Finalment, també compartim que aquests dos conceptes han d'anar, han de poder conviure sense fissures per al benefici de totes les parts, així com per garantir

la seva seguretat. Per tot plegat, m'agradaria donar les gràcies de manera molt sincera a tots ells.

Ara sí: passo a parlar de la Llei. La darrera dècada hem estat testimonis d'una evolució del concepte d'estació d'esquí. Ja no parlem únicament d'un espai on practicar-lo, fruit de l'habilitació de pistes i del funcionament de ginys per cable i remuntadors. Els serveis de les estacions s'han diversificat, i també les activitats que s'hi desenvolupen. A la vegada, la seva cobertura ja no es limita exclusivament a la temporada d'hivern: tenim estacions que obren pràcticament els dotze mesos de l'any i que, per tant, són un motor econòmic del nostre país durant la temporada d'hivern, la d'estiu i fins i tot entre temporades. Fruit d'aquesta evolució —i aquest és un dels principals elements rellevants del projecte de Llei— es substitueix el concepte *estació d'esquí* pel d'*estació de muntanya*; d'aquesta manera queden englobats la totalitat dels serveis que ofereixen.

Però, a banda de modificar el concepte general, tots compartirem que calia ordenar aquesta diversificació de la seva activitat per preservar els drets i també per regular els deures de tots els que se'n beneficien: per una banda, els explotadors de l'estació i els seus treballadors; i per altra, els esquiadors, els muntanyencs o senzillament, els qui gaudeixen de la natura. En aquest punt —també és un dels elements destacats d'aquesta Llei— quedarà garantit que tothom podrà continuar gaudint dels espais naturals no regulats.

Fora de les estacions, evidentment, res canvia, perquè la muntanya és de tots i aquest és un concepte que ningú ha qüestionat en el treball sobre la Llei. Dins de les estacions la gestió de les activitats anirà a càrrec dels explotadors però, en el cas de les zones de pas, dels camins comunals o d'altres itineraris d'interès, entre ells els senders GR, s'hi podrà accedir i transitar de manera lliure i gratuïta. En altres paraules, no caldrà comprar cap forfet —ni el convencional d'esquí, ni tampoc el forfet Natura— per als qui circulen per les estacions per accedir a una àrea no regulada. En aquest punt, vull reiterar que el consens ha estat unànim per part de tots els actors implicats, perquè mai hi ha hagut cap mínima intenció de vetar la muntanya.

Tornant al forfet Natura, és el mitjà perquè l'usuari pugui gaudir d'esports de muntanya en espais especialment regulats per fer-ho. I aprofito aquí per dir que l'usuari en pot gaudir gràcies a l'excel·lent tasca que fan els treballadors de les estacions diàriament. Diàriament condicionen els itineraris i circuits d'esquí de muntanya i raquetes, senyalitzen els recorreguts en funció de la qualitat de la neu i les condicions meteorològiques. És gràcies a aquest esforç que els usuaris poden transitar per indrets meravellosos que, fins i tot, fan sentir que s'està molt lluny de les estacions mateix que els habiliten.

Tots compartiran amb mi, senyores i senyors consellers, que els treballadors duen a terme una tasca indispensable, sigui per a la pràctica de l'esquí alpí, de muntanya o d'altres activitats: fan que tinguem unes instal·lacions admirades dins i fora les nostres fronteres. En aquest sentit, aquesta Llei també és un reconeixement a tots ells. Més concretament, és un pas endavant en la dignificació de les professions vinculades a les estacions, i un pas també cap a la seva professionalització. Així, el Projecte de Llei estipula que el Govern haurà de desenvolupar per reglament els requisits professionals del personal d'explotació de l'estació, amb competències en l'àmbit del manteniment de remuntadors, seguretat, salvament, condicionament de les pistes i els circuits o d'altres matèries anàlogues.

De la mateixa manera, s'encomana a l'Executiu elaborar un projecte de llei abans de dos anys per a regular la professió dels guies de muntanya, un col·lectiu en augment, amb un paper rellevant en la tasca de donar a conèixer el nostre país des del respecte al territori i a la seva biodiversitat. A la vegada, la regulació de la professió també contribuirà a frenar casos d'intrusisme.

D'altra banda, tot i que no vinculat estrictament amb les estacions de muntanya, la llei també introdueix canvi al directori de carreteres del país. És el cas de la carretera d'accés a Arcalís: el tram final, a partir del Pont del Castellar, es va declarar dècades enrere carretera general per coherència amb el projecte d'accés a França pel Port del Rat. Com que aquesta obra no ha prosperat, la carretera passarà a ser considerada secundària, en concordança també amb la seva utilitat actual —pista d'esquí a l'hivern i tallada al trànsit rodat a l'estiu—.

Conselleres i consellers, he deixat per al punt final el punt de la llei relatiu al foment de l'esquí, perquè és un tema especialment sensible, per la seva rellevància i perquè m'agradaria que fos un dels aspectes pels quals sigui recordada aquesta llei. El nostre principal motor, que ens dona a conèixer com a país —l'esquí, l'or blanc, l'esport nacional—, no cal que m'aturi molt a detallar tots els beneficis econòmics que ens ha portat des del segle passat, impulsant la modernització d'Andorra i la seva obertura cap a l'exterior. Però sí que m'aturo, més enllà de tot el caire econòmic, en tots els valors que aporta esforç, superació, treball, constància, solidaritat, cohesió de grup, companyerisme... en definitiva, l'esquí és també educació. A més, l'esquí és respecte i descoberta del nostre entorn. Gaudir de descensos sobre uns esquís també ens permet descobrir el territori i ensenyar a estimar el nostre país, fet que en reforça l'arrelament també en el cas dels nouvinguts. No podem privar de tota aquesta educació i sensacions als nostres infants i joves. És, per tant, de vital importància garantir la pràctica de l'esquí, i quina millor manera que fer-ho des de les escoles com a matèria curricular?

L'esquí escolar gratuït és un concepte impensable als nostres països veïns i a bona part de tot el món que hem de fomentar i preservar perquè, gràcies a l'esquí escolar, tots els infants i joves amb diferents nivells saben esquiar, gràcies a l'esforç que cada temporada fa el Govern per fer-ho possible, però també gràcies a la implicació de les direccions i professorat de tots els centres del país; també la dels acompanyants, que destinen de manera desinteressada el seu temps per contribuir a fer-ho possible. Per tot això, els grups de la majoria hem introduït una esmena a la llei perquè els explotadors de les estacions tinguin l'obligació de facilitar la pràctica de l'esquí escolar a les seves instal·lacions i el Govern l'obligació de fomentar-lo. A la vegada, i també a partir d'una esmena de la coalició, hem protegit el forfait escolar diari. Si en data 31 d'octubre el Govern i els explotadors no han arribat a un acord pel preu d'aquest forfait i pel d'hora de monitor, es mantindrà el de la temporada anterior únicament amb l'actualització de l'IPC.

Ara sí que finalitzo, senyora síndica. A les primeres esquiades dels infants ja s'estan començant a forjar els adults del futur, a través dels valors de l'esport i l'estima pel seu país. Segur que algun d'ells voldrà seguir esquiant més enllà de l'escola; entrenarà el seu talent i de gran es convertirà en un d'aquells esportistes d'elit que tant ens fan vibrar, com ho han fet els nostres nacionals aquest hivern en competicions internacionals. Però sense unes pistes d'esquí ben condicionades i segures per a la pràctica de l'esquí, una harmonització

de la convivència entre els diferents usuaris de l'estació, uns treballadors titulats i formats, uns explotadors que desenvolupin la seva activitat des del respecte per la natura i que ordenin els serveis oferts... tot això no serà possible. Aquesta llei ho fa possible. Per tot l'esmentat, els grups parlamentaris de la coalició —Demòcrates, Liberals i Ciutadans Compromesos— votarem a favor del projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Iniciem el segon torn d'intervencions.

El Govern desitja intervenir? Senyor Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, agrair el vot favorable dels grups de la majoria per aquest text, que explicava en la meua intervenció que és un text innovador, un text que fa el nostre sector de la neu més competitiu. Vull agrair també públicament la implicació dels treballadors públics del Ministeri d'Economia, concretament del departament de Transport per Cable, que van ser molt diligents a l'hora de pensar i aprofitar aquesta oportunitat de regular mitjançant una llei i un canvi de concepte el sector de la neu i fer aquest canvi d'estes pistes d'esquí, camps de neu cap a estacions de muntanya.

I entrant una mica més al detall, i sense ànim de polemitzar ja, perquè portem unes quantes hores, però sí que no vull deixar passar per alt alguns dels comentaris que s'han fet, bàsicament per part del senyor Oliver Alís de Terceravia, que ha manifestat que li ha costat molt a fer aquest discurs. En primer lloc, dir-li que aquest text, quan es va entrar a tràmit parlamentari, es va parlar amb tots els comuns que tenen pistes d'esquí o camps de neu; tots els comuns que tenen pistes d'esquí o camps de neu. Que jo sàpiga, el Comú de Sant Julià té un camp de neu. Aquest text el van valorar tots els Comuns, entre ells el Comú de Sant Julià. Es van fer les aportacions que des dels Comuns van creure oportunes per millorar el text, i així es va entrar. Per tant, m'ha semblat que vostè apuntava que no s'ha volgut treballar aquesta llei amb tots els Comuns. Ho hem fet amb aquells que tenien implicacions directes, o bé per tenir estacions d'esquí o bé per tenir camps de neu sota la seva gestió o sota la seva concessió. I he de dir, doncs, que les aportacions de tots ells van ser positives i van millorar el text que nosaltres vam proposar. I entre ells, evidentment, les aportacions que va fer el Comú de Sant Julià, que van ser molt interessants i molt, molt beneficioses.

Vostè demanava si la tramitació d'urgència del text, el Govern —i diu en paraules textuales— "ho va fer per mostrar fidelitat al sector de la neu". Doncs miri: sí. No sé si fidelitat, però sí que suport al sector de la neu; jo li diria que sí. I per regular també una situació que s'estava agreujant a marxes forçades davant de l'existència de riscos evidents davant l'absència d'una regulació i de l'absència d'eines per poder regular l'increment d'activitats que

s'estaven produint a les estacions d'esquí. Per tant, fidelitat no sé si és la paraula, en qualsevol cas, suport i acompanyament sí, com fem amb tots els sectors de la nostra economia o quan es tracten aspectes socials a la població. No tenim cap problema en reconèixer, doncs, que és una regulació o és una llei que està pensada, com es va fer a la de l'any 2000, per millorar i fer més competitiu un sector estratègic, en aquest cas de la nostra economia.

I el perquè de la tramitació d'urgència? Recordem com comença aquesta tramitació. Recordem, i fem *mea culpa* també, doncs, de com s'inicia l'intent de regulació d'aquesta absència de poder disminuir els riscos que s'estan donant a les estacions d'esquí. Vaig explicar en el seu moment que nosaltres no érem coneixedors que teníem aquesta encomanda i aquesta obligació; que en el moment que se'ns fa el traspàs tampoc se'ns explica; ni els equips mateixos n'eren conscients. I no és fins que el Ministeri d'Esports, als volts del mes de setembre, a les portes de la campanya d'hivern, ens informa d'aquesta existència o d'aquesta encomanda que intentem, en un primer moment i amb criteri tècnic i jurídic, intentar fer front a aquest risc que existeix de convivència de diverses activitats a les estacions d'esquí per la via d'un decret. Quan el decret no és possible, doncs treballem —i si se'm permet, amb temps bastant reduït— un text; un text que llavors va més enllà de regular només exclusivament la pràctica de l'esquí de muntanya o del *randonnée*, sinó que l'enfoquem cap a una tramitació o cap a una llei que ajudi les nostres estacions a ser més competitives i, si em permet, i no és paraules meves, sinó dels mateixos explotadors, l'enveja d'altres estacions d'altres països davant del marc normatiu que, quan s'aprovi aquesta llei en aquesta cambra, oferirà aquesta cambra a les estacions.

I aquesta llei s'entra o és acceptada el 27 d'octubre i per tràmit d'urgència l'explicació no és altra que és per intentar donar cobertura legal a aquest risc que existeix davant que la temporada d'hivern està a les portes. I situacions com les que s'havien produït, d'esquiadors que aprofitaven a fer la pràctica de l'esquí de muntanya en hores nocturnes i que tenien un accident fins i tot a la mateixa estació, sense tenir cobertura, sense tenir assegurança, se'ls havia de donar —per exemple, i es van donar casos així— assistència. I tot això sense que hi hagués una regulació existent. D'aquí ve la urgència i la voluntat del Govern d'intentar, a la vista que per la via del decret no va ser possible, donar un marc legal el més ràpid possible abans que comencés la temporada d'esquí. Per sort, la temporada d'esquí s'ha realitzat sense incidències que siguin atribuïbles a l'absència d'aquest marc legislatiu i el treball en comissió ha servit per millorar el text. I llavors enllaço amb una altra de les coses que ha dit vostè.

És clar, vostè diu "lleis que no s'aguanten per part del Govern", i ens recrimina que ens han hagut de fer, o la cambra ha hagut de fer moltes esmenes. Que jo entengui, i vaig ser conseller l'anterior legislatura, el rol del Parlament és justament aquest: millorar la tramitació dels textos. Llavors, quan els enviem els textos i tenen temps per poder fer esmenes, ens retreuen que ens han de fer moltes esmenes; i quan, en d'altres casos, els textos no se'ls envien amb el temps que vostès consideren oportú, se'ns retreu que no se'ls envien per poder fer les aportacions. Llavors, jo crec que no trobarem mai el terme mig, però en qualsevol cas, crec que ha de ser satisfacció de la cambra que el text surti millorat per les aportacions que fan tots els consellers i conselleres i en representació dels grups parlamentaris.

I finalment, al senyor López: doncs miri, m'excusaré perquè no recordava que no havia tingut la proactivitat de comparèixer davant de la Comissió. No he tramitat cap llei fins ara que no hagi tingut proactivament la voluntat de comparèixer oficialment en comissió o fins i tot extraoficialment davant dels consellers per intentar avançar i explicar el perquè, la motivació i la raó. Ho vull atribuir doncs al fet que va caure el decret i que ràpidament vam haver de fer aquesta llei. I això és un error. I lamento, doncs, no haver tingut el gest de demanar la compareixença davant de la Comissió per poder explicar aquest canvi de concepte. I que, a més a més, aprofito per agrair i per reconèixer el canvi de postura respecte a quan vam començar a parlar de regular el tema de les activitats a les estacions d'esquí a com hem acabat ara i la valoració que ha fet vostè. Entenc també que en un inici es focalitzava molt en l'esquí de muntanya, i un cop s'ha pogut treballar, s'ha entès i han millorat i han aportat i s'ha vist les oportunitats que ofereix aquest nou marc regulatori; que el criteri, malgrat no sigui favorable, sigui una abstenció i vostè hagi reconegut que és un text que pot ajudar a fer més competitiu el sector de la neu, cosa que coincideixo totalment amb vostè.

I... Insisteixo, una vegada més: doncs agrair als grups de la majoria i a tots els col·lectius que durant la tramitació han fet aportacions i esmenes que han ajudat a millorar un text que, en definitiva, el que farà és fer el sector de la neu del país un referent a nivell internacional.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Alguna intervenció per part dels consellers? Un momentet, un momentet... Segons els torns, senyora Montaner, no desitja intervenir?

Senyor Oliver Alís, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, teniu la paraula.

El Sr. Oliver Alís:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, primer de tot, senyor ministre, agrair-li que em reconegui que el text original no s'aguantava i que s'ha hagut d'esmenar. Bé, ho ha dit vostè.

D'altra banda, pel que fa al discurs de la senyora Codina, que li agraeixo... de fet, li agraeixo molt el to, tant del seu discurs com en el marc de la negociació de les esmenes a la Comissió. La veritat és que hem pogut tindre una força... fort vot en col·laboració. Però com vostè diu que mai hi ha hagut la intenció de vetar la muntanya, doncs ho sento, però això no és així. El Projecte de llei sí que tenia la intenció de vetar la muntanya, ja que no pretenia les exempcions, les excepcions que hem trobat per la via d'esmenes i que hem transaccionat del respecte absolut a la llibertat de circulació pels GR i per camins comunals, sempre i quan aquests GR i camins comunals no afectin la seguretat de les pistes i la circulació de les pistes.

Després, també tornant als comentaris del senyor Gallardo, doncs senyor Gallardo, em sembla súper bé, em sembla molt bé que parli amb els Comuns. De fet, ja sabia que havia parlat amb els Comuns i també sabia, òbviament, que havien... no sé si vostè, però el departament havia parlat amb el Comú de Sant Julià. Però, senyor Gallardo, és que resulta que el Comú de Sant Julià no és el Consell General. El Comú d'Andorra tampoc és el Consell General. I aquí la qüestió: a les persones o a les institucions que ha afectat aquest procediment d'urgència —com molts altres procediments d'urgència o d'extrema urgència, com hem parlat abans— és el Consell General i a la bona definició i resultat de les lleis que passen per les comissions legislatives i que prèviament s'han d'intentar esmenar.

De fet, jo no li parlava que no parlés vost... no pactés o acordés la llei amb els Comuns. De fet, en aquest punt no... el meu discurs no anava dirigit a vostè, sinó als grups de la majoria que han fet una disposició final per la via d'una esmena per afectar justament el canvi de règim de certes carreteres d'Andorra. Entenc, o entenem, que les estacions d'esquí i les carreteres no tenen... poden tenir una certa relació, però no tenen suficientment relació com perquè les carreteres estiguin afectades en aquest Projecte de llei. I en tot cas, com de carreteres generals i carreteres secundàries n'hi ha a tot Andorra, hauríem agraït que també s'haguessin assegut amb tots els Comuns d'Andorra per pactar un possible canvi de règim de carreteres. És l'únic que afegia; no em dirigia a vostè en això.

I finalment, doncs fidelitat no sé si és la paraula, senyor ministre. Té raó: potser no és la paraula. Però ha quedat palès que la creació del forfet Natura doncs ha demostrat que va tenir molt poca legitimitat, ja que fa molt temps que hauria d'haver fet el pas d'emprar el Projecte de llei per resoldre aquestes circumstàncies. I també li hem dit que aquestes circumstàncies que afectaven el forfet Natura ja podíem estar d'acord amb les particularitats que justament s'han negociat amb les esmenes en el debat d'esmenes i transaccions en aquest Projecte de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Grup Parlamentari Liberal, senyor Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies, senyora síndica...

La Sra. síndica general:

Senyora Molné, quan li toqui el seu torn com a Grup Demòcrata. Estem fent el tomb dels grups.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, lamentar, si no recordo malament, que serà la primera llei que surt de la Comissió d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports que no aprovem per unanimitat durant aquesta legislatura, per bé que penso que totes les parts implicades, és a dir, tots els consellers i conselleres generals que estàvem a la Comissió, vàrem treballar de valent per intentar trobar consensos. De fet, el senyor Pere López, com a convidat d'aquesta Comissió, perquè substituïa la companya Susanna Vela, doncs vostè mateix ha dit que es va fer un volum de feina considerable. I jo diria que és una llàstima que no acabem votant en positiu perquè ha anat de ben poc, perquè ja va haver-hi —penso— molta entesa i es va poder treballar profundament. Es van fer esforços ingents en forma de transaccions per plaure a totes les parts i em consta que es va fer un molt, molt bon treball.

Que em sorprèn, senyor Alís, que vostè no ho reconegui perquè penso que va quedar palès per totes les parts que estaven disposats a treballar i a millorar el text, que justament sembla que el senyor Gallardo li estava intentant explicar —això, com a mínim, ho he entès d'aquesta manera—. I ben legítimament s'entren projectes de llei i la nostra feina, òbviament, és millorar-les, i pensàvem que aquesta llei es mereixia tots els esforços necessaris per realment trobar un punt d'equilibri. I era un exercici difícil, un exercici complex realment, perquè hi ha molts interessos contraposats, moltes parts implicades, molts actors que tenen lloc al que és el nostre medi natural, la muntanya, i per tant gairebé jo diria que tots i cadascun dels ciutadans del país hi tenim certa implicació. Per tant, fer aquesta feina no ha estat en va; penso que ha sigut una feina molt, molt profitosa. Penso que vostè també ha començat amb un panegíric, fent gairebé un plantejament apoteòsic de com es van entrar les esmenes. No, 71 esmenes s'han treballat: algunes s'han retirat, moltes s'han transaccionat. Vostè parla que no se n'ha votat cap de calat de les seves: jo ho posaria en qüestió o, com a mínim, li podria dir de manera molt clara que les meves companyes Codina, Rossell i la senyora Molné van fer una quantitat de transaccions molt i molt i molt important —i jo diria que per plaure, justament, els seus punts de vista— i malauradament no vàrem ser capaços de convèncer-lo gairebé en cap d'elles. No passa res.

Dit això, sí que ja, deixi'm esmentar, i no pas amb ànim de polèmica, sinó amb un ànim clarificador, alguns dels punts que vostè ha mencionat de per què no es van considerar aquestes esmenes. I és que pensem que no tenien massa sentit. Vostè parlava que, per exemple, s'haurien donat unes oportunitats econòmiques al teixit productiu afegides si s'hagués deixat la cessió a tercers pel que fa a, per exemple, els ginys mecànics. Aquesta proposta ni els mateixos explotadors, que són els que podrien gaudir d'aquest avantatge, la volien; no l'acceptaven. Per tant, això penso que demostra que vostè no ha parlat amb els explotadors de les estacions, perquè nosaltres... van ser ells que de manera rotunda van dir que era una opció que no volien ni contemplar. Vostè també insistia molt en burocratitzar en un afany, segons vostè, per donar més garanties: qualsevol activitat que té lloc en aquest país ja té les garanties preceptives perquè necessita els permisos tant de Comú com de Govern, amb la qual cosa ja queden assegurades d'entrada; no cal burocratitzar i complicar encara més l'activitat econòmica d'aquest país, i suposo que, en això, vostè i jo podríem convenir-hi.

Per altra banda, també quan vostè diu que una gestió diferent de com es fa la gestió de monitors d'esquí en els nostres dominis de muntanya, i que això era fàcil de fer amb un

encaix amb els explotadors, jo penso que ha quedat ja molt clar, de manera meridiana també, que els explotadors d'aquest país posen com a un exemple, i que som l'enveja de molts països d'arreu del món on també es practica l'esquí, de la gestió que se'n fa de, justament, de les escoles d'esquí a les diferents estacions.

Un altre punt que no creiem gens convenient: vostè volia garantir amb senyalització —pel bé de la seguretat, està clar; la finalitat era ben legítima— que per als vianants hi hagués una senyalització clara arreu del domini esquiable. Vostè... Amb aquesta mesura el que acabaríem fent és empastifant de senyals a tort i a dret per tota la muntanya, que pensem que no fa falta perquè ja les persones estan circulant per aquests camins coneixent justament quines són les seves obligacions, igual que coneix les seves obligacions qualsevol practicant de l'esquí alpí, el surf de neu o també l'esquí de muntanya.

Per últim, els agrada treure punta, sobretot al grup de Terceravia, això d'entrar modificacions legals per la porta del darrere. Entenc que no els plagui el tema de les carreteres, però hi havia una motivació ben clara i ben justificada en aquest sentit, i és que la carretera de la Coma d'Arcalís —la carretera que accedeix a la Coma d'Arcalís— tothom sap que durant l'hivern es converteix en una pista d'esquí, amb la qual cosa hi havia una contradicció més que evident amb la legislació fins avui dia, en què una carretera general quedava ocupada per una pista d'esquí. I això ha sigut tradició anys i panys. I el que es volia amb aquesta esmena, justament, era posar remei a una situació que era del tot anòmala; per això justament es varen entrar.

Ja li dic: no era pas amb ànim de polemitzar, sinó de poder puntualitzar allò que segurament la ciutadania no podrà sentir, perquè totes aquestes discussions les vàrem tenir en el si de la Comissió Legislativa, que per altra banda, penso que va ser un debat molt enriquidor i que finalment dona llum verda a aquesta llei tan necessària i que posa en valor el nostre medi natural.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

El Grup Socialdemòcrata no desitja intervenir.

Pel Grup Demòcrata, senyora Codina.

La Sra. Sandra Codina:

Gràcies, senyora síndica.

Sí, volia contestar una mica el senyor Oliver Alís. Bé, el conseller Costa ja ha contestat una miqueta tot plegat, però després de la intervenció del ministre Gallardo, que ens ha explicat per què va tramitar la, aquesta... el Projecte de Llei per extrema urgència, a mi m'agradaria que quedés palès que nosaltres, com a grup de la majoria, ja vam treballar aquesta llei com a extrema urgència. I és clar, de les 10 pròrrogues que es van demanar, 7 les va demanar

el seu grup parlamentari, senyor Alís. És a dir, que en principi nosaltres sí que la nostra intenció era treballar-la per extrema urgència.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Gallardo, desitja intervenir?

Iniciem el següent torn. Siguin breus, si us plau.

El Sr. Jordi Gallardo:

Molt breu, senyora síndica, només perquè jo penso que hi ha coses que no, que no puc deixar passar; entre altres coses, que siguin coses que jo no he dit. I el senyor Oliver Alís ha dit... ha faltat a la veritat quan ha dit en la primera intervenció, a la rèplica, que jo he reconegut que el text no s'aguanta. Jo no, en cap moment he reconegut això. Això han estat les seves paraules, senyor Alís. Jo el que li he dit és que no pot ser un text, o m'estranya que vostè digui que és un text que no s'aguanta, quan és un text que els propis Comuns que tenen estacions d'aquí, els mateixos operadors i explotadors que gestionen això van treballar en aquest text. En canvi, vostè —si em permet—, a l'igual que jo, que és menys coneixedor de les necessitats i les realitats de les estacions d'esquí i les estacions de muntanya, resulta que diu vostè que el text no s'aguanta. Home, això ho diu vostè, no ho he dit jo. Permeti'm que discrepi i que quedi clar, doncs, que jo no ho he dit en cap moment; al contrari, és un text que he agraït perfectament i clarament l'aportació i la iniciativa que van tenir els treballadors del departament de l'Àrea de Transport per Cable en pensar en el concepte *estacions de muntanya* com una manera de fer més competitiu el sector; i després he agraït les aportacions que van fer en una primera fase els Comuns, els explotadors dels camps de neu i de les pistes d'esquí, i dels agents que participen dins de tot aquest sector; i després les millores que s'han fet en el tràmit parlamentari.

Per tant, puc acceptar que per a vostè no sigui un text que resolgui i que estigui al costat del sector estratègic de la neu. Pel que em sembla, vostè no hi està, del costat; nosaltres no tenim cap problema a reconèixer que sí, que ho estem. I tampoc li puc acceptar que digui vostè que aquesta llei el que feia era prohibir que la gent pogués circular per la muntanya: no és cert. No és cert, senyor Alís. No és cert, perquè la llei, el que preveia —i es va parlar perfectament amb els Comuns i amb les estacions des del principi— és que fins i tot l'ocupació de camins que fossin comunals i que en algun moment s'utilitzaven durant l'hivern per a, com a pista d'esquí, les estacions tenien, i els explotadors tenien l'obligació de proposar un camí alternatiu, de tal manera, de tal manera que l'accés sempre, d'un punt a l'altre, si una persona, un usuari el volia fer sense passar per zones que eren de gestió dels explotadors, ho pogués fer. Per tant, tampoc és cert, senyor Alís, el que diu vostè. Llavors només em cap pensar si és que realment vostè ha analitzat a fons la llei o simplement el que està fent és demagògia al respecte del text.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Els consellers desitgen intervenir?

Senyor Alís, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents.

El Sr. Oliver Alís:

Bé, molt ràpidament. Primer, senyor Costa: jo els vull tornar a dir, els ho he dit en diverses lleis justament quan hem votat en contra, que... La veritat és que els sap greu, ja ho entenc, que els sàpiga greu, però no m'han de plaure a mi amb les transaccions; no és a mi que m'han de plaure. L'objectiu de les transaccions és millorar la... millorar el text. I la satisfacció, l'han de tindre vostès sobre les transaccions, perquè millorant el text milloren la qualitat de vida de tots els ciutadans d'aquest país. No la meva, no: la dels ciutadans. I això és molt important.

Quan em diu de burocratitzar... bé, és la seva perspectiva. Nosaltres estem convençuts que quan una societat explotadora té, disposa de la documentació de l'empresa subcontractada que li fa activitats —i encara més quan es posa en risc la seguretat de les persones—, l'empresa explotadora doncs queda satisfeta de tindre la certitud que totes aquelles revisions que ha de tindre la maquinària de l'empresa subcontractada estan al dia, i l'única manera de tindre la certitud o la certesa és tenint aquesta documentació.

Bé, les carreteres generals: ja ho he explicat al meu exposat. No... no els he pas dit que estigui en contra o a favor d'aquest canvi de criteri a aquestes carreteres. L'únic que els dic és que, escoltin, quan es vol tocar una llei de carreteres potser que s'asseguin amb tots els Comuns —perquè sempre parlen amb tots els Comuns, parlen amb els Comuns que els interessen quan els interessa— i en aquest cas afecten dues carreteres concretes. Per cert, una d'elles sí que afecta una estació d'esquí; l'altra, no. Suposo que ho comparteix amb mi.

Senyor Gallardo: bé, el text no s'aguanta, no... Ja tornarem a veure la gravació d'aquest debat. Ja veurà com s'ha intuït de les seves paraules que el text no s'aguantava i que ha millorat en el marc de la Comissió perquè aquest text tingués sentit i s'aguantés. Una altra cosa: no pot dir, no faci demagògia —vostè diu que jo li faig demagògia—, no faci demagògia perquè vostè no pot dir el que jo no he dit. En cap cas no defensem una millora del sector. Ho he dit, durant el meu discurs, que estàvem satisfets que aquesta llei reorganitzés i reendrecés el sector, i encara més perquè millora sensiblement, o de manera més important, la seguretat de tots els usuaris i els reparteix i els posa a tots al seu lloc. Per tant, no faci demagògia perquè jo no he dit que no estigui al costat del sector ni estigui d'acord del sector, ni que estigui orgullós que el sector de la neu sigui un dels sectors més capdavanters d'aquest país.

I bé, gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Acabades les intervencions, s'obre un breu termini de temps per votar.

Senyora secretària, si ens dona lectura dels resultats, si us plau.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies, senyora síndica.

17 vots a favor, 3 en contra i 8 abstencions.

Gràcies.

La Sra. Ester Molné:

Jo m'he despistat perquè em pensava que em donaria la paraula i no he votat, però jo hauria votat a favor.

La Sra. síndica general:

Doncs queda registrat el seu vot. No li he donat la paraula perquè he entès que la senyora Codina ha agafat el torn del Grup Demòcrata, però si desitja parlar, pot parlar. (*Parla la Sra. Ester Molné de fons, a micròfon tancat*). No he vist que hagi aixecat la mà, perdoni. Té la paraula, digui. Si vol dir algun comentari, faci. Queda anotat el seu vot, eh?, com vostè especifica.

La Sra. Ester Molné:

Sí, sí, sí, sí. Doncs com que vaig estar a la Comissió, volia contestar alguns punts que ha posat de manifest el senyor Oliver Alís, perquè penso que són injustos i no hi estic d'acord.

Ell ha dit que hi ha tota una sèrie d'esmenes cabdals que no se li han acceptat, però en realitat hi ha moltes d'aquestes esmenes que no eren cabdals, sinó que eren de poca rellevància. Per exemple, la primera que ha citat —que l'explotador tingui còpia certificada de les autoritzacions administratives de les activitats cedides— a mi em sembla que és una esmena de poca rellevància; són aspectes administratius que no cal que estiguin recollits a la llei.

A un moment ha semblat insinuar, i em sembla important de contestar-ho, que a través d'aquest Projecte de Llei es volia fer pagar als vianants, la qual cosa és falsa perquè justament en l'article 30.4 de la Llei es diu que "no es pot requerir el forfet als vianants que no facin ús de cap servei de l'estació". I penso que això és molt important perquè un punt del debat d'aquesta llei és que no es pugui vetar la muntanya a les persones, i penso que és important que les persones sàpiguen que els simples vianants no se'ls farà pagar.

El senyor Alís també diu que no dignifiquem les professions de monitor i de guia, que no hem volgut dignificar aquestes professions, però jo crec que és molt important dir que aquesta llei no té per finalitat regular aquestes professions, sinó que té per finalitat regular les responsabilitats dels explotadors i dels usuaris i altres condicions que promoguin la competitivitat del sector i un entorn de seguretat. De fet, pel que fa als monitors, la major

part dels aspectes que regulen aquesta professió estan a la Llei reguladora de l'ensenyament de l'esquí. I pel que fa als guies —que la professió no està regulada—, penso que justament s'ha aprofitat aquesta llei per fer esmenes que dignifiquen plenament la professió de guia de muntanya, perquè hem encomanat al Govern que reguli la professió, justament per a protegir-la i que es pugui desenvolupar amb garanties.

Finalment, l'esmena relativa... que aquesta també és important, perquè ha insinuat un moment el senyor Alís que no li hem acceptat una esmena per protegir la seguretat dels treballadors de les estacions, i aquesta no la vam acceptar —i penso que és molt important que quedi palès— doncs perquè la llei regula la seguretat dels usuaris, però la seguretat dels treballadors —dels treballadors de les estacions, com de tots els altres treballadors del món— es regula en una normativa que ja existeix, que és la Llei de la seguretat i higiene en el treball. I lamento d'haver posposat la votació. És l'únic que volia dir, però per a mi era important de dir-ho.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè.

Suposo que entén que dono els torns segons correspon als grups, i el torn l'havia demanat la senyora Codina en aquells moments. Després ja li correspon a vostè.

La Sra. Ester Molné:

Sí, sí, ho entenc, no dic que ho hagi fet malament. Però dic que en el proper torn, com que potser no he aixecat la mà, no ho ha vist i per a mi era important parlar.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Tanco la votació donant per aprovat el Projecte de llei segons el recompte que té anotat el secretari general.

Punt número 6. Examen i votació del Projecte de llei de mesures per a la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Exterior ha estat publicat en el Butlletí número 77/2022, del 3 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la M. I. Senyora Bernadeta Coma González, nomenada ponent per part de la Comissió.

La Sra. Bernadeta Coma:

Gràcies, senyora síndica.

El passat 4 de maig es va trametre a la Comissió Legislativa de Política Exterior el Projecte de Llei de mesures per a la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació, i les 22 esmenes a l'articulat presentades: 15 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 4 per part del Grup Parlamentari Demòcrata i 3 per part del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents. La Comissió Legislativa de Política Exterior va celebrar tres reunions de treball per tractar aquest projecte de Llei. El dia 19 de maig es va reunir per nomenar ponent i examinar les esmenes formulades, i els dies 26 de maig i 1 de juny es va reunir per debatre i votar les esmenes, acordar les modificacions de tècnica legislativa i aprovar l'informe de la Comissió. Cal destacar que 17 de les 22 esmenes van ser aprovades en comissió: 2 per unanimitat, 3 per majoria i 12 després d'haver estat transaccionades, 6 per unanimitat i 3 per majoria. Amb les esmenes aprovades s'han introduït canvis a l'exposició de motius, els articles 4, 5, 6, 7, 11, 12, 15, 25 i 36, la disposició addicional i l'annex 1, i s'ha suprimit la disposició final primera, disposició que proposava modificar tres articles de la Llei qualificada dels estats d'alarma i d'emergència en vigor. Només 3 esmenes no han sigut introduïdes al projecte de Llei final en no aconseguir els vots suficients per ser aprovades, i 2 esmenes van ser retirades pels seus proposants. En atenció a l'exposat, se sotmet avui a aquest Ple el text del Projecte de Llei de mesures per a la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació resultant dels treballs en comissió.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Iniciem les intervencions pel Govern. Senyora Trini Marín, teniu la paraula.

La Sra. Trini Marín:

Moltes gràcies, senyora síndica.

L'any 2016 el fundador del Fòrum Econòmic Mundial, Klaus Martin, va introduir per primer cop el concepte de Quarta Revolució Industrial, clarament caracteritzat per la convergència dels dominis físics, digitals i biològics, per una adaptació més gran a les necessitats de la producció i millora de l'eficiència dels recursos.

Efectivament, el segle XXI és un segle marcat per l'avanç de la tecnologia. En tan sols dues dècades la tecnologia ha canviat la nostra manera de relacionar-nos, de treballar, de moure'ns i, per conseqüent, de viure. I tot canvi genera riscos i oportunitats, dubtes i certeses i reptes, molts reptes associats. I tot canvi també necessita un cert temps d'adaptació, perquè la tecnologia avança a un ritme frenètic, fins i tot molt més ràpid del que podem anticipar. Totes i tots nosaltres en el nostre dia a dia, amb més o menys mesura fem servir la tecnologia perquè el nostre entorn té unes connotacions tecnològiques indiscutibles.

No obstant això, aquesta dependència pot passar desapercibuda i sovint no som del tot conscients de les implicacions que un ús malintencionat de la tecnologia pot comportar. Des del transport, les transaccions financeres, les cadenes de subministrament, els tràmits que

fem diàriament, l'ensenyament, els serveis sanitaris i el subministrament d'aigua i d'energia fins l'enllumenat públic. Un innumerable nombre d'activitats operen a través de la tecnologia. Fins i tot hem vist com en pocs anys algunes guerres es lliuren al ciberespai. Les dades personals de més de 190.000 milions de votants nord-americans van ser exposades a la xarxa a finals de l'any 2015 per una escletxa de seguretat que va deixar al descobert detalls íntims dels votants, des de la seva religió fins a la seva ideologia. No anem tan lluny. El novembre del 2021, un atac va obligar a desconnectar tots els sistemes informàtics que utilitzaven 50.000 estudiants i 3.000 docents de la Universitat Autònoma de Barcelona. L'atac va encriptar uns 650.000 documents i la Generalitat de Catalunya va destinar més de 3,5 milions d'euros perquè la universitat pogués tornar a la normalitat. I no ens movem de casa nostra perquè, malauradament, en aquests darrers mesos la xarxa d'Andorra Telecom també ha patit diversos atacs sobre els seus servidors, amb la conseqüent afectació sobre la xarxa de telecomunicacions del país.

Molt il·lustres conselleres i consellers. A finals del mes de març passat es va posar en funcionament l'Agència Nacional de Ciberseguretat d'Andorra, que coordina i centralitza l'estratègia del país en termes de ciberseguretat i que s'ha de convertir en el punt de referència per a les administracions públiques i les entitats privades, especialment per als sectors estratègics que són proveïdors de serveis essencials i les infraestructures anomenades crítiques. És a dir, els actius essencials per desenvolupar amb normalitat les activitats bàsiques de la nostra societat. L'Agència Nacional de Ciberseguretat també té una important tasca en matèria de sensibilització i conscienciació envers la ciutadania i les empreses sobre l'ús de les noves tecnologies i és un element cabdal per posicionar internacionalment Andorra en aquest àmbit, donant garanties d'una adequada gestió dels riscos inherents a l'ecosistema digital.

Per a reforçar la seguretat de tots els actors que protagonitzen l'ecosistema digital, avui sotmetem a votació el projecte de llei de mesures per a la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació. Un text essencial també per salvaguardar els drets dels ciutadans en l'entorn digital, per generar la confiança necessària per impulsar i promoure l'ús de les noves tecnologies i la transformació digital. De ben poca cosa serviria fer una gran aposta per la digitalització de la societat i de les empreses si tot aquest procés no anés acompanyat d'un conjunt de mesures destinades a protegir digitalment les persones, les institucions, les empreses i el sistema contra atacs que puguin posar en risc la seva confidencialitat o integritat. En definitiva, posar en risc la confiança de la societat. Totes aquestes mesures s'inspiren en els estàndards que la Unió Europea exigeix als seus membres i s'alineen. Aquesta llei també és una peça clau de l'estratègia Nacional de Ciberseguretat d'Andorra que, juntament amb altres iniciatives que formen part del Programa de transformació digital, ens ha de permetre avançar cap a la sobirania digital d'Andorra.

El projecte de llei de mesures per a la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació, altrament coneguda com la llei de ciberseguretat, afectarà totes les entitats públiques i les entitats privades considerades essencials o importants, que tenen 50 o més treballadors o que generen anualment un volum de negoci superior als 10 milions d'euros. Es calcula que pot afectar entre 40 i 60 empreses, comptant també les administracions públiques. Una vegada la llei entri en vigor, el Govern aprovarà sense demora els dos reglaments que despleguen l'Esquema Nacional de Seguretat i Infraestructures crítiques per guiar les

empreses en aquest recorregut de resiliència. Les entitats concernides hauran de comptar amb un delegat de seguretat i també estaran obligades a definir una política de seguretat i de gestió de riscos adaptada a l'empresa i a les seves característiques, i un protocol de notificació d'incidents que s'hauran de notificar en un període de 72 hores a l'autoritat competent. Tindran també sis mesos per a identificar-se com a essencials o importants i enviar les dades de contacte a l'autoritat.

De la mateixa manera, la Llei de ciberseguretat estipula les obligacions de les autoritats competents. Una responsabilitat que cau sobre l'Agència de Ciberseguretat i l'Autoritat Financera d'Andorra, que en un període de sis mesos hauran d'elaborar una llista de les entitats que estaran sotmeses a la llei i també establiran la llista de serveis essencials, entre altres funcions. El text estableix diferents terminis per al compliment de les obligacions previstes, uns terminis que es troben sovint per sota dels barems establerts pels reglaments europeus que exigeix als països membres. En el nostre cas, s'han ajustat al màxim atesa la importància d'aquesta llei i sempre des d'una òptica realista. En el capítol de sancions, per exemple, s'estableix que no s'aplicaran fins passats dos anys de l'entrada en vigor de la llei. Sobre el règim sancionador, val a dir que també s'ha adaptat a la realitat andorrana amb sancions que poden oscil·lar entre els 500 i 100.000 euros en funció de la gravetat dels fets. S'alinea també així amb el recentment aprovat règim sancionador de la Llei qualificada de protecció de dades.

Molt il·lustres conselleres i consellers, la Internet de les coses, les dades massives o big data, el sistema de cadena de blocs, les criptomonedes, la intel·ligència artificial, la identitat digital i un llarg etcètera, etcètera. Hem entrat en un nou món que ha vingut per quedar-se i que avança a passos de gegant vertiginosos, on les màquines s'interconnecten, on la informació generada és a temps real i pot ser compartida per milions i milions de persones indiferentment del racó del món on es trobin. Tot mitjançant una infraestructura que fins i tot ens pot semblar ubíqua. Com deia a l'inici de la meua intervenció, tot canvi genera reptes i avui fem front al repte de protegir les ciutadanes i ciutadans, les administracions i les empreses de les amenaces associades al món digital. També afrontem el repte de diversificar la nostra economia i augmentar-ne la competitivitat, oferint les eines adequades per crear un ecosistema digital que protegeixi la confidencialitat, la integritat i la resiliència dels sistemes. Una oportunitat per reinventar-nos, per generar nous projectes i per oferir uns serveis públics millors i més eficients en una realitat que és la digital.

Permeteu-me que acabi agraint la tasca del secretari d'Estat de Transició Digital i Projectes Estratègics, el senyor Cèsar Marquina i el seu equip, així com la Comissió Legislativa de Política Exterior en el seu conjunt, per la tasca que han portat a terme en un clima d'entesa i de concòrdia per aportar elements que han millorat el text que avui sotmetem a aprovació.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora ministra.

Iniciem les intervencions, senyora Carine Montaner, consellera general no adscrita, és el seu torn.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Desenvolupar la ciberseguretat és fonamental per una societat cada cop més dependent del món digital. La digitalització ens permet guanyar temps. Ens permet ser més àgils, ser més eficients. Ara bé, quan veiem els recents ciberatacs contra el Costa Rica, un país altament digitalitzat, fa respecte i fa reflexionar. Tenen el país completament bloquejat, paralitzat des de fa setmanes. A tal punt que van declarar l'estat d'alarma. És per aquest motiu que cal posar en marxa, evidentment, un reforç de la ciberseguretat. Però no només. Cal assegurar mesures alternatives a la digitalització en cas de ciberatac per tal de continuar a funcionar com a país. I al meu entendre, aquest text presentat avui, impulsat per la senyora ministra, doncs, té en compte tots aquests elements. I la felicito, senyora ministra i felicito també la comissió que va permetre, doncs, millorar el text. Votaré, doncs, en favor d'aquest text legislatiu.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Pel grup parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat. Sí, ho pot fer des del lloc.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

El nostre grup va presentar tres esmenes a aquest text. Dues no van prosperar. Eren dues esmenes que anaven en el sentit d'intentar reforçar o de tenir millor valoració, que nomenant uns experts independents, uns auditors. Ho vam valorar en comissió i he de dir que a la comissió hi ha un bon ambient de treball. Per tant, no farem més qüestió. I l'última esmena feia referència a una esmena de supressió perquè es pretenia modificar la llei d'estat d'alarma i d'emergència. Primer, aquest sistema de, o diguem-ne, aquest tipus de legislar no ens agrada. Segon, aquesta llei va néixer en un entorn una mica complex i ja en vam parlar en el seu dia en la junta de presidents amb tots els grups i es va quedar que es revisaria més endavant. Bé, doncs, s'ha suprimit la modificació d'aquesta llei, cosa que ens satisfà. Agraïm als demés grups que ho hagin vist així i el nostre vot serà favorable.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Per Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Roger Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies. Moltes gràcies, senyora síndica.

Ja ens acostem a una hora, l'hora nocturna (*rialles*), però no per això crec que és important, almenys fer la presentació del que hem pogut debatre en el si de la comissió pel que fa a una llei d'una matèria que és el primer cop que legislem en aquest Consell General. Ciberseguretat. Seguretat és un dels pilars del nostre benestar com a país. Ciberseguretat, el nom ja ho indica, aquella seguretat a la xarxa. I com a país petit que som, som igual de dèbils, si em permeten l'expressió, en el si del conjunt de la xarxa i per això consideràvem important regular aquesta matèria.

Al llarg dels últims mesos, potser ho sabran, jo mateix, en representació al meu grup parlamentari, hem realitzat al voltant de 40 preguntes escrites al Govern en referència a qüestions referents a la ciberseguretat. Preguntes que anaven al voltant de l'estratègia que se seguia des de l'Agència Nacional de Ciberseguretat. Les últimes preguntes fent referència als últims atacs d'Andorra Telecom. Les respostes són interessants i ens mostren el per què estem avui aquí, la necessitat de regular i aportar tots aquells recursos, en primer lloc, legals però també econòmics, en el si de la matèria de ciberseguretat.

273 % són els atacs, els ciberatacs, en referència al període de gener-abril 2022, si ho comparéssim al mateix període pel 2021, concretament 276 en aquest període gener-abril 2022 ciberatacs i al mateix període 68, l'any passat. I això ens mostra el perquè és important, si algú té algun dubte.

Des del nostre grup, com ha indicat la consellera Coma, vam realitzar 15 esmenes al voltant d'aquest projecte que buscaven tres objectius: aportar seguretat jurídica, fer una llei més completa i fer una llei més efectiva. Estem molt contents del treball que hem fet en comissió, un treball àgil que, ja em permeten dir, nosaltres volíem arribar el més aviat a la comissió i per això vam voler avançar tot el tràmit parlamentari d'esmenes per poder arribar l'abans possible, per poder tenir avui aquesta llei aprovada, que com podem veure pel meu to, donarem el nostre vot favorable.

I per tant vull agrair als consellers de la comissió, al senyor Enseñat, la senyora Coma, el senyor, on el tenim per aquí, el senyor Naudi, la senyora Bonell, és difícil és una hora nocturna, el senyor López. Tots els consellers, tots els consellers que conformen la Comissió de Política Exterior, que com podem veure jo hi he anat en substitució de la companya Salazar. Han fet una bona feina. Crec que s'ha d'agraciar perquè, sobretot en matèria de seguretat, és important aquest denominador comú conjunt d'anar plegats. Senyor Pintat, avui no el tenim aquí, ara mateix, però també crec que ha pogut fer un bon treball també des de la lògica del treball parlamentari en comissió.

Bé, el projecte de llei estableix dues qüestions que són claus: analitzar quines són les entitats essencials del país i aquelles entitats crítiques, aquelles entitats que si els ataquen, doncs com el nom indica, el resultat pot ser crític. És important que es faci aquesta feina i el projecte de llei fa aquesta feina, o l'estableix com a una projecció. A més a més, aquest projecte de llei també aporta una homologació cap a la legislació internacional, la legislació sobretot de la Unió Europea, en matèria de ciberseguretat. Nosaltres no som Estat membre, però sí que és important començar aquest camí per poder fer tota aquesta feina, perquè, com els deia, a nivell mundial som i tenim les mateixes febleses, però també hem de tindre, i crec que això ho estem fent avui, aportar forteses al nostre ordenament jurídic.

Nosaltres estem contents, com els deia prèviament al treball a la comissió. Nosaltres, davant d'aquestes quinze esmenes, estem contents i volem recalcar sobretot algunes d'elles. Una d'elles és, una esmena és la que fa referència a que es pugui consultar tots aquells actors previstos dins el si de l'Agència Nacional de Ciberseguretat, sempre i quan es faci la revisió de l'Estratègia Nacional de la Ciberseguretat. És important aquesta pluralitat. A més a més, hem pogut establir per llei un període màxim de 9 mesos per a l'elaboració del Pla nacional que prevegi una resposta cap als ciberatacs. Considerem fonamental que aquest pla no se n'anés en el temps. El projecte de llei no establí un període temporal. Nosaltres hem pogut establir-ho a través de la nostra esmena. A més a més, és important també que dins la nostra societat agafem cultura cap a la ciberseguretat que ens poden comparar. També hem pogut aportar una lògica de que l'índex de ciberseguretat que preveu el projecte de llei es faci segons les millors metodologies internacionals i així també ens puguem comparar.

A més a més, aquest projecte de llei estableix una qüestió que vostès, senyores conselleres, senyors consellers, també crec que els pot interessar, que és aquesta voluntat, que teníem com a grup parlamentari i que finalment s'ha establert al projecte de llei, de que es publiquen anualment informes públics amb relació a la ciberseguretat. I a més a més, que es comparegui anualment o quan la Comissió estableixi en el si de la comissió que toqui les qüestions de ciberseguretat.

No em vull a allargar més en el temps. Només dues qüestions més. Aquest projecte de llei també preveu que les sancions que abans ho comentava la ministra, les sancions que es preveuen en el projecte de llei, que no es començaran a aplicar fins d'aquí un període de dos anys, vagin destinades als recursos de l'Agència Nacional de la Ciberseguretat. És a dir, que aquelles persones o aquelles entitats jurídiques que puguin ser sancionades vegin que la seva sanció no és en va, si no va a millorar les polítiques de ciberseguretat. Uns recursos que per a l'Agència Nacional de Ciberseguretat avui en dia van al voltant de 400.000 euros. Esperem que vagin creixent en el temps, sempre i quan es posi tota aquella voluntat política necessària.

I finalment, també hem pogut, a través de les nostres esmenes, reduir el temps per tal que el Govern analitzi si s'ha de crear una entitat jurídica pròpia que englobi l'Agència i altres qüestions o altres organismes relacionats en aquesta matèria. Considerem fonamental que aquest període reduís a menys temps dels dos anys, que serà el període quan entrarà el procediment sancionador, per tal que si el Govern qui analitzi que abans que entri procediment sancionador en joc es creï o no aquesta entitat.

Només per acabar, sempre hem vetllat per la ciberseguretat. És una qüestió que personalment em preocupa. És una qüestió que continuarem vetllant per tal que s'apliquin les millors polítiques i es posin tots els recursos. I així ho farem. Perquè de recursos en caldran i de tot tipus. Aquesta llei és el principi, però aquesta llei no ha de ser el final. Per això, com els deia a l'inici, farem un vot favorable perquè aquesta llei compleix els tres objectius. És una llei més completa, finalment. És una llei més efectiva. I és una llei que aporta seguretat jurídica.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Carles Enseñat, teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyor nunci.

Gràcies, senyora síndica. Fer extensives també les gràcies al senyor Pintat i al senyor Roger Padreny pel vot favorable d'aquesta llei.

El creixement econòmic i el progrés d'Andorra passen indiscutiblement per la digitalització. Som en plena era digital i aquesta és d'abast mundial. Andorra no es pot permetre baixar del tren de les xarxes i els sistemes d'informació, i ha d'aprofitar els seus avantatges, però no s'hi pot sumar a cegues perquè les conseqüències de sumar s'hi a cegues serien iguals o pitjors que baixar del tren d'aquesta era digital. No fer-ho a cegues vol dir comptar amb un ecosistema digital segur i preparat, amb unes entitats públiques i privades resilents digitalment parlant, tant per evitar ciberatacs com per mitigar-los i erradicar-los en cas que arribin. També implica disposar d'una estratègia nacional de ciberseguretat d'unies autoritats de control, en aquest cas l'Agència Nacional de Ciberseguretat d'Andorra, que supervisin la tasca de protecció digital de les entitats. A la vegada, comporta que aquest desplegament s'alineï amb les directives de la Unió Europea, ja que és indispensable teixir sinergies, sobretot amb els països de l'entorn, en la prevenció d'amenaques i en la gestió dels ciberincidents.

Aquestes premisses són les que nodreixen el Projecte de Llei de mesures per a la seguretat de les xarxes i dels sistemes d'informació. El seu abast legal afecta una seixantena d'entitats del país, públiques i privades, tot i que incideix sobretot en les considerades crítiques, és a dir, aquelles que proveeixen serveis fent ús d'una infraestructura que no es pot reemplaçar en cas de mal funcionament. També implica les entitats considerades essencials, que sí que compten amb solucions alternatives per evitar alteracions al servei. En qualsevol cas, totes formem part del sector ja digitalitzats o en vies de digitalització relacionats amb l'energia, el transport, la banca, la sanitat, les aigües potables i residuals o l'administració pública, entre d'altres.

Per tant, amb l'entrada en vigor de la llei, hauran d'assumir responsabilitats en el rol de protegir-se, reduir els riscos de ciberincidències, actuar en cas d'aquestes i adequar-se a la velocitat a la qual canvien tant els riscos com les mesures a implementar. El rol de l'Agència de Ciberseguretat serà el de supervisar aquesta responsabilitat de les entitats i determinar les sancions si incompleixen amb les seves obligacions. També serà el d'acompanyar les empreses per adaptar-se als requisits d'aquesta llei.

Abans de finalitzar, vull tornar a agrair la bona predisposició dels Grups Parlamentaris Socialdemòcrata i de Terceravia perquè aquesta llei prosperés. Aquest treball i bona predisposició han contribuït a que avui votem un text molt tècnic, molt sectorial, només afecta a 60 entitats, 60 empreses o administracions públiques del nostre país, però a la

vegada cridat a ser un dels pilars del programa de Transició i Transformació Digital d'Andorra. Sense seguretat ni garanties de protecció, aquesta transformació no és possible perquè sense seguretat ens convertim en un país vulnerable als ciberincidentes, fet que afecta la nostra imatge internacional, causa perjudicis a les nostres empreses i problemàtiques a la nostra ciutadania. Per tot l'esmentat, els grups parlamentaris Demòcrata, Liberal i Ciutadans Compromesos votarem a favor del projecte de llei.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Ensenyat.

Govern desitja intervenir? Senyora Marín, teniu la paraula.

La Sra. Trini Marin :

Gràcies, senyora síndica.

Només voldria agrair a la senyora Carine Montaner pel seu vot favorable, així com al senyor Pintat de Terçeravia, també pel seu vot favorable i com no, també al Partit Socialdemòcrata, el seu vot favorable i el grup de la majoria. Aquesta llei, per resumir, aporta una seguretat jurídica al definir molt clarament tot, tant els conceptes com els requeriments, rols i responsabilitats de les parts per assolir un nivell màxim de resiliència de l'ecosistema digital d'Andorra. I per acabar, també vull tornar a agrair la Comissió Legislativa, als seus consellers i conselleres, pel seu treball en aquesta comissió.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del projecte, senyor Padreny?

El Sr. Roger Padreny:

Gràcies senyor síndica, no vull allargar, ja que ja sé que hem de tancar el debat.

No, només vull afegir que en matèria de ciberseguretat crec que hem de continuar com en comissió treballant. I també agrair la senyora Eva López que abans (*rialles*), abans..., no he apuntat els noms de la Comissió, però jo crec que el missatge és que com a comissió, una de les esmenes que hem pogut tirar endavant és la de la compareixença en matèria de ciberseguretat al Consell General i espero que properament, en el si d'aquesta comissió que estem tractant les qüestions de ciberseguretat puguem tindre aquesta compareixença per poder tractar-la abastament. Ja està.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per no interrompre el procés?

Acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment. Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Punt número 7 i últim de l'agenda d'avui. Examen i votació de la presa en consideració de la proposició de Llei del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra.

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 63/2022 de l'11 de maig. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 71/2022 del 26 de maig.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, la senyora Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies, senyora síndica.

El Govern ha examinat la proposició de Llei del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra presentada per tots els consellers de la Cambra, els grups parlamentaris, així com la senyora Carine Montaner, consellera no adscrita, i manifesta el seu criteri sobre la proposició de la Llei esmentada, fent les següents consideracions. La proposició de Llei se sotmet al criteri del Govern, consta de 19 articles, 2 disposicions transitòries, una disposició derogatòria i 2 disposicions finals que tenen per objecte modificar diversos aspectes de l'articulat fins ara vigent de la Llei 39/2014 del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra.

Amb caràcter general, la modificació està orientada a augmentar la participació dels joves en el Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra i afavorir l'autonomia d'aquest organisme per obtenir una gestió més eficient i de qualitat que asseguri el correcte funcionament del Fòrum i de la seva estratègia envers la joventut del Principat. A aquest efecte, a aquest efecte, s'amplien les funcions del fòrum, s'ajusta la definició de gent jove o joves, entenent que són joves els ciutadans d'edats compreses entre els 15 i els 35 anys. D'altra banda, s'adequa el funcionament intern de l'organisme a les noves tecnologies mitjançant una plataforma virtual i se'l dota d'una estructura més professionalitzada, introduint una direcció i un cos tècnic. També s'allarga el mandat de la taula permanent de 2 a 4 anys, de manera que es garanteix el seguiment dels projectes endegats.

El Govern considera oportunes les modificacions relatives a les funcions del Fòrum i dona suport a l'ampliació de l'edat fins als 35 anys. Atès que aquesta modificació respon a una tendència general de les organitzacions de joventut al món explicitada en la darrera anàlisi de l'European Youth Forum, el Consell d'Europa i les Nacions Unides, i segueix també la direcció d'altres fòrums de la joventut europeus, com per exemple el Consell Nacional de la Joventut d'Irlanda.

Altrament, la inclusió dels joves de 15 anys en el Fòrum de la Joventut afavoreix la participació activa i directa en la vida pública. D'acord amb el que també preveu l'article 28

de la Llei 14/2019, del 15 de febrer, qualificada dels drets dels infants i els adolescents. Aquest canvi implicarà un canvi en la dotació pressupostària i en el suport logístic per part del Govern, que ajudarà a garantir l'autonomia del Fòrum, així com la correcta implementació de l'ampliació de les seves obligacions.

Així mateix, són adients les modificacions relatives a l'estructura i l'organització del Fòrum, atès que la tecnificació i la definició dels rols dels diferents òrgans aporten una estabilitat i una capacitat de resposta més grans de l'organisme vers l'administració pública i la ciutadania. A més, en el cas que ens ocupa, l'agilitat i la claredat en els processos interns milloren la transparència del fòrum i ofereix un sistema de treball més eficient i participatiu. Es considera igualment necessària la modificació relativa a l'adequació del funcionament intern a les noves tecnologies que, a més a més, es troba en coherència amb la mesura número 6 de la proposta d'acord de Joventut i afavoreix la participació i l'accessibilitat de l'Assemblea i permet arribar a tots els joves dins i fora del territori.

Finalment, el Govern considera oportunes les modificacions que afavoreixen l'autonomia en els aspectes de gestió, finançament i interlocució del Fòrum, així com el pas endavant pel que fa a la relació amb els organismes internacionals, ja que compleix els criteris d'afiliació a la European Youth Forum i a la mesura, igualment, número 69 de la proposta d'acord de Joventut i apropa la legislació andorrana a les recomanacions del Consell d'Europa sobre ciutadania i participació de la gent jove en la vida pública i sobre l'accés als drets de la gent jove. Per tot el què s'ha esmentat, el criteri del Govern sobre la proposició de llei del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra és favorable.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora ministra.

Seguidament procedirem amb el primer torn d'intervencions.

Senyora Montaner, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Vist l'hora seré breu, només rebre la bona entesa de la comissió ad hoc informal formada des del Consell General amb també els membres del Fòrum Nacional de la Joventut. Agrair al senyor Padrell també, pel seu dinamisme, que va coordinar els consellers de la Comissió i els membres del Fòrum Nacional de la Joventut. I evidentment, expressar el meu suport, el meu vot favorable a aquest text legislatiu, bé, a aquesta presa en consideració.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora Montaner.

Per al Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, senyor Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balcells teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, ja per l'hora que és i donat que parlem, com ja és costum, a última hora del vespre, coses amables, parlem de joventut i a la hora que és, no anem a sopar, anem a fer unes cerveses. Bé, fem-ho amable, fàcil i ràpid. Avui el què tenim aquí és una proposició de llei que jo crec que impulsem de forma decidida tots els grups parlamentaris, tots els consellers i conselleres. Però és gràcies a que els 12000 joves que estan representats pel Fòrum Nacional de la Joventut han tingut aquesta iniciativa de fer-nos veure, després de tants anys de funcionament, quines eren, quines eren les adaptacions legals per fer més eficient el funcionament del fòrum, per seguir oferint als joves la possibilitat de participar en la vida política, econòmica i cultural del país, per integrar la seva visió, la visió de la joventut, a totes les nostres institucions i també per representar-los en totes les trobades, ja sigui a dins i fora d'Andorra. I això també passant perquè s'ha de fomentar des de l'administració a l'associacionisme.

El Fòrum ha de ser un organisme altament participatiu i on s'ofereixi a tots els joves d'Andorra la possibilitat de participar sense tabús, des d'un punt de vista de llibertat, des d'una postura lliure, manifestar totes les seves inquietuds. I amb aquesta llei, com ha dit la senyora Judith des del Govern, el que es farà, perquè presumiblement s'aprovarà, és establir mecanismes, ja sigui per la seva taula, que passa a ser nomenada per quatre anys en lloc de dos, amb la qual cosa els projectes es poden dur a terme per a un termini més, més raonable, perquè dos anys passen volant i se'ls dota d'una estructura més professional, més eficient per optimitzar els seus recursos.

I ara per ficar la cirereta, doncs, quan, si s'han d'obrir període d'esmenes des del nostre grup parlamentari, si m'ho permet, i ja per acabar la nit, això dels 15 als 35 anys no ens agrada ho pujarem els 55 o 60 que farà de cop i volta que Andorra sigui més jove i el Parlament el més jove del món. I amb sort, igual ens desapareixen les canes.

Gràcies senyora Síndic.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Naudi.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Oliver Alís teniu la paraula.

El Sr. Oliver Alís:

Gràcies, senyora síndica.

Senyor Naudi, teniu raó, és un punt de l'ordre del dia més agradable, més simpàtic i més positiu que segurament altres punts que hem tractat avui. Doncs avui se sotmet a aquest

ple la proposició de llei de modificació de la Llei 39/2014 del Fòrum Nacional de la Joventut. De fet, ara validarem la presa en consideració i després la proposició de llei.

La joventut del Principat d'Andorra sempre ha tingut una forta implicació i participació en el teixit associatiu del país. Així ho demostra el gran nombre d'entitats culturals, esportives i socials implantades al llarg de les nostres set parròquies i que en la seva gran majoria estan formades per seccions infantils, juvenils, d'adults i, fins i tot, de veterans. Sovint aquestes seccions estan dividides per diferents franges d'edat i de nivell. Molts dels presents en aquest ple hem tingut l'honor de participar en algunes d'aquestes organitzacions, tant en l'activitat en sí com en l'organització dels seus càrrecs de govern durant la nostra infància, joventut o ja en l'edat adulta. El rugbi, el futbol, l'esquí, Petits Cantors d'Andorra, esbart Laurèdia, el d'Andorra, les Valls del Nord o el Sant Romà, Petits cantaires, unions pro-Turisme, comissions de festes, Germandat de Sant Sebastià, confraries d'escudellaires, colles geganteres, el propi Fòrum Nacional de la Joventut i un llarg etcètera d'associacions que, per molts de nosaltres, han contribuït a portar-nos fins aquí, on som avui i participar per convenciment, patriotisme, amor a la terra i a les seves gents i sentit d'estat en la vida política del nostre país. I és que en el món associatiu és sense cap dubte, en el que es teixeix els lligams de la societat i ens permet perpetuar en el temps les seves particularitats, la seva idiosincràsia i dota als ciutadans d'identitat nacional i de sentiment de pertinença.

No obstant això, des de fa molt de temps que tots som conscients que és en la joventut que l'individu ha de consolidar la seva personalitat i encarar-se cap a un futur personal i col·lectiu amb plenitud i empoderat, esdevenint lliure i podent participar en la vida política, social, econòmica i cultural. És en aquest sentit que l'11 de maig del 2007 aquest Consell General crea el Fòrum Nacional de la Joventut, que es deroga l'11 de desembre del 2014, amb la creació d'una nova llei que en facilita la seva gestió, la seva operativa, l'elecció dels seus càrrecs de govern i busca superar les dificultats a l'hora de mantenir la continuïtat de l'organització en el temps. Si no m'equivoco, el 2014 hi va participar la nostra síndica actual com a ministra d'Educació.

Des d'un cert temps cap aquí, els membres del Fòrum Nacional de la Joventut ens han fet copsar tant individualment als grups parlamentaris com de manera col·lectiva i, notablement, durant els mesos que vam treballar la proposta d'acord de Joventut, la necessitat de modificar la Llei del Fòrum per tal de permetre a l'organització de créixer en visibilitat, participació, creació d'esdeveniments i, sobretot, en poder treballar amb molta més transversalitat, entre d'altres, amb els departaments de joventut, tant comunals com de govern i amb altres organitzacions com aquesta d'arreu del món, confrontant així experiències i coneixements i fent arribar la veu dels joves, els seus neguits i necessitats als poders polítics.

En aquest sentit, el Fòrum Nacional de la Joventut es dota d'una infraestructura més professionalitzada, que ha de ser més eficient en l'optimització dels recursos i de qualitat. D'altra banda, s'adequa la definició de jove o joves, entenent que són aquells ciutadans del Principat d'Andorra d'entre 15 i 35 anys.

Avui, prop de vuit anys després de l'aprovació de la darrera llei del Fòrum Nacional de la Joventut, la deroguem i n'aprovem una de nova que modernitza aquesta entitat de dret públic, autònoma i de base associativa, de més mitjans i autonomia i d'una millor capacitat

per esdevenir el què ha de ser: el fòrum de referència de les idees, neguits i necessitats dels joves d'Andorra i que hauria de trobar les millors fórmules per interrelacionar-se amb totes les entitats presents al nostre país on participen joves, per tal d'interrelacionar-los més entre ells i fer aflorar la visió del món d'aquests per adaptar-la al context d'Andorra. Aquest és el motiu pel qual Terceravia + Unió Laurediana + Independents va entrar a tràmit aquesta proposició de llei conjuntament amb la resta de forces polítiques de l'arc parlamentari. I així doncs, donem suport a la presa en consideració i, doncs, també a la proposició de llei votant-hi a favor.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Alís.

Pel Grup Parlamentari Liberal, alguna intervenció? Senyora Sílvia Ferrer.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies, senyora síndica.

Els joves formen part d'un dels col·lectius més invisibilitzats de la societat i especialment en l'àmbit polític. De fet, des del Legislatiu hem estat treballant de forma decidida per dotar-los d'eines que els permetin ser escoltats. Amb l'objectiu que el jovent del país participi en la vida política, social, econòmica i cultural es va crear el Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra. Quinze anys després de la seva constitució, totes les forces polítiques, de forma consensuada, reforcem la seva estructura, professionalitzant-la i ampliant-la, i així donant més eines de participació als joves andorrans, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional. Perquè l'abast d'aquesta entitat sigui el més extensiu possible, amb aquesta proposta de modificació ampliem l'edat dels membres del Fòrum perquè tots aquells nacionals o residents d'entre 15 i 35 anys en puguin formar part de forma més activa. En aquest escenari, el repte continua sent fomentar la participació dels joves en la vida pública, on trobi lloc la seva veu en el debat públic i la confrontació pacífica d'idees. Un entorn on ha de primar la igualtat i el respecte de forma exemplar.

Amb el nou articulat donem resposta a la demanda unànime dels joves, que també es va traduir en l'Acord de Joventut de forma consensuada entre totes les forces polítiques. Pensar en el futur de la societat andorrana no ha de ser una activitat exclusiva dels adults. Estem convençuts que els joves són la clau de volta del futur. I la millora del Fòrum de la Joventut d'Andorra és una mostra real que el futur són els joves.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Carles Sánchez, teniu la paraula.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, aquesta intervenció valdrà per les dues fases del tràmit i per a tots els torns d'intervenció que s'habilitin. En segon lloc, agrair la presència de representants del Fòrum Nacional de la Joventut. En tercer lloc, agrair també els esments a la proposta d'Acord de Joventut, ja que va ser un text que trobo que vam treballar d'una forma exemplar i que va dur una feina que entre tots vam aconseguir fer.

En aquest sentit, fa aproximadament dos anys coneixíem, per la reunió mantinguda amb responsables del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra, la intenció de dur a terme un impuls modernitzador d'aquest i de la necessitat de modificar la llei que el regeix. En concret, es volia fer un salt endavant en la professionalització de la direcció, tecnificant alguns aspectes, establint mecanismes de participació assembleària digital i establint les bases del finançament que fessin tot això possible.

El Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra té, al nostre entendre, un paper decisiu en l'impuls i l'avaluació de les polítiques de joventut i en la introducció de la perspectiva de joventut en les polítiques públiques del nostre país. Certament, l'òrgan ha hagut de buscar el seu lloc i han existit algunes dificultats que els propis joves que n'han format part activa han conegut. Certament, l'òrgan gaudeix d'unes virtualitats i unes limitacions que, d'una banda, l'han posat al mapa institucional i que, de l'altra banda, no han evitat que l'ens tingués una activitat sovint irregular i dependent del voluntarisme de grups concrets en moments concrets. Potser les seves funcions, que, com hem dit, estimem importants per a l'evolució de les polítiques de joventut al Principat d'Andorra, demanen d'una estructura més estable i no tan dependent ni del voluntariat ni del voluntarisme.

En les successives reunions de treball entre els grups parlamentaris i els representants del Fòrum hem escoltat i comprès els seus arguments, alhora que hem expressat la nostra visió de l'òrgan, i alhora valorem positivament aquesta metodologia de treball que creiem que s'ha de practicar en tota ocasió que es tracti de legislació que regula el funcionament d'òrgans independents que s'encarreguen de tasques, diríem, de qualitat democràtica.

Amb aquesta llei, el Fòrum Nacional de la Joventut gaudirà del finançament i de l'estructura suficient per a complir diligentment amb les seves funcions. Esperem molt d'aquest nou fòrum i de la tasca que ha de dur a terme, millorant l'actual panorama de polítiques de joventut i fent valer la perspectiva de joventut sobre la política pública d'Andorra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostès, senyor Sánchez.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Codina, teniu la paraula.

La Sra. Sandra Codina:

Moltes gràcies, senyora síndica, i gràcies als membres de la joventut avui presents a l'hemicicle.

Consellers i conselleres generals, tots estem d'acord que els joves són el futur, que estan cridats a liderar el país i que cal donar-los protagonisme en la presa de decisions. Però aquestes paraules queden buides de contingut si no s'actua realment perquè així sigui. És a dir, si les institucions públiques no aporten les eines perquè els joves lideren el futur, els facin protagonisme en la presa de decisions i en les accions que afecten el país.

Analitzant-ho objectivament, està clar que encara som lluny d'aconseguir tot això. Però també analitzant-ho objectivament. En aquesta legislatura ha quedat demostrat que som en el camí per assolir-ho i, a més, fruit d'un treball compartit. Podem estar satisfets que en matèria de joventut, tots els aquí presents, grups parlamentaris, Govern, remem en la mateixa direcció. Va quedar demostrat, el gener del 2020, amb la declaració de l'estat d'emergència climàtica que es va plasmar en un document signat per totes les forces polítiques i consensuat amb el col·lectiu jove Fridays for Future. Va tornar a quedar palès al juny de l'any passat amb l'aprovació també de manera unànime, de la proposta d'acord de Joventut. Un total de 72 encomanes per millorar la qualitat de vida dels joves i oferir-los un futur amb més oportunitats. Vam treballar amb les seccions joves de totes les forces polítiques del país i amb el Fòrum de la Joventut que va enriquir el document final.

Precisament fruit d'una de les encomanes d'aquesta Proposta d'acord en neix aquesta proposició de llei, que de nou compta amb una implicació molt destacada del col·lectiu jove en la seva elaboració i, de nou també, té l'objectiu de fer valdre la seva veu de manera real i tangible en la presa de decisions. Aquesta proposició de llei millorarà el funcionament, dotarà de més autonomia i mitjans al Fòrum de la Joventut, el qual es regeix per un text que data del 2007. Ja es va modificar el 2014, però de nou requereix d'una actualització perquè, fent un símil amb el col·lectiu que representa, aquesta llei pugui seguir sent jove.

Els poders públics tenim l'obligació de posar les condicions per a la participació lliure i massiva dels joves, per a estimular la seva implicació en la política i en el teixit associatiu, per fomentar el debat públic i la confrontació pacífica d'idees que porti a assolir aquelles que més beneficiïn l'interès públic del país. Però sense estaments que ajudin a fer-ho possible, aquests principis no tenen sentit i un d'aquests estaments és i ha de ser el Fòrum de la Joventut.

Tots som conscients de les característiques del nostre país. Tenim molts joves que marxen a estudiar fora, fet que dificulta la seva participació al teixit associatiu, la seva implicació en entitats i el seu arrelament amb Andorra. Millorar les eines, els canals i entitats perquè els joves puguin expressar-se, tenir capacitat d'influència i participar del progrés del país és un missatge clar que, encara que siguin a centenars de quilòmetres de distància i potser tinguin altres inquietuds, encara són d'aquí, són d'Andorra. Els necessitem i els volem implicats amb el seu país. Volem que contribueixin en la generació d'un debat constructiu sobre les polítiques que afecten les seves vides. Necessitem els nostres joves, els que estudien a fora, els que estudien a casa, els que treballen, els apassionats de la política, però també

als que no els hi agrada. Siguin quins siguin els seus gustos i situacions. Els necessitem implicats amb Andorra.

Abans de finalitzar reprenc l'inici de la meva intervenció. Deia que els joves són el futur que estan cridats a liderar el país i que cal donar-los protagonisme en la presa de decisions. També deia que aquestes paraules se les endú el vent si realment no es posen els mitjans perquè així sigui. Si finalment prospera aquesta proposició de llei, que n'estic segura que sí, evidentment, fem un pas més. No serà el darrer, ja ho avanço. Confiam que tots els passos que estem fent es tradueixin en un missatge clar per aquests 18.000 joves d'entre 15 i 35 anys. Són la força del nostre país i són indispensables. Per tot l'esmentat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor de la proposició de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

El Govern desitja intervenir. Senyora Pallarés, és al seu torn.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies, senyora síndica.

Únicament fer un ampli agraïment a tota la cambra per la iniciativa i el treball que s'ha dut a terme, sobretot a aquells que han tingut una implicació molt personal, a més a més, directament, com ha pogut ser el senyor Padreny i també el senyor Sánchez per part de..., i també per part dels altres grups que també no han deixat de treballar conjuntament amb el Fòrum, que també ens acompanya avui, i que puc donar fe de que han fet una feina molt ingent, moltes reunions i que no únicament s'han preocupat per poder treballar aquest text, sinó també per saber com a partir d'ara els podrem ajudar amb aquesta implementació. L'únic que ve a dir, doncs, que el Govern estarà al costat per poder desenvolupar aquest text el més ràpid possible.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Pallarés.

Alguna altra intervenció per part dels membres de la cambra?

A la vista de les intervencions, proposo la presa en consideració per assentiment.

Alhora, i vist que per carta del 29 d'abril del 2022, els promotors, actuant en nom propi i en representació dels respectius grups parlamentaris varen manifestar la renúncia a la presentació d'esmenes a l'articulat declaro aprovada la proposició de llei del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra.

No havent-hi més punts en l'ordre del dia.

S'aixeca la sessió.

Bona nit.

(Són les 22.13h)

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021